Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (ketvirtoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. gegužės 19 d.*

„Dempingas – Tam tikrų Kinijos kilmės ketaus gaminių importas – Galutinis antidempingo muitas – Ieškinys dėl panaikinimo – Priimtinumas – Asociacija – *Locus standi* – Suinteresuotumas kreiptis į teismą – Žalos nustatymas – Importo apimties apskaičiavimas – Makroekonominiai ir mikroekonominiai rodikliai – Įmonių atranka – Sąjungos pramonės gamybos sąnaudų apskaičiavimas – Grupės viduje taikomos kainos – Priežastinis ryšys – Priskyrimo ir nepriskyrimo analizė – Žalos analizės pagal segmentus neatlikimas – Priverstinio kainos mažinimo masto vertinimas – Informacijos konfidencialumo užtikrinimas – Teisė į gynybą – Kiekvieno PKN metodas – Gaminių palyginamumas – Normaliosios vertės apskaičiavimas – Panaši šalis – Su PVM susijęs koregavimas – Pardavimo sąnaudų, bendrųjų sąnaudų ir administracinių išlaidų bei pelno apskaičiavimas“

Byloje T-254/18

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, įsteigta Pekine (Kinija), ir kitos ieškovės, kurių pavadinimai nurodyti sprendimo I priede[1], atstovaujamos advokatų R. Antonini, E. Monard ir B. Maniatis,

ieškovės,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą T. Maxian Rusche ir P. Němečková,

atsakovę,

palaikomą

EJ Picardie, įsteigtos Saint-Crépin-Ibouvillers (Prancūzija), ir kitų įstojusių į bylą šalių, kurių pavadinimai nurodyti sprendimo II priede[2], atstovaujamos solisitorių U. O'Dwyer, B. O'Connor ir advokato M. Hommé,

įstojusios į bylą šalies,

* Proceso kalba: anglų.

1 Kitų ieškovių sąrašas pridedamas tik prie šalims perduotos versijos.

2 Kitų įstojusių į bylą šalių sąrašas pridedamas tik prie šalims perduotos versijos.

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2018 m. sausio 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2018/140, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės ketaus gaminiams nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito galutinis surinkimas ir kuriuo baigiamas tyrimas dėl tam tikrų importuojamų Indijos kilmės ketaus gaminių (OL L 25, 2018, p. 6), kiek jis susijęs su ieškovėmis,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Gervasoni, teisėjai L. Madise, P. Nihoul (pranešėjas), R. Frendo ir J. Martín y Pérez de Nanclares,

posėdžio sekretorė E. Artemiou, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2020 m. birželio 29 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2016 m. spalio 31 d. pagal 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016, p. 21, toliau – pagrindinis reglamentas) 5 straipsnį Europos Komisijai buvo pateiktas skundas, kad ji pradėtų antidempingo procedūrą dėl tam tikrų Kinijos Liaudies Respublikos ir Indijos Respublikos kilmės ketaus gaminių importo.

2 Šį skundą pateikė septyni Europos Sąjungos gamintojai, t. y. bendrovės *Fondatel Lecomte SA*, *Fonderies Dechaumont SA*, *Fundiciones de Odena SA*, *Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG*, *Saint-Gobain Construction Products UK Ltd*, *Saint-Gobain PAM SA* ir *Ulefos Oy* (toliau – skundo pateikėjos). Komisiją palaikė du Sąjungos gamintojai, t. y. bendrovės *EJ Picardie* ir *Montini SpA*.

3 2016 m. gruodžio 10 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtu pranešimu (OL C 461, 2016, p. 22) Komisija pradėjo aptariamo importo antidempingo tyrimą.

4 Šiame tyrime nagrinėtas produktas buvo „tam tikri žvyninio grafitinio ketaus (pilkojo ketaus) arba rutulinio grafitinio ketaus (stipriojo ketaus) gaminiai bei jų dalys. Šie gaminiai yra naudojami požeminėms arba paviršinėms sistemoms ir (arba) požeminių arba paviršinių sistemų angoms uždengti, taip pat patekti į požemines arba paviršines sistemas ir (arba) sudaryti sąlygas pamatyti požemines arba paviršines sistemas“ (toliau – nagrinėjamasis produktas).

5 Tyrimas dėl dempingo ir žalos apėmė laikotarpį nuo 2015 m. spalio 1 d. iki 2016 m. rugsėjo 30 d. (toliau – tiriamasis laikotarpis). Tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas nagrinėtas laikotarpis nuo 2013 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

6 2017 m. rugpjūčio 16 d. Komisija priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2017/1480, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės ketaus gaminiams nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 211, 2017, p. 14, toliau – laikinasis reglamentas). Nagrinėdama importą iš Indijos Respublikos Komisija laikinai nenustatė jokios dempingo praktikos.

7 Užbaigusi antidempingo procedūrą Komisija priėmė 2018 m. sausio 29 d. Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2018/140, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės ketaus gaminiams nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito galutinis surinkimas ir kuriuo baigiamas tyrimas dėl tam tikrų importuojamų Indijos kilmės ketaus gaminių (OL L 25, 2018, p. 6, toliau – ginčijamas reglamentas).

8 *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* (toliau – CCCME) yra pagal Kinijos teisę įsteigta asociacija ir viena iš nagrinėjamąjį produktą eksportuojančių Kinijos gamintojų. CCCME dalyvavo administracinėje procedūroje, kurią užbaigus buvo priimtas ginčijamas reglamentas.

9 Kiti juridiniai asmenys, kurių pavadinimai nurodyti I priede, yra devyni Kinijos eksportuojantys gamintojai; du iš jų Komisija atrinko kaip Kinijos eksportuojančius gamintojus tyrimo tikslams.

Procesas ir šalių reikalavimai

10 2018 m. balandžio 23 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovų, t. y. CCCME ir kitų juridinių asmenų, kurių pavadinimai nurodyti I priede, ieškinį. Atsiliepimas į ieškinį, duplikas ir triplikas buvo pateikti atitinkamai 2018 m. rugpjūčio 22 d., 2018 m. lapkričio 12 d. ir 2019 m. vasario 23 d.

11 Pareiškimu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. liepos 26 d.) *EJ Picardie* ir kiti juridiniai asmenys, kurių pavadinimai nurodyti II priede, paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Komisijos reikalavimų. 2018 m. spalio 24 d. nutartimi Bendrojo Teismo pirmosios kolegijos pirmininkas patenkino šį prašymą.

12 2018 m. gruodžio 13 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo įstojusių į bylą šalių įstojimo į bylą paaiškinimą. Ieškovės ir Komisija 2019 m. sausio 24 d. pateikė pastabas dėl šio paaiškinimo.

13 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į ketvirtąją kolegiją, todėl ši byla paskirta šiai kolegijai.

14 Ketvirtosios kolegijos siūlymu Bendrasis Teismas, remdamasis Procedūros reglamento 28 straipsniu, nusprendė perduoti bylą nagrinėti išplėstinei kolegijai.

15 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu Bendrasis Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, pateikė šalims rašytinius klausimus, taip pat paprašė Komisijos pateikti vieną dokumentą. Šalys per nustatytą terminą atsakė į šiuos klausimus ir į prašymą pateikti dokumentą.

16 2020 m. birželio 29 d. teismo posėdyje abi šalys išdėstė argumentus žodžiu.

17 Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą reglamentą, kiek jis taikomas joms ir priede A.2 nurodytiems CCCME nariams,

– priteisti iš Komisijos ir į bylą įstojusių šalių bylinėjimosi išlaidas.

18 Ieškovės taip pat prašo Bendrojo Teismo taikant proceso organizavimo priemonę nurodyti Komisijai pateikti skaičiavimus ir duomenis apie Kinijos ir Indijos eksportuojančių gamintojų gaminių importo apimtį, žalą ir dempingo skirtumą.

19 Komisija, palaikoma įstojusių į bylą šalių, Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį kaip nepriimtiną,

– nepatenkinus pirmojo reikalavimo – atmesti ieškinį kaip iš dalies priimtiną,

– nepatenkinus ir šio reikalavimo, atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

– priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl priimtinumo

20 Palaikoma į bylą įstojusių šalių Komisija dėl Bendrajame Teisme pareikšto ieškinio priimtinumo formuluoja kelis nepriimtinumo pagrindus, kurie grindžiami:

– ieškinio neaiškumu ir netikslumu (pirmasis nepriimtinumo pagrindas, pateiktas kaip pagrindinis),

– CCCME negalėjimu veikti savo vardu ir savo narių vardu (antrasis ir trečiasis papildomi nepriimtinumo pagrindai),

– ieškinio nepriimtinumu, nes jį pareiškė kiti juridiniai asmenys, kurių vardai ir pavardės nurodyti I priede (ketvirtasis nepriimtinumo pagrindas, taip pat pateiktas papildomai).

21 Šie nepriimtinumo pagrindai nagrinėjami paskesniuose sprendimo punktuose.

Dėl ieškinio neaiškumo ir netikslumo

22 Pirmiausia Komisija pirmajame nepriimtinumo pagrinde teigia, kad visas ieškinys yra nepriimtinas, nes neatitinka Procedūros reglamento 76 straipsnio d punkte numatytų minimalių aiškumo ir tikslumo reikalavimų, kadangi subjektų, ginčijančių ginčijamą reglamentą, grupę vadinant tuo pačiu žodžiu „ieškovės“, negalima nustatyti kiekvienos ieškovės ieškinyje pateiktų prašymų.

23 Šiuo klausimu primintina, kad pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmą pastraipą, kuri pagal šio statuto 53 straipsnio pirmą pastraipą taikoma procesui Bendrajame Teisme, ir Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76 straipsnio d punktą ieškinyje turi būti, be kita ko, nurodytas ieškovo pavadinimas ir pateikta ieškinio pagrindų santrauka.

24 Ši informacija turi būti pakankamai aiški ir tiksli, kad atsakovas galėtų pasirengti gynybai, o Bendrasis Teismas – atitinkamai priimti sprendimą byloje, prireikus – be jokios kitos informacijos (2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Gold East Paper ir Gold Huasheng Paper / Taryba*, T-444/11, EU:T:2014:773, 93 punktas).

25 Nagrinėjamoje byloje Komisija neteigia, kad ieškovės nėra tinkamai identifikuotos ar kad ieškinio pagrindai nepakankamai aiškūs, bet tvirtina, kad savo ieškinyje ieškovės nepatikslino kiekvienos iš jų nurodytų pagrindų, nors šie patikslinimai reikalingi siekiant įvertinti jų statuso įtaką nurodytų pagrindų priimtinumui.

26 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, priešingai, nei teigia Komisija, ieškoves ir nurodytus ieškinio pagrindus siejantys esminiai aspektai matyti iš ieškinio teksto.

27 Iš tikrųjų ieškinio 1 punkte nurodyta, kad ieškinį pareiškė, pirma, CCCME savo vardu, kiek tai susiję su tam tikrais prašymais, antra, CCCME, veikdama savo narių vardu, ir, trečia, devyni Kinijos eksportuojantys gamintojai, veikdami atskirai, o ne tarpininkaujant CCCME.

28 Iš šio pristatymo matyti, kad tik CCCME savo vardu pateiktas prašymas dėl panaikinimo yra ribotas.

29 CCCME vardu pareikšto ieškinio apimtis jos 5 punkte apibrėžta kaip susijusi su jos turimų procesinių teisių apsauga, atsižvelgiant į tai, kad šiuo atžvilgiu ji remiasi gero administravimo principo, teisių į gynybą ir tam tikrų pagrindinio reglamento nuostatų, t. y. 6 straipsnio 7 dalies, 19 straipsnio 1–3 dalių ir 20 straipsnio 2 ir 4 dalių, pažeidimu.

30 Taigi, priešingai, nei teigia Komisija, remiantis ieškiniu galima nustatyti ryšį tarp pagrindų ir ieškovių, kurios jais remiasi.

31 Iš to matyti, kad Komisija galėjo savo gynybą pagrįsti atsižvelgdama į ieškovių statuso skirtumų įtaką ieškinio pagrindų priimtinumui ir padaryti išvadą šiais klausimais ir kad Bendrasis Teismas savo ruožtu gali vykdyti kontrolę, žinodamas visas bylos aplinkybes ir remdamasis šio sprendimo 24 punkte nurodyta jurisprudencija.

32 Tokiomis sąlygomis pirmąjį pagrindą dėl nepriimtinumo reikia atmesti.

Dėl ieškinio, kiek jį savo vardu pareiškė CCCME, priimtinumo

33 Savo ieškinyje CCCME nurodo veikianti savo vardu, kad apsaugotų jai per tyrimą pagal pagrindinį reglamentą suteiktas procesines teises.

34 Komisijos, palaikomos į bylą įstojusių šalių, nuomone, ieškinys šiuo atžvilgiu yra nepriimtinas, nes CCCME yra ne asociacija, atstovaujanti savo narių interesams, o Kinijos Liaudies Respublikos vardu veikiantis subjektas. Taigi ji negali remtis pagal pagrindinį reglamentą atstovaujančioms

asociacijoms ir suinteresuotosioms šalims suteiktomis procesinėmis teisėmis, tačiau, atsižvelgiant į šį reglamentą, jai turėtų būti priskirtas eksportuojančios valstybės atstovės statusas, daugių daugiausia suteikiantis teisę gauti informacijos.

35 Siekdamos pagrįsti šią poziciją, kuri buvo papildomai išdėstyta kaip antrasis nepriimtinumo pagrindas, pareikštas dėl ieškinio priimtinumo, Komisija ir į bylą įstojusios šalys nurodo toliau išdėstytas aplinkybes.

36 Pirma, CCCME įstatų 4 straipsnyje, kuriame numatyta, kad ji veikia prižiūrint, valdant ir profesionaliai vadovaujant Kinijos civilinių reikalų ministerijai ir Kinijos prekybos ministerijai, nustatyta, kad CCCME yra ne profesinė asociacija, o Kinijos administracijos darbo grupė.

37 Antra, CCCME narių visuotinis susirinkimas susirenka tik kas penkerius metus, kaip nurodyta jo įstatų 16 straipsnyje, nors minėtas susirinkimas pristatomas kaip aukščiausias grupės valdžios organas ir šiuo pagrindu jis turėtų turėti CCCME įstatų 14 straipsnyje išvardytus įgaliojimus.

38 Trečia, Kinijos prekybos rūmai buvo įsteigti po Kinijos vyriausybinių institucijų ir komunistų partijos reorganizavimo. Vis dėlto jų, kaip partijos ir viešosios valdžios institucijų, vaidmuo šios reorganizacijos metu iš esmės nepasikeitė. Jų elgesį nulemia viešosios valdžios institucijos, todėl jie neturi savarankiškumo, kurio reikalaujama, kad juos būtų galima laikyti atstovaujančiomis asociacijomis.

39 Ketvirta, CCCME administruoja už asociacijų valdymą atsakinga nacionalinė tarnyba pagal asociacijoms taikomus Kinijos teisės aktus, todėl ji be išankstinio Kinijos Liaudies Respublikos leidimo negali nei imtis iniciatyvos, nei ginti kokios nors pozicijos.

40 Penkta, glaudžius ryšius su Kinijos prekybos ministerija patvirtina vieno šios ministerijos direktoriaus pavaduotojo dalyvavimas 2016 m. gruodžio 9 d. CCCME susitikime, jame buvo analizuojamas tuo metu Komisijos planuotas tyrimas, kurį atlikus buvo priimtas ginčijamas reglamentas. Dėl šio dalyvavimo, kurio buvimą patvirtina ieškovių pateiktas minėto susitikimo protokolas, Komisija pažymi, kad juo patvirtinama aplinkybė, jog CCCME dalyvavimas tyrime buvo Kinijos Liaudies Respublikos priemonė stebėti jo eigą. Būtent dėl tokios kontrolės CCCME sistemiškai dalyvavo Komisijos pareigūnams atliekant patikrinimus Kinijos eksportuojančių gamintojų būstinėje. Be to, šie gamintojai pateikė visų elektroninių laiškų, kuriais buvo pasikeista su Komisija, kopijas, nors jie ir nėra CCCME nariai.

41 Į bylą įstojusios šalys savo ruožtu teigia, kad, Kinijos Liaudies Respublikos nurodymu, CCCME įgyvendina strategiją, kuria siekiama susilpninti Sąjungos ir Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) priimtų prekybos apsaugos priemonių teisėtumą. Tai rodo aplinkybė, kad šioje byloje CCCME reikalauja dviejų esminių pakeitimų, t. y. pirma, išplėsti Bendrojo Teismo vykdomą ginčijamo reglamento teisėtumo kontrolę ir, antra, suteikti galimybę susipažinti su Komisijos sudarytoje tyrimo byloje esančiais konfidencialiais duomenimis.

42 Šešta, į bylą įstojusios šalys tvirtina, kad CCCME savo interneto svetainėje prisistato kaip organizacija, kurios užduotis – derinti ir reglamentuoti nacionalinę rinkos ekonomikos sistemą. Šiuo klausimu jos nurodo, kad, siekiant išvengti žalingos Kinijos įmonių konkurencijos išorės prekybos ir užsienio rinkų inžinerijos srityje, CCCME buvo įsteigtas pramonės savidrausmės darbo komitetas.

43 Septinta, ieškovių pateikti liudijimai rodo, kad 19 įmonių, kurių vardu teigia veikianti CCCME, tyrimo metu nebuvo šio subjekto narės ir jomis tapo tiktai 2017 m. gruodžio mėn.–2018 m. sausio mėn. laikotarpiu. Tokiomis aplinkybėmis CCCME negali teigti esanti tikra šioms narėms atstovaujanti asociacija. Be to, CCCME interneto svetainėje ketaus gaminiai nėra minimi kaip šios asociacijos kuruojamos veiklos dalis.

44 Norint užimti tam tikrą poziciją, reikia priminti, kad nagrinėjant prieštaravimą dėl ieškinio ar jo dalies priimtinumo Sąjungos teismui tenka užduotis nustatyti, ar tenkinami jurisprudencijoje numatyti tokiam prieštaravimui taikomi reikalavimai.

45 Nagrinėjamu atveju atrodo, jog pagal jurisprudenciją tam, kad sužinotų, ar CCCME turi teisę pareikšti ieškinį savo vardu, reikia patikrinti, ar ji turi, pirma, teisę pareikšti ieškinį ir, antra, suinteresuotumą tai padaryti, kaip to reikalaujama pagal SESV 263 straipsnį (šiuo klausimu žr. 2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Mory ir kt. / Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 62 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

– ***Dėl „locus standi“***

46 Kalbant apie *locus standi*, pasakytina, kad pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali šio straipsnio pirmoje ir antroje pastraipose numatytomis sąlygomis pareikšti ieškinį dėl jam skirtų aktų arba aktų, kurie tiesiogiai ir konkrečiai su juo susiję, ar dėl reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktų, kurie yra tiesiogiai su juo susiję ir dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių.

47 Kadangi CCCME nėra ginčijamo reglamento adresatė, reikia nustatyti, ar dėl to, kad siekia apginti savo procesines teises, pareikšdama ieškinį savo vardu, ji gali remtis SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytu antruoju atveju, t. y. kai ieškovas gali įrodyti, kad ginčijamas aktas yra, pirma, konkrečiai ir, antra, tiesiogiai su juo susijęs.

48 Šie du reikalavimai (konkreti ir tiesioginė sąsaja) nagrinėjami paskesniuose punktuose.

49 Pagal jurisprudenciją konkreti sąsaja reiškia, kad ginčijamas aktas yra susijęs su ieškovu dėl tam tikrų jam būdingų savybių arba faktinių aplinkybių, kuriomis jis išsiskiria iš kitų asmenų, todėl jį individualizuoja taip pat, kaip ir asmenį, kuriam toks sprendimas skirtas (1963 m. liepos 15 d. Sprendimas *Plaumann / Komisija*, 25/62, EU:C:1963:17, p. 223).

50 To, kad asmuo ar subjektas vienaip ar kitaip dalyvauja ginčijamo akto priėmimo procese, nepakanka, kad jis būtų individualizuotas nagrinėjamo akto atžvilgiu (šiuo klausimu žr. 1983 m. spalio 4 d. Sprendimo *Fediol / Komisija*, 191/82, EU:C:1983:259, 31 punktą; 2002 m. sausio 17 d. Sprendimo *Rica Foods / Komisija*, T-47/00, EU:T:2002:7, 55 punktą ir 2016 m. birželio 9 d. Sprendimo *Growth Energy ir Renewable Fuels Association / Taryb*a, T-276/13, EU:T:2016:340, 81 punktą).

51 Vis dėlto konkreti sąsaja gali būti laikoma įrodyta, jei tam, kad būtų priimtas Sąjungos teisės aktas, pagal Sąjungos teisės nuostatą reikalaujama laikytis procedūros, per kurią šis asmuo ar subjektas gali reikalauti procesinių teisių, įskaitant teisę būti išklausytam, dėl ypatingo teisinio statuso, kurį jis turi, todėl yra individualizuojamas, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą (šiuo klausimu žr. 1983 m. spalio 4 d. Sprendimo *Fediol / Komisija*, 191/82,

EU:C:1983:259, 31 punktą; 2002 m. sausio 17 d. Sprendimo *Rica Foods / Komisija*, T-47/00, EU:T:2002:7, 55 punktą ir 2016 m. birželio 9 d. Sprendimo *Growth Energy ir Renewable Fuels Association / Taryb*a, T-276/13, EU:T:2016:340, 81 punktą).

52 Atsižvelgiant į šias aplinkybes, reikia išnagrinėti, ar vykdant procedūrą, per kurią buvo priimtas ginčijamas reglamentas, šio reglamento autorius suteikė CCCME procesines teises, kurių apsaugos ji galėtų siekti, veikdama savo vardu Sąjungos teisme.

53 Atliekant šį tyrimą, reikia konstatuoti, kad CCCME paprašė ir gavo Komisijos leidimą pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnio 7 dalį susipažinti su tyrimo medžiaga ir kad šis leidimas buvo suteiktas 2016 m. gruodžio 16 d.

54 Paskui Komisija pagal pagrindinio reglamento 20 straipsnio 1 dalį išsiuntė CCCME savo parengtas preliminarias išvadas. Remiantis bylos medžiaga, jos buvo išsiųstos 2017 m. rugpjūčio 17 d. 2017 m. rugsėjo 15 d. CCCME pateikė rašytines pastabas dėl preliminarių išvadų.

55 Vėliau, 2017 m. lapkričio 8 d., CCCME pagal pagrindinio reglamento 20 straipsnio 2 dalį gavo galutines išvadas, jose Komisija ketino rekomenduoti nustatyti galutines priemones.

56 Dėl šių galutinių išvadų 2017 m. lapkričio 20 d. CCCME pateikė rašytines pastabas, į jas Komisija atsakė, kaip nurodyta ginčijamo reglamento 9 konstatuojamojoje dalyje.

57 Galiausiai Komisija suteikė CCCME teisę dalyvauti dviejuose per tyrimą surengtuose posėdžiuose, nes yra numatyta, kad ši teisė pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnio 5 dalį suteikiama asmenims ar subjektams, kurie per *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtame pranešime nustatytą terminą raštu paprašo būti išklausyti įrodžius, kad jie iš tikrųjų yra suinteresuotosios šalys, kad procedūros rezultatas gali būti su jais susijęs ir kad yra konkrečių priežasčių juos išklausyti.

58 Iš šių procesinių aplinkybių matyti, kad per visą administracinę procedūrą Komisija CCCME laikė suinteresuotąja šalimi, kuriai turėjo būti suteiktos pagrindiniame reglamente numatytos procesinės teisės.

59 Šio statuso ir juo grindžiamų CCCME teisių pripažinimas buvo įtvirtintas ginčijamame reglamente, kurio 25 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad pagal pagrindinio reglamento nuostatas šis subjektas turi būti laikomas suinteresuotąja šalimi, atstovaujančia, be kita ko, Kinijos Liaudies Respublikos ketaus gamybos pramonei.

60 Šiuo pagrindu reikia pripažinti, kad CCCME, kaip ją individualizavo Komisija per administracinę procedūrą, atitinka jurisprudencijoje nustatytus reikalavimus, kad būtų laikoma, jog ginčijamas reglamentas yra konkrečiai susijęs su ja, turint omenyje ieškinį, kurį ji pareiškė savo vardu, siekdama apginti savo procesines teises.

61 Šiai išvadai prieštarauja Komisija ir įstojusios į bylą šalys, kurios, neginčydamos aplinkybės, kad per tyrimą pagal pagrindinį reglamentą CCCME buvo suteiktos procesinės teisės ir ypatingas statusas, tvirtina, kad iš tikrųjų tokia padėtis susiklostė dėl padarytos klaidos. Rengdama savo gynybą Bendrajame Teisme Komisija pažymėjo, kad veikdama Kinijos Liaudies Respublikos vardu CCCME iš tikrųjų negalėjo įgyti pagrindiniame reglamente numatyto statuso ir procesinių teisių. Net jei taip atsitiktų nagrinėjant ieškinį teisme, tokios klaidos pripažinimas, šios institucijos nuomone, reikštų, kad CCCME savo vardu pareikštas ieškinys yra nepriimtinas.

62 Atsakant į šį argumentą, pirma, reikia priminti, kad gavęs prieštaravimą dėl priimtinumo Sąjungos teismas turi patikrinti, ar tenkinami iš Sutarties kylantys reikalavimai ir ar atlikus šį patikrinimą padaroma išvada, kad taip buvo nagrinėjamu atveju.

63 Antra, reikia pažymėti, kad Komisijos argumentuose daroma prielaida, jog į teisinę padėtį, kurią ji suteikė CCCME pagal pagrindinį reglamentą, neturi būti atsižvelgiama nagrinėjant šį ieškinį, nes ši padėtis susiklostė dėl jai priskirtinos klaidos.

64 Bet tokia klaida, darant prielaidą, kad ji įrodyta, negali panaikinti to, kas buvo pripažinta ir suteikta per administracinę procedūrą, juo labiau kad ginčijamo akto autorius turi galimybę ištaisyti klaidas, kurias padarė jį priimdamas. Taigi matydamas klaidą šis autorius gali nuspręsti, kad atitinkamai šaliai suteiktos procesinės teisės ir statusas bus panaikinti, nepažeidžiant jos galimybės prašyti Sąjungos teismo patikrinti tokio sprendimo galiojimą (šiuo klausimu žr. 2000 m. sausio 27 d. Sprendimo *BEUC / Komisija*, T-256/97, EU:T:2000:21, 27 ir 84 punktus). Jeigu klaida nustatoma pasibaigus administracinei procedūrai, o tai, remiantis Komisijos pateiktais argumentais, nutiko nagrinėjamu atveju, ginčijamo akto autorius išsaugo galimybę atšaukti šį aktą ir atnaujinti procedūrą, ištaisydamas klaidą tuo etapu, kuriuo ji buvo padaryta (šiuo klausimu žr. 2016 m. kovo 16 d. Sprendimo *Frucona Košice / Komisija*, T-103/14, EU:T:2016:152, 61 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), nepažeidžiant suinteresuotosios šalies galimybės užginčyti dėl jos priimtą sprendimą.

65 Darytina išvada, kad reikia atmesti Komisijos argumentą, palaikomą įstojusių į bylą šalių.

66 Prireikus reikia pažymėti, kad Komisija taip pat teigia, jog darant prielaidą, kad CCCME gali remtis procesinėmis teisėmis, kurias turi pagal pagrindinį reglamentą, ji turėtų būti pripažinta atstovaujančiąja asociacija, kaip suprantama pagal šį reglamentą, o ne suinteresuotąja šalimi, kaip tai suprantama pagal tą patį reglamentą. Atstovaujančiosios asociacijos statusas suteikia galimybę pasinaudoti siauresnėmis procesinėmis teisėmis nei tos, kurias įgyja suinteresuotosios šalys, todėl ieškinys turėtų būti pripažintas nepriimtinu dėl tam tikrų CCCME nurodytų procesinių teisių, kurios pagal pagrindinį reglamentą suteikiamos tik suinteresuotosioms šalims.

67 Atsakant į šį argumentą pakanka pažymėti, kad šis Komisijos pateiktas CCCME pristatymas neatitinka to, kas nurodyta ginčijamame reglamente, į kurio motyvus reikia atsižvelgti nagrinėjant šį ieškinį.

68 Ginčijamame reglamente Komisija visiškai nedviprasmiškai pripažino CCCME, kaip suinteresuotosios šalies, statusą, ir tai buvo nurodyta šio sprendimo 59 punkte. 25 konstatuojamojoje dalyje ji nurodė:

„<…> Komisijos nuomone, šalims, įskaitant CCCME, pateiktoje nekonfidencialioje šio atvejo bylos medžiagoje yra visa su šalimis susijusi informacija, naudota atliekant tyrimą. Jei informacija buvo laikyta konfidencialia, nekonfidencialioje bylos medžiagoje pateiktos prasmingos tokios informacijos santraukos. Visos suinteresuotosios šalys, įskaitant CCCME, galėjo susipažinti su nekonfidencialia bylos medžiaga. Dėl CCCME Komisija pažymėjo, kad nors ji atstovauja Kinijos liejinių pramonei, joks individualiai atrinktas eksportuojantis gamintojas jos neįpareigojo gauti prieigos prie jo konfidencialios informacijos. Taigi, individualiai atrinktiems Kinijos eksportuojantiems gamintojams atskleistos konfidencialios informacijos nebuvo galima pateikti CCCME.“

69 Be to, kaip matyti iš šio sprendimo 53–58 punktų, vykstant procedūrai Komisija pripažino, kad CCCME turi tiek aiškiai numatytas atstovaujančiosios asociacijos procesines teises, kaip antai įtvirtintas pagrindinio reglamento 20 straipsnio 1 ir 2 dalyse, leidžiančias gauti informacijos apie esminius faktus ir argumentus, kurių pagrindu buvo nustatytos laikinosios priemonės arba kurių pagrindu numatoma rekomenduoti nustatyti galutines priemones, tiek kitas procesines teises, pagal tą patį reglamentą vienodai suteikiamas visoms suinteresuotosioms šalims, kaip antai teisę būti išklausytai pagal 6 straipsnio 5 dalį.

70 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad CCCME atitinka reikalavimus, kuriuos reikia įvykdyti, kad ją būtų galima laikyti konkrečiai susijusia, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, paliekant Komisijai galimybę prireikus ateityje atsisakyti suteikti CCCME aptariamą statusą ir garantijas, o atitinkamam subjektui – galimybę tokiu atveju užginčyti šį sprendimą Sąjungos teisme.

71 Nustačius konkrečią sąsają, reikia išnagrinėti, ar gali būti laikoma, kad CCCME taip pat yra tiesiogiai susijusi, o tam reikia, kad būtų įvykdytos toliau nurodytos kelios vienu metu susiklosčiusios sąlygos.

72 Pirma, ginčijamas aktas turi daryti tiesioginį poveikį ieškovo teisinei padėčiai (2011 m. spalio 13 d. Sprendimo *Deutsche Post ir Vokietija / Komisija*, C-463/10 P ir C-475/10 P, EU:C:2011:656, 66 punktas).

73 Antra, skundžiamas aktas neturi palikti jokios diskrecijos jo adresatams, atsakingiems už jo įgyvendinimą, kuris vyksta visiškai automatiškai ir yra grindžiamas tik Sąjungos teisės normomis, netaikant kitų tarpinių taisyklių (2011 m. spalio 13 d. Sprendimo *Deutsche Post ir Vokietija / Komisija*, C-463/10 P ir C-475/10 P, Rink., EU:C:2011:656, 66 punktas).

74 Nagrinėjamu atveju šios sąlygos tenkinamos, nes CCCME gali pasinaudoti procesinėmis teisėmis tik tuo atveju, jei turi galimybę užginčyti ginčijamą reglamentą.

75 Kadangi CCCME yra ne tik konkrečiai, bet ir tiesiogiai susijusi, darytina išvada, kad ji turi *locus standi* savo vardu, siekdama užtikrinti savo procesinių teisių apsaugą (šiuo klausimu žr. 2019 m. vasario 28 d. Sprendimo *Taryba / Growth Energy ir Renewable Fuels Association*, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 101–109 punktus).

76 Papildant analizę pažymėta, kad atsiliepime į ieškinį Komisija teigė, jog CCCME nėra juridinis asmuo, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą. Vis dėlto per posėdį išnagrinėjusi ieškovių pateiktus dokumentus dėl CCCME teisinio subjektiškumo pagal Kinijos teisę ji atsisakė šio nepriimtinumo pagrindo, ir tai buvo užfiksuota posėdžio protokole.

– Dėl suinteresuotumo pareikšti ieškinį

77 Dėl suinteresuotumo pareikšti ieškinį jurisprudencijoje nurodoma, kad fizinio arba juridinio asmens pareikštas ieškinys dėl panaikinimo yra priimtinas, tik jei ieškovas yra suinteresuotas, kad ginčijamas aktas būtų panaikintas (2010 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Ryanair / Komisija*, T-494/08–T-500/08 ir T-509/08, EU:T:2010:511, 41 punktas; 2011 m. lapkričio 9 d. Nutarties *ClientEarth ir kt. / Komisija*, T-120/10, nepaskelbta Rink., EU:T:2011:646, 46 punktas ir 2015 m. balandžio 30 d. Nutarties *EEB / Komisija*, T-250/14, nepaskelbta Rink., EU:T:2015:274, 14 punktas).

78 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, jeigu ginčijamas reglamentas būtų panaikintas, Komisija būtų įpareigota atnaujinti antidempingo procedūrą ir, jeigu ji manytų, kad šiuo tikslu pagrindiniame reglamente numatytos sąlygos buvo įvykdytos, būtų įpareigota leisti CCCME įstoti į procedūrą ir priimti jos pastabas pagal pagrindinį reglamentą.

79 Kadangi panaikinimas gali sukelti tokias pasekmes, jis galėtų turėti teisinių pasekmių savo vardu veikiančiai CCCME.

80 Atsižvelgiant į tai, reikia pripažinti, kad CCCME turi suinteresuotumą pareikšti šį ieškinį savo vardu.

Dėl ieškinio priimtinumo tiek, kiek CCCME jį pareiškė savo narių vardu, ir dėl šiam ieškiniui pagrįsti pateiktų argumentų priimtinumo

81 Trečiajame nepriimtinumo pagrinde, taip pat pateiktame papildomai, Komisija ginčija CCCME galimybę pareikšti ieškinį savo narių vardu, nurodydama keturis argumentus.

– Netipiškumas

82 Komisija, palaikoma į bylą įstojusių šalių, tvirtina, kad, pagal jurisprudenciją savo narių vardu veikiančioms asociacijoms teisė pareikšti ieškinį suteikiama tik tuo atveju, kai jos yra tipiškos. Valstybių narių teisinėje tradicijoje šis terminas reiškia privatinės teisės subjektą, galintį atstovauti demokratiškai apibrėžtiems savo narių kolektyviniams interesams. CCCME atveju tokio tipiškumo nėra, nes ji turi būti laikoma atstovaujančia Kinijos Liaudies Respublikai, todėl jai negali būti taikoma nagrinėjama jurisprudencija.

83 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal jurisprudenciją asociacija gali pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, be kita ko, kai atstovauja įmonių, kurios pačios turi teisę pareikšti ieškinį, interesams (1999 m. lapkričio 23 d. Nutartis *Unión de Pequeños Agricultores / Taryba*, T-173/98, EU:T:1999:296, 47 punktas ir 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Molinos Río de la Plata ir kt. / Taryba*, T-112/14–T-116/14 ir T-119/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:509, 33 punktas).

84 Asociacijos galimybė pareikšti ieškinį savo narių vardu grindžiama dideliu pranašumu, kurį suteikia toks veikimo būdas, nes tai leidžia išvengti padėties, kai asociacijos nariai, kurių interesams ji atstovauja, pateikia daug ieškinių dėl tų pačių aktų (šiuo klausimu žr. 1995 m. liepos 6 d. Sprendimo *AITEC ir kt. / Komisij*a, T-447/93–T-449/93, EU:T:1995:130, 60 punktą; 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Molinos Río de la Plata ir kt. / Taryba*, T-112/14–T-116/14 ir T-119/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:509, 35 punktą ir 2019 m. balandžio 30 d. Sprendimo *UPF / Komisija*, T-747/17, EU:T:2019:271, 25 punktą).

85 Iš šio sprendimo 84 punkte nurodytos jurisprudencijos matyti, jog tam, kad šis privalumas įgytų konkrečią formą, reikia ir pakanka, pirma, kad nagrinėjama asociacija veiktų savo narių (kurie patys turi teisę pareikšti ieškinį, o tai reikia patikrinti vėliau) vardu; santra, kad ieškinį būtų leidžiama pareikšti pagal asociacijos įstatuose numatytus jos įgaliojimus.

86 Reikia patikrinti, ar galima teigti, kad šie du reikalavimai, susiję su CCCME, yra įvykdyti.

87 Dėl pirmojo reikalavimo reikia konstatuoti, kad siekdama įrodyti, jog kiekviena įmonė, kurios vardu pareikštas ieškinys, yra jos narė, CCCME pateikė Bendrajam Teismui dokumentą, patvirtinantį jų, kaip narių, statusą.

88 Kiek tai susiję su antruoju reikalavimu, galima pažymėti, kad CCCME pateiktuose įstatuose šios asociacijos siekiamas tikslas pristatytas taip, kad galėtų apimti ieškinį, kuriuo siekiama ginti jos narių interesus nuo prekybos apsaugos priemonių.

89 Ši išvada grindžiama CCCME įstatų 3 straipsniu, kuriame jos veiklos tikslas apibrėžiamas kaip „teikti savo nariams koordinavimo, konsultavimo ir aptarnavimo paslaugas; išlaikyti teisingas apsaugos nuo protekcionizmo taisykles; ginti savo narių teises ir teisėtus interesus; skatinti sveiką mechanikos ir elektronikos pramonės plėtrą“.

90 Ši išvada taip pat grindžiama CCCME įstatų 6 straipsnio 4, 5 ir 9 dalimis, pagal kurias CCCME gali „organizuoti įmonių veiksmus, siekdama valdyti komercinius ieškinius ir ginčus intelektinės nuosavybės srityje, susijusius su Kinijos mechaninių ir elektroninių gaminių eksportu į užsienį, teikti teisines konsultacijas ir teisinę paramą nariams, prašyti vyriausybės atlikti užsienio įmonių nesąžiningos konkurencijos veiklos tyrimą, organizuoti pramonės paslaugų reglamentavimą, skatinti pramonės savireguliaciją, palaikyti įprastą importo ir eksporto komercinę tvarką ir narių bendrus interesus <…> bei, atsižvelgiant į narių poreikius, atlikti kitus darbus“.

91 Prireikus galima pažymėti, kad CCCME veiklos tikslas jos įstatuose aprašytas panašiai, kaip ir ieškovių asociacijų įstatuose byloje, kurioje 2019 m. vasario 28 d. priimtas Sprendimas *Taryba / Growth Energy ir Renewable Fuels Association* (C-465/16 P, EU:C:2019:155, 60–63 punktai); jame Teisingumo Teismas nusprendė, kad tenkinama su šių asociacijų *locus standi* susijusi sąlyga.

92 Taigi reikia pripažinti, kad šioje byloje tenkinamos dvi jurisprudencijoje numatytos sąlygos, kad asociacija galėtų pareikšti ieškinį savo narių vardu.

93 Vis dėlto Komisija ir įstojusios į bylą šalys siekia paneigti šią poziciją, remdamosi dviem aspektais.

94 Pirma, į bylą įstojusios šalys pažymi, kad CCCME pateikti liudijimai, kuriais ji siekė įrodyti įmonių, prisistatančių kaip jos organizacijos narės, statusą, buvo parengti likus nedaug laiko iki ieškinio pareiškimo, bet įmonių priklausymas jai nebuvo įrodytas administraciniu etapu, kuriam pasibaigus priimtas ginčijamas reglamentas.

95 Taigi tam, kad būtų galima remtis jurisprudencija, pagal kurią asociacijoms leidžiama veikti savo narių vardu, reikia įrodyti, kad asociacija atstovavo savo narėms per visą procedūrą, įskaitant administracinį etapą, antraip tas atstovavimas būtų dirbtinis ir susijęs tiktai su ieškinio pareiškimu.

96 Šiuo klausimu pakanka priminti, kad pagal jurisprudenciją asociacijų teisė pareikšti ieškinį savo narių vardu yra grindžiama procesine priežastimi, susijusia su tinkamu teisingumo vykdymu, t. y. pranašumu, kurį dėl koncentracijos įgyja visos atitinkamos įmonės, kurios priešingu atveju turėtų pareikšti ne vieną bendrą, o atskirus ieškinius (žr. šio sprendimo 84 punktą), ir tam, kad asociacija galėtų pareikšti ieškinį savo narių vardu, nereikalaujama, kad ji jiems atstovautų per visą procedūrą, įskaitant administracinį etapą.

97 Nagrinėjamoje byloje šis pranašumas tikrai egzistuoja, nes tuo atveju, kai CCCME pareiškia ieškinį savo narių vardu, kiekvienam nariui, kurio vardu ji veikia, pareiškimo teikti nereikia. Be to, neginčijama, kad ieškinio pareiškimo dieną įmonės, kurių vardu CCCME veikia teisme, buvo šios asociacijos narės.

98 Antra, Komisija, palaikoma įstojusių į bylą šalių, teigia, kad trečiasis reikalavimas, susijęs su atitinkamos asociacijos tipiškumu, kaip tai suprantama pagal bendrą valstybių narių teisinę tradiciją, be ką tik išnagrinėtų dviejų reikalavimų, buvo nustatytas 2019 m. vasario 28 d. Sprendime *Taryba / Growth Energy ir Renewable Fuels Association* (C-465/16 P, EU:C:2019:155).

99 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad 2019 m. vasario 28 d. Sprendime *Taryba / Growth Energy ir Renewable Fuels Association* (C-465/16 P, EU:C:2019:155, 120–125 punktai) Teisingumo Teismas nusprendė, kad tai, jog įmonės neturi balsavimo teisės ar kito būdo ginti savo interesus asociacijos viduje, netrukdo asociacijai pareikšti ieškinį savo narių vardu.

100 Tuo remdamasis Teisingumo Teismas panaikino 2016 m. birželio 9 d. Sprendimą *Growth Energy ir Renewable Fuels Association / Taryba* (T-276/13, EU:T:2016:340), kuriuo pirmojoje instancijoje Bendrasis Teismas, prie pirma nagrinėtų sąlygų pridėdamas tam tikrą reikalavimą, nusprendė, kad tuo atveju, kai asociacijos ketina veikti savo narių vardu, tie nariai turi joje turėti balsavimo teisę ar kitą priemonę, leidžiančią jiems pareikšti savo nuomonę organizacijoje.

101 Taigi reikia atmesti Komisijos ir į bylą įstojusių šalių pateiktą 2019 m. vasario 28 d. Sprendimo *Taryba / Growth Energy ir Renewable Fuels Association* (C-465/16 P, EU:C:2019:155) išaiškinimą, pagal kurį asociacijų teisė pareikšti ieškinį savo narių vardu apima papildomą sąlygą, susijusią su šios asociacijos tipiškumu, kaip tai suprantama pagal bendrą valstybių narių teisinę tradiciją.

102 Be to, galima pažymėti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas elgėsi gana realistiškai, antidempingo teisės aktuose numatydamas situaciją, kai importas dempingo kaina vyksta iš ne rinkos ekonomikos šalies. Taigi pagrindinio reglamento 2 straipsnyje nustatytos skirtingos normaliosios vertės nustatymo taisyklės taikomos atsižvelgiant į tai, ar atitinkami eksportuojantys gamintojai yra įsisteigę rinkos ekonomikos valstybėje, ar ne.

103 Jei būtų reikalaujama, kad organizacija, kuri veikia kaip asociacija, tenkintų tipiškumo sąlygą, vertinant, ar ši sąlyga tenkinama, reikėtų atsižvelgti, pirma, į trečiosios valstybės, iš kurios ji kilusi, ypatumus ir, antra, į tai, kad jei tai yra ne rinkos ekonomikos valstybė, viešosios valdžios institucijos daugiau dalyvauja jos teritorijoje veikiančių įmonių ar asociacijų veikloje.

104 Remiantis šiais argumentais galima teigti, kad reikia atmesti pirmąjį Komisijos ir į bylą įstojusių šalių argumentą dėl CCCME savo narių vardu pareikšto ieškinio priimtinumo.

– *Ginčijamo reglamento pobūdis*

105 Ginčydama CCCME galimybę veikti savo narių vardu Komisija teigia, kad dėl ginčijamo reglamento pobūdžio bylose, susijusiose su prekybos apsaugos priemonėmis, negalima remtis jurisprudencija dėl asociacijų pareikštų ieškinių priimtinumo.

106 Komisijos teigimu, ginčijamame reglamente įtvirtinti sprendimai, kurių kiekvienas susijęs su konkrečiu eksportuojančiu gamintoju. Galimo šio reglamento panaikinimo pasekmės gali būti naudingos tik ieškinį pareiškusiam eksportuojančiam gamintojui, todėl, siekiant teisinio saugumo, labai svarbu nustatyti įmones, per jų vardu veikiančią asociaciją prašančias panaikinti

minėtą reglamentą. Vis dėlto remiantis *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtu pranešimu dėl Europos Sąjungos Teisingumo Teisme pradėtų teismo procesų, kai asociacija pareiškia ieškinį savo narių vardu, jų identifikuoti neįmanoma.

107 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal jurisprudenciją negalima atimti iš asociacijos teisės savo narių vardu pareikšti ieškinį nagrinėjant ginčus dėl prekybos apsaugos priemonių (šiuo klausimu žr. 2019 m. vasario 28 d. Sprendimo *Taryba / Growth Energy ir Renewable Fuels Association*, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 126 punktą; 2012 m. kovo 21 d. Sprendimo *Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening ir kt. / Taryba*, T-115/06, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:136, 29 punktą ir 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Molinos Río de la Plata ir kt. / Taryba*, T-112/14–T-116/14 ir T-119/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:509, 63 punktą).

108 Jurisprudencijoje pripažinti tokių ieškinių procesiniai pranašumai egzistuoja ir nagrinėjamu atveju, nes antidempingo muitus nustatantys reglamentai gali turėti įtakos daugeliui šiuose aktuose nurodytų ar prieš juos priimant atliktame tyrime dalyvavusių eksportuojančių gamintojų.

109 Tiesa, kad, remiantis jurisprudencija, reglamentas, kuriuo nustatomi skirtingi antidempingo muitai, su kiekvienu ūkio subjektu konkrečiai susijęs tik tiek, kiek jam taikomos nuostatos, kuriomis jam nustatomas konkretus antidempingo muitas ir jo sumos, o ne nuostatos, kuriomis nustatomi antidempingo muitai kitoms bendrovėms (1992 m. kovo 10 d. Sprendimo *Ricoh / Taryba*, C-174/87, EU:C:1992:108, 7 punktas).

110 Taigi, jeigu ieškinys dėl reglamento, kuriuo nustatomi antidempingo muitai, panaikinimo būtų patenkintas, šis reglamentas būtų panaikintas tiek, kiek juo ieškovei nustatomas antidempingo muitas, ir šis panaikinimas neturėtų įtakos kitų šio reglamento elementų, visų pirma kitiems ūkio subjektams taikomo antidempingo muito, galiojimui (šiuo klausimu žr. 2001 m. vasario 15 d. Sprendimo *Nachi Europe*, C-239/99, EU:C:2001:101, 27 punktą).

111 Vis dėlto pakanka konstatuoti, kad eksportuojantys gamintojai, kurių vardu veikia CCCME, yra 19 Kinijos eksportuojančių gamintojų, kurie ieškinio A.2 priede įvardyti kaip *Hebei Cheng'An Babel Casting Co. Ltd*, *Shanxi Jiaocheng Xinglong Casting Co. Ltd*, *Tianjin Jinghai Chaoyue Industrial and Commercial Co. Ltd*, *Qingdao Jiatailong Industrial Co. Ltd*, *Qingdao Jinfengtaike Machinery Co. Ltd*, *Shahe City Fangyuan Casting Co. Ltd*, *Shandong Heshengda Machinery Technology Co. Ltd*, *Baoding Shuanghu Casting Co. Ltd*, *Tang County Kaihua Metal Products Co. Ltd*, *Weifang Nuolong Machinery Co. Ltd*, *Laiwu Xinlong Weiye Foundry Co. Ltd*, *Handan Zhangshui Pump Manufacturing Co. Ltd*, *Zibo Joy's Metal Co. Ltd*, *Dingxiang Sitong Forging and Casting Industrial*, *Jiaocheng County Honglong Machinery Manufacturing Co. Ltd*, *Laiwu City Haitian Machinery Plant*, *Lianyungang Ganyu Xingda Casting Foundry*, *Rockhan Technology Co. Ltd* ir *Botou GuangTai Precision Casting Factory*.

112 Darytina išvada, kad, pagal šio sprendimo 110 punkte nurodytą jurisprudenciją šiuo panaikinimu galėtų pasinaudoti tik šie nariai, jeigu Bendrasis Teismas patenkintų CCCME jų vardu pareikštą ieškinį.

113 Dėl šios priežasties reikia atmesti antrąjį Komisijos argumentą, pateiktą ginčijant CCCME savo narių vardu pareikšto ieškinio priimtinumą.

– ***Nariai, kurie nebuvo atrinkti***

114 Komisija primena, kad CCCME nariai nebuvo atrinkti iš Kinijos eksportuojančių gamintojų, kuriuos ji pasirinko atlikdama tyrimą, ir teigia, kad pagal jurisprudenciją teisė pareikšti ieškinį suteikiama tiktai atrinktiems ekonominės veiklos vykdytojams.

115 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 46 punkte, pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą asmuo turi *locus standi* dėl jam skirtų aktų, tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijusių aktų ar reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktų, kurie yra tiesiogiai su juo susiję ir dėl to nereikia patvirtinti įgyvendinimo priemonių.

116 Pirmasis ir trečiasis šioje nuostatoje numatyti atvejai nėra susiję su CCCME nariais, nes, pirma, jie nėra ginčijamo reglamento adresatai (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Molinos Río de la Plata ir kt. / Taryba*, T-112/14–T-116/14 ir T-119/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:509, 39 punktą) ir, antra, dėl ginčijamo reglamento reikia patvirtinti įgyvendinimo priemones, kadangi 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013, p. 1), numatytoje sistemoje, kuriai priklauso ir ginčijamas reglamentas, nustatytas mokestis mokamas remiantis nacionalinių valdžios institucijų taikomomis priemonėmis (šiuo klausimu žr. 2014 m. sausio 21 d. Nutarties *Bricmate / Taryba*, T-596/11, nepaskelbta Rink., EU:T:2014:53, 72 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

117 Kadangi SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatyti pirmasis ir trečiasis atvejai nagrinėjamoje byloje nenustatyti, reikia išsiaiškinti, ar yra įvykdytos antrojo atvejo taikymo CCCME nariams sąlygos, o tai reiškia, kad reikia išnagrinėti jų tiesioginę ir konkrečią sąsają.

118 Nagrinėjamu atveju tiesioginės sąsajos sąlyga tenkinama, nes ginčijamas reglamentas daro tiesioginį poveikį CCCME narių teisinei padėčiai, o valstybių narių muitinės institucijos, neturėdamos jokios diskrecijos, privalo rinkti ginčijamame reglamente nustatytus muitus (šiuo klausimu žr. 1979 m. kovo 29 d. Sprendimo *ISO / Taryba*, 118/77, EU:C:1979:92, 26 punktą ir 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Molinos Río de la Plata ir kt. / Taryba*, T-112/14–T-116/14 ir T-119/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:509, 62 punktą).

119 Dėl konkrečios sąsajos sąlygos reikia priminti, kad, remiantis jurisprudencija, reglamentai, kuriais nustatomi antidempingo muitai, dėl savo pobūdžio ir taikymo srities yra norminio pobūdžio aktai, nes taikomi visiems suinteresuotiesiems ūkio subjektams (2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, 19 punktas ir 2019 m. vasario 28 d. Sprendimo *Taryba / Marquis Energy*, C-466/16 P, EU:C:2019:156, 47 punktas). Bet, nepaisant šio norminio pobūdžio, minėti reglamentai gali būti konkrečiai susiję su tais nagrinėjamojo produkto gamintojais ir eksportuotojais, kurie, remiantis su jų komercine veikla susijusiais duomenimis, laikomi atsakingais už dempingo praktiką. Paprastai taip būna gaminančių ir eksportuojančių įmonių, kurios gali įrodyti buvusios nurodytos Komisijos ar Tarybos aktuose arba įtrauktos į pirminius tyrimus, atveju (šiuo klausimu žr., be kita ko, 2019 m. vasario 28 d. Sprendimo *Growth Energy ir Renewable Fuels Association*, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 79 punktą; taip pat žr. 2014 m. sausio 16 d. Sprendimo *BP Products North America / Taryba*, T-385/11, EU:T:2014:7, 74 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

120 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad CCCME narės yra nagrinėjamąjį produktą gaminančios ir eksportuojančios įmonės, kurios, pirma, pateikė Komisijai tam tikrą informaciją, užpildydamos pranešimo apie tyrimo inicijavimą I priede esantį klausimyną, ir, antra, yra nurodytos

ginčijamame reglamente, būtent priede, į kurį daroma nuoroda šio reglamento rezoliucinės dalies 1 straipsnio 2 dalyje. CCCME nariams, kaip kitoms šiame priede nurodytoms bendradarbiaujančioms bendrovėms, taikomas specialus antidempingo muitas, kurio suma skiriasi nuo visoms kitoms neidentifikuotoms bendrovėms, kurioms taikomas ginčijamas reglamentas, taikomos sumos. Todėl, kaip tvirtina pati Komisija, kaip nurodyta šio sprendimo 106 punkte, ginčijamas reglamentas apima sprendimus, kurių kiekvienas susijęs su konkrečiu eksportuojančiu gamintoju.

121 Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į šio sprendimo 119 punkte primintus jurisprudencijoje nustatytus kriterijus, reikia konstatuoti, kad, ginčijamas reglamentas yra ne tik tiesiogiai, bet ir konkrečiai susijęs su CCCME nariais.

122 Galiausiai CCCME nariai yra suinteresuoti pareikšti ieškinį, nes jiems taikomi ginčijamame reglamente nustatyti antidempingo muitai, todėl jie suinteresuoti, kad šis reglamentas būtų panaikintas.

123 Taigi reikia pripažinti, kad CCCME nariai, taigi, ir pati asociacija, atitinka ieškinio pripažinimo priimtinu sąlygas, todėl reikia atmesti trečiąjį Komisijos argumentą dėl šios išvados.

– ***Argumentų, kuriais galima remtis, ribotumas***

124 Komisija tvirtina, kad CCCME negali savo narių vardu remtis nuostatų, kurios pagrindiniame reglamente siejamos su kitais elementais nei tas, kuriuo Komisija grindžia Sąjungos pramonei padarytą žalą, pažeidimu.

125 Iš tikrųjų Komisija pažymi, kad Kinijos eksportuojančių gamintojų CCCME suteikti įgaliojimai per antidempingo tyrimą apėmė tik šių įmonių gynybą nuo jos teiginių dėl žalos. Iš to matyti, kad CCCME nariai suteikė šiam subjektui teisę atstovauti jiems atliekant tyrimą, taigi, ir pareiškiant šį ieškinį, tiktai tam, kad būtų apginti nuo Komisijos vertinimų, susijusių su žala.

126 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 88–90 punktuose, CCCME įstatuose iki jos įsteigimo ir veiklos organizavimo nurodytos užduotys apima jos narių interesų gynimą.

127 Dėl savo bendro pobūdžio ši misija apima ieškinio, kuriuo siekiama apginti narių interesus nuo prekybos apsaugos priemonių, pareiškimą, ir šiomis aplinkybėmis bet kokį pagrindą, kuriuo remiantis būtų galima užginčyti šių priemonių teisėtumą, net jei iš narių gautas įgaliojimas vykstant tyrimui buvo taikomas tiktai žalai.

128 Be to, reikia pažymėti, kad, vadovaujantis jurisprudencija, nebūtina, kad asociacija, kurios įstatuose nustatytos užduotys apima jos narių interesų gynybą, kaip antai CCCME, be to, būtų dar specialiai įgaliota narių, kurių interesus gina, kad jos teisė pareikšti ieškinį Sąjungos teismuose būtų pripažinta (šiuo klausimu žr. 2013 m. sausio 15 d. Sprendimo *Aiscat / Komisija*, T-182/10, EU:T:2013:9, 53 punktą), nes ieškinio pareiškimas savaime yra susijęs su tokių interesų gynyba.

129 Taigi reikia atmesti ketvirtąjį Komisijos argumentą, kad CCCME negali savo narių vardu remtis nuostatų, nesusijusių su Sąjungos pramonei padaryta žala, pažeidimu.

Dėl ieškinio priimtinumo tiek, kiek jį pareiškė kiti juridiniai asmenys, kurių pavadinimai nurodyti I priede

130 Subsidiariai Komisija taip pat ginčija ieškinio priimtinumą tiek, kiek jį pareiškė kiti juridiniai asmenys, kurių pavadinimai nurodyti I priede.

131 Visų pirma, Komisija teigia, kad dėl šio sprendimo 114 punkte jau nurodytos priežasties septyni iš kitų juridinių asmenų, kurių pavadinimai nurodyti I priede, yra tyrimui neatrinkti Kinijos eksportuojantys gamintojai, kurie neturi reikalaujamo *locus standi*.

132 Šiuo klausimu reikia pripažinti, kad, kaip CCCME narės, šios įmonės, kurios yra nagrinėjamo produkto eksportuojančios gamintojos, pirma, pateikė Komisijai tam tikrą informaciją, užpildydamos pranešimo apie tyrimo inicijavimą I priede esantį klausimyną, ir, antra, yra nurodytos ginčijamame reglamente kaip kitos bendradarbiavusios bendrovės, išvardytos minėto reglamento priede. Taigi jų pavadinimai yra nurodyti minėtame priede ir joms taikomas konkretus antidempingo muitas, todėl reikia daryti išvadą, kad ginčijamas reglamentas apima sprendimus, kurių kiekvienas susijęs su konkrečiu eksportuojančiu gamintoju. Taigi dėl tų pačių priežasčių, kurios išdėstytos šio sprendimo 118 – 122 punktuose, darytina išvada, kad šie septyni juridiniai asmenys yra suinteresuoti pareikšti ieškinį ir turi *locus standi*.

133 Antra, Komisija teigia, kad kitų juridinių asmenų, kurių pavadinimai nurodyti I priede, suteiktuose įgaliojimuose yra pažeidimų, dėl kurių ieškinys negali būti priimtinas, nes juose aiškiai nenurodytos juos pasirašiusių asmenų pareigos ir nenustatyta, kad šie asmenys turėjo įgaliojimus pasirašyti tokius aktus.

134 Kalbant konkrečiau, kiek tai susiję su septyniais kitais juridiniais asmenimis, kurių pavadinimai nurodyti I priede, nurodytą įgaliojimą pasirašiusio asmens pareigos yra „valdantysis direktorius“, „generalinis direktorius“, „finansų kontrolierius“ ar „direktorius“, nepateikiant jokių papildomų paaiškinimų ir nepagrindžiant, kad pagal Kinijos teisę šis asmuo turėjo teisę pasirašyti tokį įgaliojimą.

135 Kalbant apie kitus du juridinius asmenis, kurių pavadinimai nurodyti I priede, pažymėtina, kad jie suteikė įgaliojimą, nenurodydami jį pasirašiusio asmens pareigų, ir, be kita ko, nepridėjo dokumentų, įrodančių, kad tas asmuo turėjo įgaliojimus pasirašyti tokį dokumentą.

136 Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagal Procedūros reglamento versiją, grindžiamą 2015 m. balandžio 23 d. Reglamentu (OL L 105, 2015, p. 1), nebereikalaujama įrodyti, kad advokatui įgaliojimą suteikė tinkamai įgaliotas atstovas, kaip to buvo reikalaujama remiantis anksčiau galiojusiu 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamentu (šiuo klausimu žr. 2016 m. kovo 7 d. Nutarties *Sopra Steria Group / Parlamentas*, T-182/15, nepaskelbta Rink., EU:T:2016:165, 26–29 punktus; 2016 m. rugsėjo 28 d. Sprendimo *European Food / EUIPO – Société des produits Nestlé (FITNESS)*, T-476/15, EU:T:2016:568, 19 punktą ir 2017 m. vasario 17 d. Sprendimo *Batmore Capital / EUIPO – Univers Poche (POCKETBOOK)*, T-596/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:103, 19 ir 20 punktus).

137 Vadinasi, reikia atmesti Komisijos pateiktą nepriimtinumo pagrindą.

138 Taigi reikia manyti, kad kiti juridiniai asmenys, kurių pavadinimai nurodyti I priede, turi *locus standi* dėl ginčijamo reglamento panaikinimo.

Išvada dėl priimtinumo

139 Atsižvelgiant į visa, kas išdėstyta, darytina išvada, kad, pirma, CCCME ieškinys, pareikštas savo vardu, siekiant užtikrinti savo procesinių teisių apsaugą, antra, CCCME 19 narių, kuriuos ji nurodė, vardu pareikštas ieškinys ir, trečia, juridinių asmenų, kurių pavardės nurodytos I priede, pareikštas ieškinys yra priimtini.

Dėl esmės

140 Grįsdamos ieškinį ieškovės remiasi šešiais pagrindais.

141 Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3 ir 5–7 dalių bei gero administravimo principo pažeidimu, nes Komisija savo išvadų dėl žalos ir priežastinio ryšio nepagrindė nei jas patvirtinančiais įrodymais, nei objektyviu tyrimu.

142 Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad Komisija, nagrinėdama priežastinį ryšį, pažeidė Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 ir 7 dalis ir proporcingumo principą.

143 Trečiasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad atsisakiusi ieškovėms leisti susipažinti su informacija, kuri yra naudinga nustatant dempingą ir žalą, Komisija pažeidė teisę į gynybą, pagrindinio reglamento 6 straipsnio 7 dalį, 19 straipsnio 1–3 dalis ir 20 straipsnio 2–4 dalis.

144 Ketvirtasis pagrindas grindžiamas pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies, 3 straipsnio 2 dalies a punkto, 3 straipsnio 3 dalies ir 9 straipsnio 4 dalies, taip pat gero administravimo principo pažeidimais, padarytais nustatant dempingo skirtumą, priverstinį kainų sumažinimą ir žalos pašalinimo lygį.

145 Penktasis pagrindas grindžiamas tuo, kad Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punktą ir 2 straipsnio 7 dalies a punktą, kai lygindama eksporto kainą su normaliąja verte pakoregavo pridėtinės vertės mokestį (PVM).

146 Šeštasis ieškinio pagrindas grindžiamas pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkto pažeidimu nustatant pardavimo, bendrąsias ir administracines išlaidas (toliau – PBA išlaidos), taip pat pelną, panaudotą normaliajai vertei nustatyti.

Dėl teisminės kontrolės apimties

147 Pirmiausia ieškovės tvirtina, kad su ginčijamu reglamentu susijusi teisminė kontrolė turi būti išsami, neapsiribojant akivaizdžia vertinimo klaida, kuria remdamasis teismas paprastai atlieka sudėtingų ekonominių vertinimų kontrolę.

148 Per posėdį ieškovės patikslino, kad formuluodamos šį preliminarų argumentą jos nesiekė nukrypti nuo esamos jurisprudencijos, o tik norėjo pabrėžti manančios, kad Sąjungos teismas turi patikrinti įrodymų, kuriais remiasi Komisija, faktinį teisingumą, patikimumą ir nuoseklumą net tose srityse, kuriose ji turi didelę diskreciją.

149 Šiuo atžvilgiu primintina, kad, remiantis jurisprudencija, Sąjungos institucijos šioje srityje dėl ekonominių, politinių ir teisinių aplinkybių, kurias privalo išnagrinėti, sudėtingumo turi didelę diskreciją, o tai reiškia, kad atliekant sudėtingų ekonominių aplinkybių vertinimo teisminę

kontrolę reikia tiktai patikrinti, ar laikytasi procedūros taisyklių, ar tiksliai nustatytos faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ginčijamas pasirinkimas, ar nepadaryta akivaizdžių klaidų vertinant šias aplinkybes ir ar nepiktnaudžiauta įgaliojimais (šiuo klausimu žr. 2019 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Trace Sport*, C-251/18, EU:C:2019:766, 47 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

150 Tokiomis aplinkybėmis teismas, remdamasis ieškovių prašymu, turi ne tik patikrinti pateikiamų įrodymų dalykinį teisingumą, patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai atspindi visus esminius duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant sudėtingą situaciją, ir ar jais galima pagrįsti institucijų išvadas (2016 m. balandžio 7 d. Sprendimo *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava ir kt. / Hubei Xinyegang Steel*, C-186/14 P ir C-193/14 P, EU:C:2016:209, 36 punktas).

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, susijusio su žalos buvimo ir priežastinio ryšio nustatymu

151 Pirmąjį pagrindą sudaro šešios dalys.

– Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su importo apimties apskaičiavimu

152 Pirmoje dalyje ieškovės teigia, kad apskaičiuodama importo dempingo kaina kiekius Komisija naudojo nepatikimus duomenis, kuriuos pateikė skundo pateikėjos.

153 Komisija nesutinka su šiais argumentais.

154 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 dalį antidempingo muitas gali būti taikomas bet kuriam dempingo kaina parduodamam produktui, kurį išleidus į laisvą apyvartą Sąjungoje būtų padaryta žala.

155 Pagal šio reglamento 3 straipsnio 2 dalies a punktą žala nustatoma remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai ištyrus importo dempingo kaina kiekius.

156 Europos Sąjungos statistikos tarnybos (Eurostato) duomenys naudojami apskaičiuojant importo dempingo kaina kiekius (šiuo klausimu žr. 2012 m. kovo 22 d. Sprendimo *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 30 punktą). Jie klasifikuojami vadovaujantis Kombinuotosios nomenklatūros (KN) kodais. Nagrinėjamoje byloje skundžiamame reglamente nurodytas produktas ženklinamas dviem kodais: KN kodu ex 7325 10 00 (nekalusis ketus) ir KN kodu ex 7325 99 10 (kalusis ketus); abiem atvejais prieš kodą įrašant „ex“ nurodoma, kad nagrinėjamajam produktui taikoma tik tam tikra nagrinėjamo kodo dalis.

157 Siekiant nustatyti importo dempingo kaina kiekius, reikia sudėti sandorius, pagal šiuos kodus įregistruotus nagrinėjamuoju laikotarpiu, t. y. nuo 2013 m. sausio 1 d. iki 2016 m. rugsėjo 30 d.

158 Šioje byloje reikėjo atlikti koregavimus siekiant pašalinti tris problemas, kilusias apskaičiuojant importo dempingo kaina apimtį.

159 Pirmoji problema buvo susijusi su nekaliojo ketaus (KN ex 7325 10 00) gaminiais. Iki 2014 m. šios prekės buvo platesnės grupės (KN ex 7325 10) dalis ir suskirstytos pagal subkodus, iš kurių trys apėmė nagrinėjamą produktą, o trečiasis subkodas (KN kodas ex 7325 10 99) vis dėlto buvo taikomas ne vien šiam produktui. Nuo 2014 m. tokio skirstymo nebeliko. Siekdama nustatyti importo dempingo kaina kiekius, Komisija turėjo tik duomenis, susijusius su KN kodu ex 7325 10 00, prie kurio kartu su kitais produktais buvo priskirtas ir nagrinėjamasis. Siekiant pašalinti šią problemą,

reikėjo iš šių bendresnių skaičių išskirti tuos, kurie atitinka nagrinėjamojo produkto importą atitinkamu laikotarpiu. Tam Komisija rėmėsi skundo pateikėjų pasiūlymu, kuriame buvo numatyti du metodiniai sprendimai. Visų pirma siekiant nustatyti nagrinėjamo produkto importo dalį bendroje kategorijoje skundo pateikėjos pasiūlė Komisijai remtis santykiu, pagal kurį šis importas buvo žymimas trimis subkodais; pagal juos iki 2014 m. būdavo pateikiami su šiuo produktu susiję duomenys. Be to, dėl trečiojo iš šių subkodų, kuris apėmė ne tik nagrinėjamąjį produktą, bet buvo platesnis, pasiūlyta nagrinėjamajam produktui priskirti 30 % proporcinę dalį.

160 Remiantis šiais argumentais buvo pažymėta, kad iki 2014 m. 60 % importo iš Kinijos, kuris buvo apskaitytas kaip importas iš Kinijos pagal KN kodą ex 7325 10, sudarė trys nagrinėjamąjį produktą atitinkantys subkodai. Importo iš Indijos atveju šis santykis siekė 73 %, o iš kitų trečiųjų šalių – 50 %. Taigi šios procentinės vertės buvo taikomos importui, kuriam laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos priskirtas KN kodas ex 7325 10 00.

161 Antroji problema buvo susijusi su kaliuoju ketumi (KN ex 7325 99 10). Šį produktą atitinkantis kodas per visą nagrinėjamąjį laikotarpį liko nepakitęs. Vis dėlto šis kodas apėmė ir kitus produktus, ne vien nagrinėjamąjį produktą. Siekdama išspręsti šias problemas Komisija rėmėsi skundo pateikėjų pasiūlytu metodu, kaip buvo padariusi nekaliojo ketaus atveju.

162 Visų pirma, kaip buvo padariusios skundo pateikėjos, Komisija pažymėjo, kad nagrinėjamo Kinijos Liaudies Respublikos kilmės kaliojo ketaus produkto importuotojai 2005 m. buvo pradėję naudoti KN kodą ex 7325 99 10, o ankstesnės antidempingo priemonės pradėtos taikyti 2005 m. liepos 25 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1212/2005, nustatančiu galutinį antidempingo muitą tam tikrų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės liejinių importui (OL L 199, 2005, p. 1). Siekdama apskaičiuoti šiuo kodu žymimų importuojamų gaminių kiekį ji, remdamasi šia pastaba, kaip referencinius pasirinko ankstesnius metus, t. y. 2004 m. Dėl referencinių metų ji turėjo duomenų apie KN kodu ex 7325 99 10 žymimų, bet nagrinėjamojo produkto neapimančių, iš Kinijos Liaudies Respublikos importuojamų gaminių kiekį. Todėl pagal šį kodą iš Kinijos Liaudies Respublikos importuotų nagrinėjamų produktų kiekį ji apskaičiavo taip: iš nagrinėjamojo laikotarpio importo apimties atėmė 2004 m. atliktų sandorių kiekį. Taigi, remdamasi šiais argumentais Komisija nusprendė, kad Kinijos Liaudies Respublikos sandoriams, susijusiems su nagrinėjamu produktu, 100 % atvejų buvo priskiriamas KN kodas ex 7325 99 10, o iš šio kiekio reikėjo atimti 14 645 tonas.

163 Paskui analogiškai buvo apskaičiuota importo iš Indijos apimtis. Skundo pateikėjos pažymėjo, kad nagrinėjamojo produkto importas pagal KN kodą ex 7325 99 10 iš šios šalies prasidėjo 2010 m. Jų teigimu, šį reiškinį galima paaiškinti tuo, kad, taikant Reglamente Nr. 1212/2005 nustatytas ankstesnes antidempingo priemones, CCCME ir tam tikroms Kinijos bendrovėms buvo atšauktas minimalios importo kainos įpareigojimas. Nuo jo atšaukimo daugelis ekonominės veiklos vykdytojų siekė prekes pirkti iš Indijos gamintojų. Tai paskatino plėtoti nagrinėjamojo produkto importą iš šios šalies. Padariusi tokią išvadą Komisija, atsižvelgusi į skundo pateikėjų pasiūlymą ir į visą iš Indijos Respublikos importuotų gaminių kiekį, apskaičiavo KN kodą ex 7325 99 10 turinčių nagrinėjamų produktų kiekį, iš nagrinėjamojo laikotarpio importo apimties atimdama 2009 m. importo apimtį. Remdamasi šiais argumentais ji nusprendė, kad 100 % sandorių, susijusių su nagrinėjamuoju produktu, turi būti priskiriami prie KN kodo ex 7325 99 10 ir kad iš šio importuotų gaminių kiekio reikia atimti 6 074 tonas.

164 Galiausiai skundo pateikėjų atlikti tyrimai parodė, kad mažai tikėtina, jog importas iš kitų trečiųjų šalių, turintis šį kodą, apėmė nagrinėjamą produktą. Komisija, kaip ir skundo pateikėjos, nusprendė, kad kitų trečiųjų šalių sandoriams, susijusiems su nagrinėjamu produktu, 0 % atvejų buvo priskirtas KN kodas ex 7325 99 10.

165 Trečioji problema buvo susijusi su latakų grotelėmis. Šie produktai minimi Eurostato duomenyse, atitinkančiuose nagrinėjamajam produktui taikomus kodus. Tačiau, kaip nurodyta ginčijamo reglamento 41 konstatuojamojoje dalyje, jie buvo pašalinti iš tyrimo. Taigi, siekiant nustatyti importo dempingo kaina kiekius, reikėjo iš turimų skaičių atimti skaičius, kurie gali būti priskiriami latakų grotelėms.

166 Siekdama išspręsti šią problemą Komisija, veikdama savo iniciatyva, rėmėsi latakų grotelių importo vertinimu. Kad atliktų šį vertinimą, ji rėmėsi vidutine atrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų pagamintų latakų grotelių pardavimo apimtimi tiriamuoju laikotarpiu. Šie pardavimai sudarė 10 % visos šio laikotarpio importo apimties, kuria remtasi. Ši procentinė dalis buvo taikyta nagrinėjamu laikotarpiu įregistruoto importo duomenims.

167 Taip pristačius pirmojo ieškinio pagrindo pirmosios dalies aplinkybes, reikia pažymėti, kad šioje dalyje ieškovės pateikia tris argumentus dėl Komisijos atlikto importo dempingo kaina apimties nustatymo.

168 Pirmajame argumente ieškovės priekaištauja Komisijai, kad ši nepatikrinusi priėmė skundo pateikėjų pateiktus duomenis, o tai prieštarauja nešališkumo principui, kuriuo turi būti grindžiama jos elgsena vykdant tokią procedūrą.

169 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nagrinėjamu atveju siekdama apskaičiuoti importo dempingo kaina apimtį Komisija ne tik panaudojo skundo pateikėjų pateiktus duomenis: ji veikiau pritaikė jų pasiūlytą metodą ir, remdamasi šiuo metodu, kurį per tą laiką patvirtino, pati atliko operacijas, per kurias buvo apskaičiuoti jos galiausiai patvirtinti skaičiai.

170 Bent dviejuose dokumentuose Komisija paaiškino priežastis, paskatinusias ją taikyti skundo pateikėjų pasiūlytą metodą. Laikinojo reglamento 122 konstatuojamojoje dalyje ji nurodė, kad „skundo pateikėjai skunde paaiškino savo metodą, kaip nustatyti tik nagrinėjamo produkto importo duomenis naudojant Eurostato duomenis“, ir kad, „nesant patikimesnio metodo ir duomenų“, ji, atsižvelgusi į tai, „nustatydama nagrinėjamojo produkto importo iš [Kinijos Liaudies Respublikos] apimtį, rėmėsi šiuo metodu ir naudojo Eurostato duomenis, į kuriuos neįtrauktos latakų grotelės, [o] CCCME nepateikė jokių alternatyvių duomenų“. Be to, ginčijamo reglamento 110 ir 111 konstatuojamosiose dalyse Komisija, be kita ko, „pažymėjo, kad skundo pateikėjų naudotas metodas nagrinėjamo produkto importo duomenims nagrinėjamuoju laikotarpiu gauti buvo pagrįstas Eurostato duomenimis“, toliau glaustai aprašė šį metodą ir pabrėžė, kad „neturėjo kito alternatyvaus informacijos šaltinio, kuriuo remdamasi būtų galėjusi tiksliau nustatyti nagrinėjamojo produkto importo duomenis, todėl Eurostato duomenimis pagrįstą metodą laikė tinkamiausiu“.

171 Taigi Komisija išnagrinėjo aptariamą metodą prieš jį panaudodama ir paaiškino, kodėl mano, kad jis jai atrodo tinkamas. Taigi ginčijamo reglamento 113 konstatuojamojoje dalyje Komisija atmetė nepriklausomų importuotojų *ad hoc* asociacijos *Free Castings Imports* (FCI) ir CCCME prašymą neįtraukti KN kodo 7325 99 10 arba atsižvelgti į šio kodo procentinę dalį apskaičiuojant nagrinėjamojo produkto importo apimtį, pažymėjusi, kad „analizuojant importą pagal šį KN kodą nuo laikinųjų priemonių nustatymo iki 2017 m. spalio mėn. pradžios nustatyta, kad iš [Kinijos Liaudies Respublikos] importuotos net 6 796 tonos pagal TARIC kodą 7325991051, o tai yra tik nagrinėjamasis produktas“, ir kad „[t]odėl aišku, kad nagrinėjamasis produktas [buvo] importuojamas ir pagal KN kodą 7325 99 10“. Komisija patikslino, kad „neturėjo jokių įrodymų, kad nuo 2005 m.

kitų šį KN kodą turinčių produktų importo tendencija [atitiko] nagrinėjamojo produkto importo tendencijas“ ir kad „[t]odėl naudoti procentinį dydį nagrinėjamuoju laikotarpiu būtų buvę nepatikima“.

172 Be to, reikia pažymėti, kad skundo pateikėjų pasiūlytam skaičiavimo metodui nebuvo pritarta, kol prieš tai Komisija jo nepatikrino. Iš tikrųjų 2017 m. gegužės 30 d. ji buvo nuvykusi į skundo pateikėjų atstovų patalpas. Atlikusi šį patikrinimą ji padarė išvadą, kad, pirma, siūlomas įvairių KN kodų paskirstymas buvo patikimiausias vertinimas importo dempingo kaina apimčiai nustatyti; antra, šis vertinimas buvo objektyviai apytikslis, nes išsamesnių duomenų iš kito šaltinio nebuvo.

173 Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti ieškovių pirmąjį argumentą, kad Komisija „automatiškai“ pritarė skundo pateikėjų pasiūlytam metodui.

174 Ieškovės pateikia antrąjį argumentą, kad Komisijos naudoti duomenys grindžiami nepateisinamomis ir nepagrįstomis prielaidomis, kurios, kaip, beje, pripažino ji pati, nėra grindžiamos jokiais patvirtinamaisiais įrodymais.

175 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, priešingai, nei teigia ieškovės, Komisija nepripažino, kad jos taikytas importo apimties apskaičiavimo metodas ar taikant šį metodą apskaičiuotos importo kainos yra klaidingos, nepagrįstos ar nepatikimos.

176 Tiesa, laikinojo reglamento 126 konstatuojamojoje dalyje, kuria remiasi ieškovės, Komisija nurodė: [k]adangi šie duomenys [buvo] grindžiami importo statistika, o išsamus įvairių rūšių produktų asortimentas [nebuvo] žinomas, kainų raida [nebuvo] visiškai patikima“.

177 Vis dėlto šis pripažinimas reiškia tik tai, kad taikant šį metodą nebuvo, kaip nurodo Komisija, pasiekta tokio išsamaus rezultato, kokio ji būtų norėjusi, ir nereiškia, kad taikant šį metodą, šios institucijos nuomone, gauti duomenys yra visiškai nepatikimi ir jais jokiu būdu negali būti remiamasi rengiant ginčijamą reglamentą.

178 Taigi, jeigu ieškovės nori užginčyti Komisijos naudotų duomenų, susijusių su importo dempingo kaina apimtimi, patikimumą, jos turi pagrįsti savo teiginius įrodymais, galinčiais sukelti konkrečių abejonių dėl šios institucijos naudoto metodo ar duomenų patikimumo (šiuo klausimu žr. 2019 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Komisija*, T-650/17, EU:T:2019:644, nepaskelbtas Rink., 357 punktą).

179 Šiomis aplinkybėmis ieškovas, norėdamas laimėti bylą, negali apsiriboti alternatyvių skaičių, pavyzdžiui, muitinės, iš kurios importuojamos ginčijamos importo operacijos, gautais duomenimis, tačiau turi pateikti įrodymų, galinčių paneigti Komisijos pateiktus duomenis (šiuo klausimu žr. 2019 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Komisija*, T-650/17, EU:T:2019:644, nepaskelbtas Rink., 357 punktą).

180 Be to, reikia priminti, kad Komisija turi didelę diskreciją nagrinėti duomenis, įskaitant tuos, kuriuos pateikė Eurostatas (2015 m. rugsėjo 23 d. Sprendimo *Schroeder / Taryba ir Komisija*, T-205/14, EU:T:2015:673, 41 punktas).

181 Šioje byloje ieškovės ginčija penkias prielaidas, kuriomis rėmėsi Komisija, apskaičiuodama importo apimtį pagal Eurostato duomenis.

182 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, nagrinėjant kiekvieną iš šių ginčijamų punktų, ieškovės per tyrimą gavo paaiškinimų dėl metodo, taikyto rengiant vertinimus, kuriais buvo pagrįstos Komisijos atliktos Eurostato importo duomenų korekcijos.

183 Taigi, pirma, ieškovės ginčija, kad nagrinėjamo produkto importo apimtis 2009–2013 m. nuolat sudarė 30 % bendros pagal buvusį KN subkodą ex 7325 10 99 (nekalusis ketus) deklaruoto importo apimties, o nuo 2013 m. išliko nepakitusi.

184 Šiuo klausimu buvo paaiškinta, kad nagrinėjamo produkto importas sudarė beveik 30 % viso importo, deklaruoto pagal buvusį KN kodą ex 7325 10 99. Komisijos teigimu, įsigaliojus 2005 m. antidempingo priemonėms, šis vertinimas galėjo būti laikomas atsargiu. Tuo metu šiam produktui buvo nustatytas dešimties skaitmenų Europos Sąjungos integruoto tarifo kodas (TARIC), todėl Komisijai ir muitinei pavyko sužinoti tikslias sumas.

185 Taip buvo paaiškinta, kad Komisijos nurodyta 30 % procentinė dalis atitinka tą, kuri buvo nustatyta priėmus Reglamentą Nr. 1212/2005, kai antidempingo muitas pirmą kartą buvo pritaikytas ketaus importui iš Kinijos Liaudies Respublikos. Vėliau Komisija šią procentinę vertę panaudojo vykstant šiam procesui, nes vertinimo, kuris atrodytų patikimesnis, nebuvo.

186 Antra, įvertinus importo iš Kinijos Liaudies Respublikos duomenis, ieškovės ginčija 30 % procentinės dalies taikymą visoms šalims, iš kurių buvo importuojami produktai, į kuriuos buvo atsižvelgta vykdant procedūrą, kai priimtas ginčijamas reglamentas.

187 Šiuo klausimu buvo paaiškinta, kad 30 % apskaičiavimas taikytas kitoms trečiosioms šalims, nes konkrečių duomenų apie šias šalis nebuvo, o vienintelė informacija, kurią galima gauti, buvo surinkta Reglamentu Nr. 1212/2005 nustačius antidempingo priemones, susijusias tik su importu iš Kinijos Liaudies Respublikos.

188 Trečia, ieškovės ginčija prielaidą, kad nagrinėjamo produkto importo apimtis, palyginti su bendra importo pagal ankstesnį KN kodą ex 7325 10 apimtimi, nuo 2013 m. liko nepakitusi.

189 Šiuo klausimu Komisija paaiškino, kad nuo 2014 m. apskaičiuodama pagal bendrąjį KN kodą ex 7325 10 įregistruoto nagrinėjamo produkto importo apimtį rėmėsi šio importo santykiu pagal tris subkodus, pagal kuriuos iki 2014 m. buvo pateikiami tikslesni duomenys apie šį produktą, atskirai imdama duomenis apie Kinijos Liaudies Respubliką, Indijos Respubliką ir kitas trečiąsias šalis (žr. šio sprendimo 159 punktą).

190 Ketvirta, ieškovės ginčija hipotezę, kad absoliuti su nagrinėjamu produktu nesusijusio importo iš Kinijos Liaudies Respublikos apimtis pagal KN kodą ex 7325 99 10 (kalusis ketus) nuo 2004 m. liko nepakitusi.

191 Nagrinėdama šį klausimą Komisija paaiškino metodą, taikytą apskaičiuojant importo iš Kinijos Liaudies Respublikos pagal KN kodą ex 7325 99 10 apimtį: pagal šį metodą nustatomi metai, kuriais tiriamas produktas taikant šį kodą buvo pradėtas importuoti į atitinkamą trečiąją šalį, o importo operacijų pagal šį kodą per vienus metus iki referencinių metų kiekis lyginamas su nagrinėjamojo laikotarpio kiekiu, siekiant nustatyti šių kiekių skirtumą atitinkantį nagrinėjamu laikotarpiu įregistruotą nagrinėjamojo produkto importo pagal KN kodą ex 7325 99 10 apimtį (žr. šio sprendimo 162–164 punktus).

192 Galiausiai, penkta, ieškovės ginčija hipotezę, kad Kinijos latakų grotelių importo procentinė dalis, palyginti su bendru importu iš Kinijos, nuo 2013 m. nepakito ir liko tokia pat kaip atrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų kategorijų importo procentinė dalis, palyginti su visu jų importu. Šiomis aplinkybėmis ieškovės taip pat ginčija prielaidą, kad trečiosios šalys neeksportuoja latakų grotelių, nes, jeigu jos nepadarė klaidos, trečiosioms šalims netaikyta jokios išimties. Jei išimtis taikyta, ieškovių teigimu, būtų daroma taip pat nepagrįsta prielaida, kad latakų grotelių importo iš trečiųjų šalių procentinė dalis, atsižvelgiant į visą jų importą, nuo 2013 m. buvo pastovi ir tokia pat, kaip atrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų per tiriamąjį laikotarpį importuotų latakų grotelių procentinė dalis.

193 Dėl pastarojo prieštaravimo punkto Komisija paaiškino, kad neturėdama informacijos apie tam tikrų per tyrimą atrinktų gamintojų importuotų latakų grotelių importo apimtį, kurių nereikėjo įtraukti, kiek tai susiję su nagrinėjamu produktu, ji rėmėsi tam tikrų atrinktų gamintojų importuotų latakų grotelių procentine dalimi. Atsakydama į Bendrojo Teismo klausimus Komisija pažymėjo, kad šiomis aplinkybėmis rėmėsi su tiriamuoju laikotarpiu susijusiais atrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų ir atrinktų Indijos eksportuojančių gamintojų duomenimis. Šis įvertis vėliau buvo taikomas visam importui, t. y. importui iš Kinijos Liaudies Respublikos, Indijos Respublikos ir kitų trečiųjų šalių.

194 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ginčijamuose punktuose ieškovės nepateikė duomenų, kuriais remiantis būtų galima suabejoti šių apskaičiavimų patikimumu, nes iš esmės jos ginčija ne vertinimų, kuriais rėmėsi Komisija, patikimumą, o veikiau jų taikymą vėlesniu laikotarpiu nei tas, kurį atitinka duomenys, kuriais remiantis buvo atlikti šie įvertinimai (pirmasis, trečiasis, ketvirtasis ir penktasis atvejai, atitinkamai nurodyti šio sprendimo 183, 188, 190 ir 192 punktuose), arba jų taikymą kitoms šalims nei ta, iš kurios gautais duomenimis grindžiamas šis įvertis (antrasis ir penktasis atvejai, aptariami atitinkamai šio sprendimo 186 ir192 punktuose).

195 Vis dėlto Komisija nurodė, kad neturi tikslesnių ir naujesnių duomenų, kurių patikimumo laipsnis būtų panašus ar aukštesnis.

196 Tokiomis aplinkybėmis, pirma, dėl to, kad nėra tikslesnės ir naujesnės informacijos, kuri būtų tokia pat patikima ar patikimesnė, ir, antra, dėl Komisijos pateiktų vertinimų pagrįstumo ir įtikinamumo, kuris matyti iš Komisijos pateiktų paaiškinimų jų taikymui pagrįsti, reikia atsižvelgiant į Komisijai suteiktą didelę diskreciją atmesti antrąjį ieškovių argumentą, kad Komisijos panaudoti duomenys buvo surinkti remiantis nepateisinamomis ir nepagrįstomis prielaidomis ir nėra jokių juos patvirtinančių įrodymų.

197 Trečiajame argumente ieškovės iš esmės teigia, kad patikimesnių alternatyvių duomenų nebuvimą lėmė Komisijos rūpestingumo stoka ir pasyvumas, dėl kurių, jų nuomone, ginčijamas reglamentas turėtų būti panaikintas.

198 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, vadovaujantis jurisprudencija, Komisija privalo savo iniciatyva ištirti visą prieinamą informaciją, nes per antidempingo tyrimą ji veikia ne kaip arbitras, kuris būtų kompetentingas priimti sprendimą, atsižvelgdamas tiktai į šalių pateiktus duomenis ir įrodymus. Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad pagal Pagrindinio reglamento 6 straipsnio 3 ir 4 dalis Komisija įgaliojama prašyti, kad valstybės narės pateiktų informaciją ir atliktų reikalingus patikrinimus (2012 m. kovo 22 d. Sprendimo *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 32 punktas).

199 Vis dėlto siekiant nustatyti Komisijai tenkančių reikalavimų apimtį reikia atsižvelgti į jos turimą laiką, turint omenyje, be kita ko, procesinius terminus, kurių gali nepakakti siekiant atlikti patikrinimus ir tyrimus, kuriuos būtų galima numatyti (šiuo klausimu žr. 2019 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Komisija*, T-650/17, EU:T:2019:644, nepaskelbtas Rink., 408 punktą).

200 Be to, reikia atsižvelgti į tai, ar yra pakankamai didelė tikimybė, jog numatomi duomenys lems arba nelems patikimesnius rezultatus nei per taikytinus terminus gauti rezultatai (šiuo klausimu žr. 2019 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Komisija*, T-650/17, EU:T:2019:644, nepaskelbtas Rink., 410 punktą).

201 Atrodo, kad nagrinėjamoje byloje Komisija paisė šio sprendimo 198–200 punktuose nurodytos jurisprudencijos, pagal kurią ji privalo susipažinti su visais turimais šaltiniais.

202 Iš tikrųjų, kalbant apie informaciją, kurią, ieškovių teigimu, galėjo gauti nacionalinės muitinės įstaigos, reikia pažymėti, kad, kaip nurodė Komisija, net jei pagal pagrindinį reglamentą jai leidžiama tai daryti, būtų neproporcinga reikalauti, kad ši institucija iš visų valstybių narių muitinių surinktų importo sandorių sąrašus ir išanalizuotų, kad nustatytų, ar į juos galima atsižvelgti; paskui ketverius metus Sąjungoje būtų renkami visi atitinkamo produkto duomenys.

203 Savo rašytiniuose dokumentuose ieškovės, ginčydamos Komisijos veiksmus, susijusius su patikimos informacijos paieška, pateikia du argumentus.

204 Pirma, ieškovės teigia, kad Komisija galėjo surinkti tam tikrus išsamesnius duomenis iš nacionalinės muitinės, kad patikrintų nustatytų prielaidų patikimumą ir vėliau apibendrintų šios analizės rezultatą, taip pat pritaikytų jį visiems duomenims.

205 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad tokia informacija nėra nedelsiant prieinama, bet turi būti *ad hoc* surinkta iš atitinkamų nacionalinių institucijų. Tuomet Komisija turėtų palaukti, kol šios institucijos pateiks prašomus duomenis, kad galėtų suformuoti duomenų pavyzdį. Tačiau toks veikimo būdas būtų didelė investicija, kalbant apie darbo krūvį ir reikalingą laiką, nes šie du aspektai turi būti susiję su Komisijai nustatytais griežtais procesiniais terminais, kaip nurodyta šio sprendimo 199 punkte.

206 Be to, atlikus tokią sandorių atranką, taip pat galėtų kilti klausimų dėl atrinktų sandorių tipiškumo ir abejonių dėl atrankos svarbos, nes negalima tiksliai apskaičiuoti nagrinėjamo produkto importo apimties.

207 Antra, ieškovės tvirtina, kad Komisija galėjo kreiptis į importuotojus, išsiųsdama jiems klausimynus, ir remdamasi jų atsakymais patikrinti naudotų duomenų patikimumą, taip pat atlikti pataisymus.

208 Sąjungos institucijos rėmėsi šiuo informacijos šaltiniu, atlikdamos kitus antidempingo tyrimus, pavyzdžiui, tyrimą, po kurio buvo priimtas 2013 m. gegužės 13 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 430/2013, kuriuo importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos ir Tailando kilmės kaliojo ketaus vamzdžių arba vamzdelių jungiamosioms detalėms su sriegiais nustatomas galutinis antidempingo muitas, galutinai surenkamas laikinasis muitas ir nutraukiamas tyrimas dėl Indonezijos (OL L 129, 2013, p. 1).

209 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip nurodė Komisija, nagrinėjamu atveju nebuvo įmanoma gauti patikimesnių duomenų iš importuotojų. Visų pirma per tyrimą apklausti 28 importuotojai savo atsakymuose į pranešimo apie tyrimo inicijavimą II priede esantį klausimyną nurodė bendrą skaičių, apimantį nagrinėjamojo produkto importo kiekį, susijusį tik su importu iš Kinijos Liaudies Respublikos ir Indijos Respublikos – abiejų į tyrimą įtrauktų šalių. Be to, nagrinėjamoje byloje šie duomenys nebuvo paskirstyti pagal nagrinėjamojo produkto KN kodus. Galiausiai galėjo būti patikrinti tik trijų atrinktų importuotojų, atsakiusių į klausimyną, atsakymai. Tačiau neįrodyta, kad šie importuotojai buvo pakankamai tipiški, kad galėtų atstovauti visiems nagrinėjamojo produkto importuotojams. Iš tikrųjų Komisija nurodė, kad rinka buvo suskaidyta, kad joje buvo daug mažų ir vidutinių įmonių ir kad tokiomis aplinkybėmis nebuvo galima atmesti galimybės, jog daugelis kitų rinkoje veikiančių nepriklausomų importuotojų, kurie nebuvo tiesiogiai suinteresuoti bendradarbiauti atliekant tyrimą, neišreiškė savo nuomonės.

210 Taigi reikia pripažinti, kad šioje byloje Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, kai apskaičiuodama nagrinėjamo produkto importo apimtį įvertino tiktai Eurostato duomenų bazės duomenis, kurie buvo pakoreguoti remiantis pagrįstomis prielaidomis ir atspindėjo pagrįstą su minėtu importu susijusių faktinių duomenų įvertinimą.

211 Taigi šio pagrindo pirma dalis turi būti atmesta.

– Dėl ieškinio pirmojo pagrindo antros dalies, susijusios su makroekonominiais rodikliais, kuriuos naudojo Komisija, nustatydama Sąjungos pramonės patirtą žalą

212 Antroje dalyje ieškovės ginčija makroekonominių rodiklių, kuriuos Komisija naudojo Sąjungos pramonės patirtai žalai įrodyti, patikimumą.

213 Pirmiausia reikia pažymėti, kad, kaip paaiškinta šalių atsakymuose į Bendrojo Teismo klausimus, Komisija įvertino makroekonominių rodiklių poveikį visai Sąjungos pramonei.

214 Šiuo klausimu Komisija rėmėsi įvairių rūšių duomenimis. Komisija atsižvelgė į atrinktų Sąjungos gamintojų (toliau – atrinkti gamintojai) pateiktus duomenis, kuriuos ji patikrino. Vertindama kitus Sąjungos gamintojus, kurie pateikė skundą arba jį palaikė (toliau – kiti skundo pateikėjai), ji rėmėsi duomenimis, gautais iš atsakymų į šių įmonių sugrąžintus klausimynus. Galiausiai vertindama likusius Sąjungos gamintojus (toliau – likę gamintojai) Komisija rėmėsi skundo pateikėjų pateiktais šių gamintojų vertinimais.

215 Nagrinėjamoje byloje ieškovės pateikia šešis argumentus, kuriuos ginčija Komisija.

216 Pateikdamos pirmąjį argumentą ieškovės priekaištauja Komisijai, kad ji neatnaujino turėtų duomenų apie kitus skundo pateikėjus.

217 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal ginčijamo reglamento 136 konstatuojamąją dalį duomenys apie kitus skundo pateikėjus buvo gauti iš jų atsakymų į Komisijos jiems pateiktą klausimyną, turint omenyje, kad šiuos duomenis surinko skundo pateikėjos ir kad jie „vėliau buvo atnaujinti tam, kad aprėptų tiriamąjį laikotarpį“. Komisija pateikė raštą, kurį išsiuntė CCCME 2017 m. birželio 14 d., jame nurodė, kad skundo pateikėjų duomenys buvo surinkti remiantis jos patikrintais atsakymais į klausimyną ir informacija, kurią elektroniniais laiškais surinko skundą pateikę ar palaikę gamintojai. Įstojusios į bylą šalys patikslino, kad šie duomenys buvo atnaujinti siekiant neįtraukti su latakų grotelėmis susijusių duomenų ir įtraukti paskutinius turimus ketvirčio duomenis.

218 Kadangi ieškovės nepateikė jokių įrodymų, galinčių paneigti šiuos teiginius, pirmąjį argumentą reikia atmesti.

219 Antrajame argumente ieškovės ginčija ginčijamą reglamentą, motyvuodamos tuo, kad priimdama šį reglamentą Komisija rėmėsi vertinimais, o ne faktiniais duomenimis apie likusius gamintojus.

220 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal pagrindinį reglamentą Komisijai nesuteikiami tyrimo įgaliojimai, kuriais remdamasi ji galėtų įpareigoti įmones dalyvauti tyrime ar teikti informaciją. Taigi tyrimas priklauso nuo savanoriško šalių bendradarbiavimo per nustatytą terminą pateikiant jai reikalingą informaciją (šiuo klausimu žr. 2015 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Yuanping Changyuan Chemicals / Taryba*, T-310/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:295, 152 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

221 Tokiomis aplinkybėmis reikia patikrinti, ar nagrinėjamu atveju prieš pasiremdama įverčiais, apskaičiuotais remiantis informacija, kurią galėjo gauti, Komisija rūpestingai stengėsi surinkti faktinius duomenis.

222 Pranešime apie tyrimo inicijavimą Komisija paragino nagrinėjamąjį produktą gaminančius Sąjungos gamintojus dalyvauti antidempingo procedūroje, o kiekvieną suinteresuotąją šalį – per 21 dieną nuo pranešimo apie tyrimo inicijavimą paskelbimo pareikšti savo nuomonę apie atrinktų Sąjungos gamintojų atranką.

223 Paskui Komisija specialiai informavo skundo pateikėjas ir kitus žinomus Sąjungos gamintojus apie tyrimo inicijavimą ir paragino juos dalyvauti tyrime.

224 2017 m. gegužės 16 d. elektroniniame laiške Komisija, nustačiusi, kad skundo pateikėjų pateikti duomenys susiję tiktai su jų pačių situacija, paprašė jų atstovų pateikti visos pramonės makroekonominius duomenis.

225 Tokiomis aplinkybėmis Komisijos negalima kaltinti tuo, kad rėmėsi skundo pateikėjų pateiktais likusių gamintojų įverčiais, nes remdamasi pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalimi ji siekė susidaryti nuomonę apie visą Sąjungos pramonę.

226 Be to, kaip pažymi į bylą įstojusios šalys, vykdant antidempingo procedūras gali prireikti remtis įverčiais, jeigu tam tikri gamintojai nuspręstų nebendradarbiauti arba, kaip paaiškėjo nagrinėjamu atveju, jeigu tuo metu, kai buvo renkami makroekonominiai duomenys, kai kurie Sąjungos gamintojai būtų nutraukę gamybą arba veiklą.

227 Be to, reikia priminti, kad įverčiai nėra prielaidos ir kad skundo pateikėjai laikėsi Komisijos patikrinto apskaičiavimo metodo, o Komisija po minėto patikrinimo paprašė atlikti dalinius pakeitimus. Šiuo klausimu įstojusios į bylą šalys pažymėjo, kad, priešingai nei skundo pateikėjos, kurios siūlė įvertinti atitinkamų ūkio subjektų faktiškai vykdomą gamybą, Komisija nusprendė atsižvelgti į šių gamintojų gamybinius pajėgumus, todėl išaugo bendras Sąjungos gamybos mastas ir sulėtėjo Kinijos eksportuojančių gamintojų rinkos dalių augimas. Tuo remdamosi į bylą įstojusios šalys daro išvadą – kuri nebuvo užginčyta – kad šis Komisijos pasirinkimas tapo žalos mažėjimo rodikliu ir kad tuo pasinaudojo Kinijos eksportuojantys gamintojai.

228 Taigi antrąjį argumentą reikia atmesti.

229 Trečiajame argumente ieškovės tvirtina, kad Komisijos naudoti duomenys buvo iš esmės peržiūrėti be paaiškinimo.

230 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad iš bylos medžiagos ir šalių atsakymų į Bendrojo Teismo klausimus matyti, jog Komisija makroekonominius duomenis peržiūrėjo taip, kaip nurodyta toliau.

231 2017 m. balandžio 7 d. Komisija raštu paprašė skundo pateikėjų atstovų ne vėliau kaip 2017 m. gegužės 12 d. pateikti tam tikrus makroekonominius duomenis apie nagrinėjamą laikotarpį. 2017 m. gegužės 12 d. skundo pateikėjų atstovai elektroniniu laišku pateikė lentelę su makroekonominiais duomenimis.

232 2017 m. gegužės 15 d. Komisija elektroniniu laišku pateikė nekonfidencialią šio dokumento versiją. 2017 m. gegužės 16 d. ji išsiuntė kitą elektroninį laišką, jame paprašė pateikti visos Sąjungos pramonės makroekonominius duomenis, į juos neįtraukiant duomenų apie latakų groteles. 2017 m. gegužės 24 d. Komisija taip pat nusiuntė elektroninį laišką skundo pateikėjų atstovams, prašydama jų prašomus duomenis atsiųsti ne vėliau kaip 2017 m. gegužės 29 d. ir leisti patikrinti šiuos duomenis jų patalpose 2017 m. gegužės 30 d.

233 2017 m. gegužės 29 d. skundo pateikėjų atstovai elektroniniu laišku pateikė naują lentelės, kurioje nurodyti makroekonominiai duomenys, versiją (toliau – antroji makroekonominių rodiklių versija). 2017 m. gegužės 30 d. Komisija patikrino šiuos duomenis. Per patikrinimo apsilankymą skundo pateikėjos pateikė išsamesnę informaciją apie atrinktų gamintojų duomenis, pagrindžiančią skaitmeninių duomenų atnaujinimą. Be to, Komisija nurodė, kad antrojoje makroekonominių rodiklių versijoje pateikiami konsoliduoti duomenys apie likusius gamintojus, tačiau skundo pateikėjai per apsilankyti skirtą laiką nesugebėjo patikrinti, ar šie duomenys atitinka pagrindžiamuosius dokumentus. Vėliau už patikrinimą atsakinga grupė paprašė skundo pateikėjų suskirstyti duomenis pagal žinomą gamintoją ir pateikti atitinkamai atnaujintą lentelę.

234 2017 m. birželio 1 d. skundo pateikėjų atstovai elektroniniu laišku pateikė naują nekonfidencialią makroekonominių duomenų versiją (toliau – trečioji makroekonominių rodiklių versija), kurioje buvo atsižvelgta į Komisijos prašymus. Ieškovių teigimu, ši versija labai skiriasi nuo ankstesnės versijos. CCCME elektroniniame laiške prašė Komisijos paaiškinti šio skirtumo priežastis. Elektroniniu laišku Komisija atsakė, kad tai buvo duomenų atnaujinimas po 2017 m. gegužės 30 d. atlikto patikrinimo. 2017 m. birželio 2 d. elektroniniu laišku Komisija prašė leisti tą pačią dieną patikrinti skundo pateikėjų atstovų patalpose atnaujintas lenteles. Pastarieji elektroniniu laišku sutiko leisti tai padaryti.

235 Po šio patikrinimo skundo pateikėjos tą pačią dieną pateikė Komisijai ketvirtąją makroekonominių rodiklių versiją USB atmintuke. 2017 m. birželio 12 d. skundo pateikėjų atstovai dar kartą išsiuntė ketvirtąją makroekonominių rodiklių versiją, bet šį kartą elektroniniu laišku konfidencialią ir nekonfidencialią versiją. Į bylą įstojusios šalys pažymėjo, kad trečiojoje makroekonominių rodiklių versijoje, kuri buvo išnagrinėta per patikrinimo apsilankymą, per klaidą buvo pateikti dviejų gamintojų latakų grotelių gamybos duomenys ir kad ji buvo iš dalies pakeista vietoje. Be to, jos nurodo, kad ketvirtoje versijoje taip pat buvo atsižvelgta į papildomą informaciją apie kitus gamintojus, kuri buvo tą dieną gauta iš Sąjungos pramonininkų.

236 Komisija priduria, kad po to, kai 2017 m. birželio 21 d. FCI pateikė pastabas, prie ketvirtosios makroekonominių rodiklių versijos buvo pridėti Sąjungos gamintojo duomenys, kuriuos skundą pateikę asmenys buvo per klaidą praleidę.

237 Atsižvelgiant į šias aplinkybes, reikia daryti išvadą, kad ieškovės gavo atsakymą į šio sprendimo 234 punkte nurodytą jų elektroninį laišką, kuriame buvo prašiusios Komisijos paaiškinti, kodėl antroji ir trečioji makroekonominių rodiklių versijos skyrėsi.

238 Dėl likusios dalies reikia pažymėti, kad, atsižvelgiant į bylos medžiagą ir šalių atsakymuose į Bendrojo Teismo klausimus pateiktus paaiškinimus, atliekant peržiūras buvo siekiama papildyti, patobulinti, taigi pagerinti duomenų patikimumą. Kaip pažymėjo į bylą įstojusios šalys, tam tikros aprašytos peržiūros buvo atliktos būtent siekiant atsižvelgti į suinteresuotųjų šalių pateiktus prieštaravimus, kuriems Komisija pritarė. Todėl reikėjo, pirma, pridėti papildomo Sąjungos gamintojo duomenis, kurių skundo pateikėjos nepateikė, ir, antra, neįtraukti duomenų, susijusių su latakų grotelėmis, kurių Komisija sutiko neįtraukti į tirto produkto apibrėžtį.

239 Šiomis aplinkybėmis trečiasis pagrindas turi būti atmestas.

240 Pateikdamos ketvirtąjį argumentą ieškovės tvirtina, kad šaltinių, kuriuos naudojo Komisija, apskaičiuodama makroekonominius rodiklius, sąrašas yra nenuoseklus, nes jame yra duomenų, į kuriuos, kaip į investicijas, negalėtų būti atsižvelgta, nes jos nėra makroekonominis rodiklis.

241 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 214 punkte, Komisija rėmėsi įvairiais duomenimis pagal atitinkamą Sąjungos gamintojų kategoriją. Taigi atrodo, kad į nagrinėjamą sąrašą „Papildomi patvirtinamieji dokumentai“, įtraukti ne visi panaudoti šaltiniai ir jis tik papildo visus panaudotus duomenis.

242 Be to, kalbant apie šio sąrašo turinį, kaip nurodė ieškovės, jame nurodyti trys dokumentai, pavadinti „[bendrovės pavadinimas] reinvesticijos“. Vis dėlto turint omenyje visus aptariamame sąraše esančius dokumentus, šis ieškovių ginčijamų dokumentų skaičius yra ribotas. Taigi iš visų 22 išvardytų dokumentų, tam tikrais atvejais susijusių su kai kuriais skundo pateikėjais, o kitais – su Sąjungos gamintojais, ne mažiau kaip 13 dokumentų yra susiję su „turtu“, „turtu ir investicijomis“, „finansiniais balansais“, „finansinėmis ataskaitomis“, „užimtumu“, „netiesioginėmis darbo vietomis“ ir „darbo vietomis“ – aspektais, kurie yra svarbūs, siekiant nustatyti makroekonominius duomenis.

243 Galiausiai skundo pateikėjų pateiktose pastabose vykstant tyrimui buvo pateikti papildomi paaiškinimai apie šaltinius, naudotus apskaičiuojant makroekonominius rodiklius, ir nurodyta:

„Surinkome duomenis apie skundo pateikėjas ir jų palaikiusias įmones, grindžiamus jų apskaita. Skundo pateikėjos pateikė kitų įmonių įverčius, remdamosi šių kitų įmonių finansinių ataskaitų, interneto svetainių, spaudoje paskelbtų straipsnių duomenimis ir jų rinkos žiniomis.“

244 Atsižvelgiant į visa, kas išdėstyta, ketvirtąjį argumentą reikia atmesti.

245 Penktajame argumente ieškovės priekaištauja Komisijai dėl to, kad ji tik nuvyko į skundo pateikėjų atstovų biurus, siekdama patikrinti jų pateiktus duomenis. Jos pažymi, kad Komisija galėjo, pavyzdžiui, susisiekti su likusiais gamintojais ir paprašyti jų patvirtinti, ar pakomentuoti su jais susijusius vertinimus.

246 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnio 8 dalį turi būti kiek įmanoma tikrinamas suinteresuotųjų šalių pateiktos informacijos, kuria grindžiamos išvados, teisingumas.

247 Atsakant į kitus ieškovių pateiktus argumentus jau buvo pažymėta, kad Komisija neturi tyrimo įgaliojimų, kuriais remdamasi galėtų priversti įmones dalyvauti tyrime ar pateikti tam tikrą informaciją, ir priklauso nuo savanoriško šalių bendradarbiavimo teikiant informaciją (šio sprendimo 220 punktas).

248 Nagrinėjamu atveju Komisija paragino nagrinėjamąjį produktą gaminančius Sąjungos gamintojus dalyvauti tyrime (žr. šio sprendimo 222 ir 223 punktus). Vis dėlto tik skundo pateikėjos pateikė informaciją, būtiną makroekonominiams rodikliams apskaičiuoti. Šiomis aplinkybėmis Komisija kreipėsi į skundo pateikėjas, siekdama gauti duomenų apie Sąjungos gamintojus, kurie nebendradarbiavo atliekant tyrimą, ir gavo su jais susijusius įverčius (šio sprendimo 224 punktas).

249 Pagal pagrindinio reglamento 16 straipsnio 1 dalį Komisija gali, jei mano esant reikalinga, rengti apsilankymus, kad patikrintų pateiktą informaciją.

250 Taigi iš to matyti, kad siekdama patikrinti pateiktos informacijos teisingumą Komisija galėjo surengti patikrinimo apsilankymą pas aptariamą informaciją pateikusius asmenis, turint omenyje, kad nagrinėjamu atveju ši informacija buvo gauta iš skundo pateikėjų.

251 Vertinant tai, kad šis patikrinimas buvo atliktas skundo pateikėjų atstovų patalpose, reikia pažymėti, kad Komisija nuo pat procedūros pradžios per skundo pateikėjų atstovus prašė saugoti visus „patvirtinamuosius dokumentus ir darbo lapus, naudotus rengiant šio rašto klausimus ir skunde nurodytus 2013–2015 m. makroekonominius duomenis“.

252 Dėl praktinių priežasčių Komisijai buvo priimtina nuvykti į skundo pateikėjų atstovų biurą, siekiant patikrinti dokumentus, iš kurių buvo gauti jų pateikti duomenys, nes buvo būtina analizę pagrįsti patikimais ir tikėtinais duomenimis.

253 Taigi penktąjį argumentą reikia atmesti.

254 Šeštajame argumente ieškovės teigia, kad Komisija tiksliai neapibrėžė tikrintų aspektų.

255 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad vykstant procedūrai Komisija pažymėjo, jog 2017 m. gegužės 30 d. patikrinimas buvo susijęs su „pateiktais makroekonominiais rodikliais (šaltiniais, iš kurių buvo gauti nurodyti duomenys, kaip vyko duomenų kompiliavimas, kaip buvo gauti tam tikri skunde nurodyti skaičiai, susiję su vartojimu ir importu, ir t. t.)“, taigi, priešingai, nei teigia ieškovės, ji nustatė elementus, kuriuos reikėjo patikrinti.

256 Kadangi apie šią informaciją buvo pranešta ieškovėms, reikia atmesti šį argumentą, taigi, ir visą pirmojo pagrindo antrą dalį.

– *Dėl ieškinio pirmojo pagrindo trečios dalies, susijusios su Sąjungos gamintojų pelningumu*

257 Trečioje dalyje ieškovės ginčija skaičius, kuriais rėmėsi Komisija, siekdama įrodyti prastėjimą, kuris, jos nuomone, kelerius metus iki tyrimo buvo būdingas Sąjungos gamintojų pelningumo raidai.

258 Laikinojo reglamento 162 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad 2006 m. Sąjungos gamintojų pelningumas buvo maždaug 10 %, o pirmaisiais nagrinėjamojo laikotarpio metais, t. y. 2013 m., jis tesiekė 5,3 % ir šiuo laikotarpiu toliau mažėjo.

259 Šiuo klausimu ieškovės pateikia tris argumentus, kuriuos ginčija Komisija.

260 Pirmajame argumente ieškovės iš esmės teigia, kad Komisija nepagrįstai paskelbė duomenis, kuriais rėmėsi apskaičiuodama Sąjungos pramonės pelningumą, nes vieninteliai duomenys, kuriuos ji gavo iš Sąjungos pramonininkų, buvo pateikti 2017 m. spalio 2 d., t. y. po to, kai buvo priimtas laikinasis reglamentas ir praėjus daugiau nei penkiems mėnesiams po to, kai buvo atlikti patikrinimai skundo pateikėjų atstovų patalpose.

261 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad argumentas nėra pagrįstas faktais.

262 Iš tiesų duomenys, susiję su 2006–2012 m. pelningumu, bet kuriuo atveju buvo pateikti Komisijai 2017 m. gegužės 11 d., t. y. prieš priimant laikinąjį reglamentą, ir, antra, prieš 2017 m. gegužės 30 d. ir birželio 2 d. įvykusius patikrinimo apsilankymus. Elektroninį laišką, kuriuo buvo persiųsti duomenys, pateikė Komisija, paaiškinusi, kad skundo pateikėjos savo iniciatyva perdavė konfidencialią šio dokumento versiją, todėl jis buvo įtrauktas ne į bylos medžiagą, prieinamą suinteresuotosioms šalims, o tik į Komisijai skirtą bylos medžiagos dalį. Ši institucija taip pat pažymėjo, kad skundo pateikėjų atsiųstas 2017 m. spalio 2 d. dokumentas buvo tik 2017 m. gegužės 11 d. dokumento versija, su kuria galėjo susipažinti suinteresuotosios šalys.

263 Dėl Sąjungos pramonės pelningumo nagrinėjamuoju laikotarpiu matyti, kad jis buvo apskaičiuotas remiantis atrinktų Sąjungos gamintojų atsakymais į Komisijos jiems atsiųstą klausimyną, kuris jai turėjo būti grąžintas vėliausiai 2017 m. vasario 22 d., t. y. prieš priimant laikinąjį reglamentą.

264 Taigi pirmasis argumentas atmestinas.

265 Nurodydamos antrąjį argumentą ieškovės tvirtina, kad šio sprendimo 260 punkte nurodytame 2017 m. spalio 2 d. dokumente nepateikiama jokios informacijos apie naudotus šaltinius.

266 Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, kad šaltiniai, kurių prašė ieškovės ir kuriais naudojosi skundo pateikėjai, siekdami nustatyti Sąjungos pramonės pelningumą 2006–2012 m., nėra reikšmingi 2017 m. gegužės 11 d. dokumente nagrinėjant Komisijos atlikto mikroekonominių rodiklių vertinimo teisėtumą. Iš tikrųjų, kaip pažymėjo Komisija, nors laikinojo reglamento 162 konstatuojamojoje dalyje buvo nurodytas Sąjungos pramonės pelningumo lygis 2006 m., vertindama jo raidą ji rėmėsi tik Sąjungos pramonės pelningumu nagrinėjamuoju laikotarpiu (nuo 2013 m. sausio 1 d. iki 2016 m. rugsėjo 30 d.), ir tai matyti iš minėto reglamento 168 konstatuojamosios dalies.

267 Taigi šis argumentas yra nereikšmingas, kaip ir dėl tos pačios priežasties trečiasis ieškovių argumentas, kad Komisijos naudoti skaičiai prieštarauja tiems, kurie buvo nurodyti 2010 m. Sąjungos pramonininkų pateiktame prašyme atlikti peržiūrą dėl Reglamente Nr. 1212/2005 nustatytų antidempingo priemonių galiojimo termino pabaigos.

268 Iš tikrųjų duomenys apie Sąjungos pramonės pelningumą, paminėti šiame prašyme atlikti peržiūrą, neišvengiamai buvo susiję su ankstesniais nei 2010 m. duomenimis. Kaip nurodyta šio sprendimo 266 punkte, nors Komisija laikinojo reglamento 162 konstatuojamojoje dalyje paminėjo 2006 m., reikšmingi yra nagrinėjamojo laikotarpio, t. y. laikotarpio nuo 2013 m. sausio 1 d. iki 2016 m. rugsėjo 30 d., duomenys, kuriais buvo pagrįstas Komisijos priimtas sprendimas.

269 Bet kuriuo atveju, kaip teigia įstojusios į bylą šalys, atliekant tyrimą pelningumas buvo įvertinas remiantis atrinktų Sąjungos gamintojų duomenimis, o vidutinis pelningumas, kurį Sąjungos pramonininkai nurodė prašyme atlikti peržiūrą, susijusiame su Reglamentu Nr. 1212/2005 nustatytų antidempingo priemonių galiojimo pabaiga, buvo grindžiamas šešių papildomų gamintojų duomenimis.

270 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmojo pagrindo trečią dalį reikia atmesti.

– Dėl ieškinio pirmojo pagrindo ketvirtos dalies, susijusios su atrinktais Sąjungos gamintojais

271 Ketvirtoje dalyje ieškovės ginčija Komisijos sprendimą atrinkti Sąjungos gamintojus, kuriuos vertindama nustatė importo dempingo kaina poveikį.

272 Šiuo klausimu ieškovės pateikia du argumentus, kuriuos ginčija Komisija.

273 Pirmajame argumente ieškovės tvirtina, kad Komisija faktiškai neprašė suinteresuotųjų šalių pateikti pastabas dėl preliminariai atrinktų gamintojų.

274 Iš tikrųjų 2017 m. sausio 18 d. CCCME, susisiekusi su Komisija, galėjo susipažinti su, pirma, 2016 m. gruodžio 12 d. dokumentu „Pasiūlymas dėl Sąjungos gamintojų atrankos“, kuriame buvo nurodyti trys Sąjungos gamintojai, ir, antra, su klausimynais, sprendžiant iš šio dokumento antraštės, 2017 m. sausio 16 d. Komisijos nusiųstais „*EJ Picardie* ir keturiems kitiems“ Sąjungos gamintojams.

275 Ieškovių teigimu, iš šių dokumentų susidaro įspūdis, kad laikinoji imtis tam tikru metu buvo išplėsta įtraukiant ir kitus Sąjungos gamintojus. Vis dėlto 2017 m. sausio 20 d. Komisija prie nekonfidencialios bylos medžiagos pridėjo galutinę atrinktų Sąjungos gamintojų imtį, suformuotą 2017 m. sausio 16 d., ir taip patvirtino pirminį trijų gamintojų pasirinkimą.

276 Ieškovių nuomone, šios aplinkybės rodo, kad Komisija pranešė apie preliminariąją imtį suinteresuotosioms šalims po to, kai dėl jos buvo priimtas galutinis sprendimas, ir kad klausimynai buvo išsiųsti atrinktiems gamintojams, todėl buvo pažeista suinteresuotųjų šalių teisė į gynybą ir pagrindinio reglamento 17 straipsnio 2 dalis, kurioje numatyta, kad pirmenybė teikiama atrankai, atliktai konsultuojantis su atitinkamomis šalimis arba gavus jų sutikimą.

277 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 2 dalį „[g]alutinį sprendimą dėl šalių, produktų tipų ar sandorių atrankos pagal išdėstytas atrankos nuostatas priima Komisija, nors pirmenybė teikiama atrankai, atliekamai konsultuojantis su atitinkamomis šalimis ir gavus jų sutikimą, jei tokios šalys praneša apie save ir sudaro galimybes gauti pakankamą kiekį informacijos per tris savaites nuo tyrimo pradžios, kad būtų galima pasirinkti tipišką atranką“.

278 Tam, kad pagrindinio reglamento 17 straipsnio 2 dalyje numatytas konsultavimasis su atitinkamomis šalimis būtų veiksmingas, tai turi įvykti tame etape, kai Komisija gali atsižvelgti į pateiktas pastabas ir prireikus pakeisti atrinktą imtį.

279 Reikia pažymėti, kad nagrinėjamu atveju pranešime apie tyrimo inicijavimą Komisija nurodė, jog nusprendė pagrįstai apriboti tyrimo metu atrinktų Sąjungos gamintojų skaičių ir šiuo tikslu sudarė preliminarią imtį, kurios sudėtis buvo pateikta suinteresuotosioms šalims susipažinti.

Šiame pranešime Komisija taip pat nurodė, kad suinteresuotosios šalys, pageidaujančios pateikti kitą naudingą informaciją apie atrinktų bendrovių imtį, turi tai padaryti per 21 dieną nuo minėto pranešimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dienos.

280 Savo rašytinėse pastabose Komisija teigia, kad priežastis, dėl kurios 2016 m. gruodžio 12 d. dokumentas „Pasiūlymas dėl Sąjungos gamintojų atrankos“ iš pradžių nebuvo įtrauktas į nekonfidencialią bylą, kaip tai buvo nurodyta pranešime apie inicijavimą, atsirado dėl už tyrimą atsakingos grupės padarytos rašybos klaidos. Dokumentas atsitiktinai buvo pristatytas kaip „konfidenciali informacija“, nors tam, kad su juo galėtų susipažinti visos suinteresuotosios šalys, jame turėjo būti įrašas „nekonfidencialu“. Kai 2017 m. sausio 18 d. CCCME pranešė Komisijai apie tai, kad šis dokumentas nėra priskirtas prie informacijos, su kuria šis subjektas turėjo galimybę susipažinti, sistemoje, siekiant užtikrinti konsultavimąsi su suinteresuotosiomis šalimis, įskaitant CCCME, minėtas dokumentas buvo nurodytas kaip „nekonfidencialus“.

281 Darytina išvada, kad su CCCME buvo konsultuojamasi 2017 m. sausio 18 d., t. y. praėjus kiek daugiau nei mėnesiui nuo tyrimo pradžios, vadinasi, tuo momentu, kai į jos pastabas galėjo būti atsižvelgta atsirenkant gamintojų imtį.

282 Taigi, nors nuo to momento turėjo tokią galimybę, CCCME nepateikė pastabų dėl šios imties sudėties.

283 Žinoma, ieškovės teigia, kad į imtį atrinktų bendrovių skaičius buvo iš dalies pakeistas, o vėliau galutinai nustatytas prieš pasikonsultuojant su jomis, o tai, jų nuomone, lėmė nepakankamą konsultacijų veiksmingumą, nes imties sudėtis buvo nustatyta prieš tai, kai jos turėjo galimybę išreikšti savo nuomonę.

284 Net darant prielaidą, kad Komisija iš tikrųjų ketino iš dalies pakeisti preliminariąją imtį, nes grįžo prie savo pozicijos iki momento, kai CCCME galėjo susipažinti su pasiūlytos imties sudėtimi, bet kuriuo atveju atsakant į šį argumentą pakanka pažymėti, kad, pirma, suinteresuotosios šalys šioje byloje galėjo pareikšti savo nuomonę dėl Komisijos atrinktos bendrovių imties sudėties, antra, kad imtį, dėl kurios vyko konsultacija, sudarė trys įmonės, ir, trečia, kad galutinę imtį iš tikrųjų sudarė šios trys įmonės.

285 Taigi ieškovės galėjo pateikti pastabas dėl atrinktų Sąjungos gamintojų imties, į kurias Komisija galėjo atsižvelgti, o tai reiškia, kad, priešingai, nei jos teigia, jų teisė į gynybą buvo užtikrinta, o pagrindinio reglamento 17 straipsnio 2 dalis nebuvo pažeista.

286 Dėl šių priežasčių pirmąjį argumentą reikia atmesti.

287 Pateikdamos antrąjį argumentą ieškovės tvirtina, kad Komisijos pasirinkti pavyzdžiai neatspindi Sąjungoje gamintojų situacijų skirtumų, visų pirma konkrečios Rytų Europos gamintojų padėties.

288 Komisijos teigimu, ieškovių pateiktas argumentas šiuo klausimu yra nepagrįstas ir nepriimtinas, nes pirmą kartą buvo suformuluotas Bendrajame Teisme.

289 Šiuo klausimu iš esmės reikia pažymėti, kad pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalį tam, kad Komisijos analizėje būtų patikimai atspindėta pramonės ekonominė padėtis visoje Sąjungos teritorijoje, ji turi būti grindžiama visos Sąjungos pramonės padėtimi.

290 Vis dėlto didelės apimties bylose Komisija, pasinaudodama pagrindinio reglamento 17 straipsnyje numatytu bendrovių atrankos metodu, gali į tyrimą įtraukti pagrįstai apribotą pasirinktų šalių skaičių.

291 Pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyti du metodai, kuriuos taikant sudaroma imtis gali būti laikoma tipine pagal minėtą reglamentą. Pagal pirmąjį metodą Komisija remiasi atrinktomis šalimis, produktais ar sandoriais, kurie, sprendžiant iš atrankos metu turimos informacijos, yra statistiškai tipiniai. Kiek tai susiję su to paties reglamento 17 straipsnio 1 dalyje numatytu antruoju atrankos metodu, atrinktų bendrovių imties tipiškumas grindžiamas tuo, kad ją sudaro didžiausia gamybos, pardavimų ar eksporto apimtis, kurią galima pagrįstai ištirti atsižvelgiant į turimą laiką (žr. 2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *T.KUP*, C-349/16, EU:C:2017:469, 24 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

292 Be to, iš pagrindinio reglamento 17 straipsnio 2 dalies matyti, kad galutinį sprendimą dėl atrankos pagal išdėstytas atrankos nuostatas turi priimti Komisija (2015 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Fliesen-Zentrum Deutschland*, C-687/13, EU:C:2015:573, 87 punktas ir 2018 m. kovo 15 d. Sprendimo *Caviro Distillerie ir kt. / Komisija*, T-211/16, EU:T:2018:148, 48 punktas).

293 Taip pat reikia atsižvelgti į aplinkybę, kad pasirinkdama atrankos metodą Komisija turi plačią diskreciją, todėl Sąjungos teismo kontrolė yra ribota, kaip nurodyta šio sprendimo 149 ir 150 punktuose (šiuo klausimu žr. 2015 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Fliesen-Zentrum Deutschland*, C-687/13, EU:C:2015:573, 93 punktą).

294 Darytina išvada, kad, kai Komisija nusprendžia pasirinkti antrąjį atrankos metodą, ji turi tam tikrą lankstumą, susijusį su perspektyviniu vertinimu to, ką pagrįstai gali atlikti per tyrimui įvykdyti jai nustatytą terminą (2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *T.KUP*, C-349/16, EU:C:2017:469, 31 punktas ir 2018 m. kovo 15 d. Sprendimo *Caviro Distillerie ir kt. / Komisija*, T-211/16, EU:T:2018:148, 41 punktas).

295 Tokiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į tai, kad Komisija turi didelę diskreciją, o Sąjungos teismas vykdo ribotą kontrolę, pagal jurisprudenciją ieškovės turi pateikti įrodymų, kuriais remdamasis Bendrasis Teismas galėtų konstatuoti, kad sudarydama atrinktų Sąjungos gamintojų imtį Komisija padarė akivaizdžią žalos vertinimo klaidą (šiuo klausimu žr. 2018 m. kovo 15 d. Sprendimo *Caviro Distillerie ir kt. / Komisija*, T-211/16, EU:T:2018:148, 49 punktą)

296 Šioje byloje taikydama antrąjį metodą, kuris nurodytas šio sprendimo 291 punkte, Komisija imtį sudarė remdamasi didžiausiomis gamybos ir pardavimo apimtimis, kaip tai leidžiama pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalį.

297 Pagal laikinojo reglamento 13 konstatuojamąją dalį šios atrinktos bendrovės sudarė 48 % visos gamybos apimties ir 43 % visų Sąjungos pramonės pardavimų, o ieškovės neginčijo visų šių gamintojų gamybos apimties ir pardavimo apimties.

298 Taigi, pasirinkus šį atrankos metodą, prarandama galimybė pateikti skundą dėl nepakankamo geografinio tipiškumo, nes atrinktų gamintojų gamybos, pardavimo ar eksporto apimtis, jeigu ji yra didelė, laikoma tinkamu pagrindu įvertinti visos pramonės padėtį.

299 Vadinasi, ieškovės klaidingai mano, kad Komisijos sudaryta imtis buvo nepakankamai tipinė, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalį, nes neapėmė Rytų Europos gamintojų.

300 Taigi antrąjį argumentą iš esmės reikia atmesti, nes nėra reikalo nagrinėti Komisijos pateiktų argumentų dėl priimtinumo.

301 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti pirmojo ieškinio pagrindo ketvirtą dalį.

– Dėl ieškinio pirmojo pagrindo penktos dalies, susijusios su grupės vidaus kainų įtraukimu apskaičiuojant Sąjungos pramonės sąnaudas

302 Penktoje dalyje ieškovės teigia, kad apskaičiuodama Sąjungos pramonės patirtą žalą Komisija *Saint-Gobain PAM* atveju rėmėsi kainomis, nurodytomis sąskaitose faktūrose už perpardavimą bendrovių grupėje, kuriai priklauso šis gamintojas (sandorių kainomis), tačiau neįvertino šių pirkimo kainų autonomijos.

303 Kad įvertintų realų pelningumą, Komisija turėjo palyginti, pirma, pardavimų nepriklausomiems klientams vertę ir, antra, perpardavėjų produktų gamybos sąnaudas ir PBA išlaidas, nes priešingu atveju jos atlikta žalos analizė būtų buvusi iškreipta.

304 Komisija ginčija ieškovių argumentus.

305 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad atsakydama į Bendrojo Teismo klausimus Komisija paaiškino, jog *Saint-Gobain PAM* ne tik tiesiogiai parduodavo nagrinėjamus produktus nepriklausomiems klientams, bet taip pat, kaip pažymėjo ieškovės, tai darydavo netiesiogiai tarpininkaujant susijusiems prekiautojams.

306 Vis dėlto ši aplinkybė neturi įtakos nustatant gamybos sąnaudas, nes, pirma, abiejų rūšių pardavimas apima produktus, kuriuos pagamino atitinkama įmonė, ir, antra, vertė, į kurią atsižvelgiama Komisijos skaičiavimuose, atitinka įmonės patirtas gamybos sąnaudas, neatsižvelgiant į vėliau vykdomo pardavimo būdą.

307 Taigi, kaip nurodė Komisija, tai, kad tam tikri pardavimai buvo vykdomi tarpininkaujant susijusioms bendrovėms, neturėjo jokios įtakos *Saint-Gobain PAM* gamybos sąnaudų apskaičiavimui, vadinasi, ir Sąjungos pramonei padarytos žalos vertinimui.

308 Tiesa, atsakydama į Bendrojo Teismo klausimus Komisija nurodė, kad *Saint-Gobain PAM* pirko tam tikras žaliavas iš susijusių įmonių.

309 Vis dėlto tam, kad į skaičiavimą galėtų įtraukti su šiais sandoriais susijusias gamybos sąnaudas, Komisija patikrino, ar sandorius galima laikyti įprastomis rinkos sąlygomis sudarytais sandoriais.

310 Iš tikrųjų iš vieneto gamybos sąnaudų išskyrusi tiesioginių sąnaudų dalį ir ją palyginusi su perpardavimo Sąjungoje nesusijusioms šalims kaina ji nustatė, kad *Saint-Gobain PAM* patenka į tą patį intervalą kaip ir kiti du atrinkti gamintojai, kurie nepirko žaliavų iš susijusių tiekėjų.

311 Taigi ieškinio pirmojo pagrindo penktą dalį reikia atmesti.

– Dėl ieškinio pirmojo pagrindo šeštos dalies, iš esmės susijusios su Indijos ir Kinijos eksportuojančių gamintojų praktikos skirtumu

312 Šeštoje dalyje ieškovės pateikia kelis argumentus, iš kurių vienas nagrinėjamas šioje dalyje, o kiti dėl savo dalyko bus nagrinėjami kitose šio sprendimo dalyse (žr. šio sprendimo 325 punktą).

313 Šioje byloje nagrinėjamame argumente ieškovės nurodo, kad nesupranta Komisijos padarytos išvados, jog Indijos eksportuojantiems gamintojams nebuvo galima priskirti jokios dempingo praktikos, nors buvo nustatyta, kad Kinijos eksportuojantys gamintojai užsiėmė tokia praktika. Ieškovių teigimu, ši išvada nesuderinama su dviem toliau nurodytomis faktinėmis aplinkybėmis. Pirma, Indijos eksporto kainos buvo mažesnės už Kinijos. Antra, Indijos Respublika buvo pasirinkta kaip panaši šalis, o Indijos ir Kinijos eksportuojančių gamintojų duomenys, kuriais Komisija rėmėsi nustatydama normaliąją vertę, buvo tie patys.

314 Komisija prašo atmesti šį argumentą.

315 Norint išreikšti tam tikrą poziciją, reikia pažymėti, kad, kaip primena ieškovės, atitinkamo produkto importo į Sąjungą, kaip ir importo iš Kinijos Liaudies Respublikos, tyrimas buvo atliktas siekiant nustatyti galimą dempingą (žr. šio sprendimo 3 punktą).

316 Atlikdama tyrimą Komisija konstatavo, kad, remiantis apimtimi tonomis, importo iš Kinijos Liaudies Respublikos vidutinės kainos buvo didesnės už Indijos Respublikos kilmės produktų kainas.

317 Kadangi Kinijos Liaudies Respublika nelaikoma rinkos ekonomikos šalimi, normalioji vertė, kuria remtasi nustatant, ar Kinijos eksportuojantys gamintojai vykdė dempingą, buvo apskaičiuota remiantis Indijos Respublikos duomenimis, vadovaujantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktu (toliau – panašios šalies metodas).

318 Taigi pagal pagrindinio reglamento 1 straipsnio 2 dalį dempingo kaina parduodamu produktu laikomas produktas, kurio eksporto į Sąjungą kaina yra mažesnė nei palyginamoji panašaus produkto kaina įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje.

319 Ieškovių teigimu, kadangi vertindama Kinijos ir Indijos eksportuojančių gamintojų dempingo praktiką Komisija turėjo atsižvelgti į tai, kad, pirma, normalioji vertė abiem atvejais buvo grindžiama Indijos duomenimis ir, antra, Indijos eksportuojančių gamintojų eksporto kainos buvo mažesnės už Kinijos eksportuojančių gamintojų kainas, logiška, kad Indijos eksportuojančių gamintojų dempingo skirtumai buvo didesni ir kad Komisija padarė išvadą, jog šios šalies eksportuojantys gamintojai vykdė dempingą, nes ši išvada buvo grindžiama Kinijos eksportuojančių gamintojų duomenimis.

320 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad per tyrimą Komisija paaiškino šį skirtumą tarp Kinijos ir Indijos eksportuojančių gamintojų.

321 Visų pirma, nors Komisija pripažino, kad, remiantis apimtimi tonomis, Indijos eksporto kainos buvo vidutiniškai mažesnės nei Kinijos eksporto kainos, ji paaiškino, kad šių kainų nebuvo galima tinkamai palyginti. Iš tikrųjų, kaip Komisija išsamiai nurodė laikinojo reglamento 179 konstatuojamojoje dalyje, į kurią daroma nuoroda ginčijamo reglamento 19 konstatuojamojoje dalyje, kainų skirtumą, jos nuomone, galima paaiškinti aplinkybe, kad Indijos eksportuojantys gamintojai eksportavo pilkąjį ketų, kuris yra trapesnis, todėl tam, kad

būtų pasiektas vienodas rezultatas, jį gaminant reikia naudoti daugiau žaliavos, nei gaminant Kinijos Liaudies Respublikos kilmės stipriojo ketaus produktus. Dėl šios priežasties Kinijos kainos būtų buvusios didesnės, jei būtų lyginama apimtis tonomis. Tačiau būtų kitaip, jei palyginimas būtų atliekamas pagal produktą, ir tai būtų tinkamas pardavimų palyginimo kriterijus.

322 Be to, kaip Komisija pažymėjo ginčijamo reglamento 20 konstatuojamojoje dalyje, Indijos produktų vidaus kainoms buvo būdingas tam tikras ypatingas apmokestinimas ir dėl to reikėjo atlikti tam tikrus koregavimus. Iš Komisijos atliktos analizės matyti, kad PVM nebuvo taikomas Indijos vidaus kainoms, taikant panašios šalies metodą naudotoms nustatant normaliąją vertę, kuria remiantis buvo nustatomas Kinijos Liaudies Respublikos vykdomas dempingas. Dėl šios padėties atsirado asimetrija tarp Kinijos eksporto kainų ir Indijos vidaus kainų, naudotų nustatant normaliąją vertę. Todėl tam, kad būtų galima palyginti šias kainas, Komisija pakoregavo normaliąją vertę, į ją įtraukdama PVM, ir taip padidino normaliąją vertę, naudojamą vertinant Kinijos eksportuojančių gamintojų dempingo praktiką.

323 Būtent remdamasi šiais argumentais, kurių nuoseklumo ieškovės negalėjo paneigti, Komisija padarė skirtingas išvadas dėl Kinijos ir Indijos eksportuojančių gamintojų dempingo praktikos egzistavimo.

324 Šiomis sąlygomis pirmasis argumentas turi būti atmestas.

325 Šeštoje dalyje ieškovės pateikia dar du argumentus, kurie bus nagrinėjami kartu su kitais pagrindais, su kuriais yra susiję. Taigi ieškovės teigia, kad Komisija atsisakė suteikti CCCME bet kokią informaciją, reikalingą patikrinti jos atliktų tyrimų rezultatams. Šis argumentas bus analizuojamas nagrinėjant trečiąjį ieškinio pagrindą. Be to, ieškovės nesutinka su tuo, kad Komisija atsisakė rinkti duomenis, kad įvertintų kiekvienos valstybės narės patirtos žalos rodiklius pagal produkto rūšį (pilkasis ketus arba stiprusis ketus). Šis argumentas bus nagrinėjamas nagrinėjant antrojo pagrindo antrą dalį.

326 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti pirmojo pagrindo šeštą dalį, kiek ji susijusi su šioje dalyje aptartu argumentu, darant nuorodą į dviejų su kitais pagrindais susijusių argumentų analizę, taigi, ir visą pirmąjį ieškinio pagrindą.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su priežastiniu ryšiu

327 Antrasis pagrindas, suskirstytas į tris dalis, yra susijęs su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 ir 7 dalimis, pagal kurias Komisija turi išnagrinėti, kokia žala Sąjungos pramonei gali būti padaryta dėl ginčijamo importo, o ne dėl kitų veiksnių.

– Dėl ieškinio antrojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su tuo, kad importo dempingo kaina padidėjimas ir Sąjungos pramonės padėties pablogėjimas įvyko ne vienu metu

328 Pirmoje dalyje ieškovės ginčija Komisijos argumentus, pateiktus siekiant įrodyti priežastinį ryšį tarp importo dempingo kaina padidėjimo ir konstatuoto Sąjungos pramonės padėties pablogėjimo nagrinėjamuoju laikotarpiu.

329 Šią dalį, kurią ginčija Komisija, sudaro keturi argumentai.

330 Pirmajame argumente ieškovės teigia, kad siekdama įrodyti priežastinį ryšį Komisija palygino ekonominius rodiklius nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje ir pabaigoje, nors turėjo išanalizuoti šiuo laikotarpiu nustatytas tendencijas. Jei būtų pasirinkusi šį požiūrį, būtų galėjusi konstatuoti, kad nuo 2014 m. Sąjungos pramonės būklę apibūdinantys rodikliai pablogėjo. Iš Komisijos pateiktų duomenų matyti, kad nuo šio momento importas iš Kinijos Liaudies Respublikos sumažėjo. Ieškovių teigimu, toks sumažėjimas nesuderinamas su išvada, kad minėtas importas prisidėjo prie Sąjungos pramonės padėties pablogėjimo.

331 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad šioje lentelėje pateikti rodikliai, kaip nurodyta toliau, nagrinėjamuoju laikotarpiu keitėsi.

Indeksas (2013 m. = 100)	2013	2014	2015	Tiriamasis laikotarpis
Sąjungos pramonės pardavimų apimtis (tonomis)	100	97	90	89
Sąjungos pramonės gamybos apimtis (tonomis)	100	103	96	96
Sąjungos pramonei tenkanti rinkos dalis (%)	100	97	95	97
Importo iš Kinijos Liaudies Respublikos apimtis (tonomis)	100	124	120	116
Sąjungos rinkos dalis, kurią sudaro importas iš Kinijos Liaudies Respublikos (%)	100	125	126	126

332 Iš šios lentelės matyti, kad, kaip nurodo ieškovės, importo iš Kinijos Liaudies Respublikos apimtis 2015 m. sumažėjo, palyginti su 2014 m. lygiu.

333 Vis dėlto tai nereiškia, kad negalimas priežastinis ryšys tarp šio importo ir Sąjungos pramonės rodiklių raidos.

334 Iš tikrųjų lentelė rodo, kad minėto importo sumažėjimas nuo 2014 m. yra santykinis, nes importo lygis yra daug aukštesnis už tą, kuris buvo pasiektas nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje (+ 16%), todėl, atsižvelgiant į ilgesnį laikotarpį, kalbėti apie importo sumažėjimą būtų dirbtina.

335 Be to, ieškovių pateiktame paaiškinime nieko nepasakyta apie žymų nagrinėjamo importo išaugimą 2013–2014 m. (+ 24 %). Taip išaugus apimčiai, buvo galima produktais užpildyti Sąjungos rinką ir priimti išankstinius Sąjungos klientų užsakymus, todėl vėliau pardavimo apimtis sumažėjo, ypač 2015 m., kai krito Sąjungos pramonės pardavimo apimtis (–10 %, palyginti su pradiniu rodikliu), kaip ir importas, nors jo sumažėjimas buvo santykinai nedidelis, palyginti su kritusia šios pramonės gaminių pardavimų apimtimi.

336 Savo argumentuose ieškovės iš esmės ginčija ne tik pirma aptartus konkrečius vertinimus, bet ir metodą, pagal kurį Komisija savo išvadas grindžia nagrinėjamo laikotarpio pradžioje ir pabaigoje nustatytų duomenų palyginimu.

337 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal jurisprudenciją nustatant „nagrinėjamąjį laikotarpį“ Komisijai leidžiama išnagrinėti ilgesnį laikotarpį nei tas, dėl kurio buvo atliekamas tyrimas, kad ji galėtų savo analizę pagrįsti realiomis ir virtualiomis tendencijomis, kurioms nustatyti reikalingas pakankamai ilgas laikas (šiuo klausimu žr. 1991 m. gegužės 7 d. Sprendimo *Nakajima / Taryba*, C-69/89, EU:C:1991:186, 87 punktą).

338 Būtent tai Komisija padarė nagrinėjamoje byloje, kai analizavo ne tik per vienus ar dvejus metus įvykusius pokyčius, bet ir ilgesnio laikotarpio tendencijas (šiuo klausimu žr. 2014 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Crown Equipment (Suzhou) ir Crown Gabelstapler / Taryba*, T-643/11, EU:T:2014:1076, nepaskelbtas Rink., 145 punktą. Taigi ji padarė išvadą, kad nuo 2013 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos viso importo dempingo kaina mastas padidėjo 16 %, o Sąjungos pramonės pardavimo apimtis sumažėjo 11 %, ir kad šios pramonės rinkos dalis per tą patį laikotarpį sumažėjo 3 %.

339 Galiausiai, kadangi ieškovės ginčija Komisijos galimybę remtis nagrinėjamo laikotarpio pradžia ir pabaiga, jos ginčija šios institucijos pasirinktą metodiką.

340 Šiuo klausimu pagal jurisprudenciją Sąjungos institucijoms suteikiama didelė diskrecija, todėl ieškovas, norėdamas sėkmingai užginčyti jų veiksmus, turi įrodyti, kad jos padarė akivaizdžią vertinimo klaidą (2007 m. kovo 14 d. Sprendimo *Aluminium Silicon Mill Products / Taryba*, T-107/04, EU:T:2007:85, 71 punktas).

341 Šioje byloje reikia konstatuoti, kad savo argumentais ieškovės ne pateikia įrodymus, leidžiančius konstatuoti tokios klaidos buvimą, o veikiau siūlo alternatyvų ekonominių rodiklių raidos aiškinimą, pažymėdamos, kad Komisijos požiūris joms atrodo dirbtinis (šiuo klausimu žr. 2016 m. vasario 4 d. Sprendimo *C & J Clark International ir Puma*, C-659/13 ir C-34/14, EU:C:2016:74, 172 punktą).

342 Dėl šių priežasčių pirmąjį argumentą reikia atmesti.

343 Pateikdamos antrąjį argumentą ieškovės pažymi, kad ginčijamo reglamento 174 konstatuojamojoje dalyje Komisija tvirtino, jog, pirma, importas dempingo kaina nulėmė Sąjungos pramonės padėties pablogėjimą ir, antra, šis importas kito tuo pačiu metu kaip ir Sąjungos gamyba, t. y. iš pradžių padidėjo, paskui sumažėjo.

344 Ieškovės teigia, kad sunku pritarti Komisijos argumentams, nes tai, kad didėjant importui dempingo kaina kartu didėjo Sąjungos pramonės gamybos apimtis ir kad tolesnis importo sumažėjimas vyko tuo pačiu metu kaip Sąjungos gamybos apimties mažėjimas, veikiau patvirtina priežastinio ryšio nebuvimą.

345 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip nurodo ieškovės, ginčijamame reglamente Komisija parodė lygiagrečius importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonės gamybos pokyčius.

346 Ši išvada teisinga, nes, kaip nurodyta šio sprendimo 331 punkte pateiktoje lentelėje, importo dempingo kaina indekso rodiklis 2014 m. padidėjo nuo 100 iki 124, kaip ir Sąjungos pramonės gamybos apimtis, kurios indeksas padidėjo nuo 100 iki 103. 2015 m. abu šie rodikliai sumažėjo, importo dempingo kaina indeksas sumažėjo iki 120, o Sąjungos pramonės gamybos apimties indeksas – iki 96.

347 Atsižvelgiant į tai, reikia pakartoti žodžius, kuriuos Komisija vartoja visoje ginčijamo reglamento 174 konstatuojamojoje dalyje ir kuriais remdamasi ji padarė išvadą, kad importą dempingo kaina ir Sąjungos pramonės padėties pablogėjimą sieja priežastinis ryšys.

348 Remiantis visais ginčijamo reglamento 174 konstatuojamojoje dalyje Komisijos pateiktais paaiškinimais galima suprasti, kodėl atsižvelgdama į Sąjungos pramonės žalos rodiklių skaičius ji nusprendė, kad jie sumažėjo tuo pačiu metu, kai išaugo importas dempingo kaina, ir kad gali būti nustatytas šiuos reiškinius siejantis priežastinis ryšys.

349 Ginčijamo reglamento 174 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodo, kad per visą nagrinėjamąjį laikotarpį nustatyta tendencija įrodo priežastinį ryšį tarp Sąjungos pramonės padėties pablogėjimo, kalbant apie apimtį ir rinkos dalis bei importo dempingo kaina padidėjimą šiuo laikotarpiu.

350 Šią išvadą patvirtina šio sprendimo 331 punkte pateiktoje lentelėje nurodyti skaičiai, iš kurių matyti, jog importo dempingo kaina indeksas nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo nuo 100 iki 116, o Sąjungos pramonės būklę apibūdinantys rodikliai apskritai sumažėjo, nes per tą patį laikotarpį gamybos apimties indeksas sumažėjo nuo 100 iki 96, pardavimo apimties indeksas – nuo 100 iki 89, o rinkos dalies indeksas – nuo 100 iki 97.

351 Taigi ieškovės gali vadovautis Komisijos argumentais ir suprasti priežastis, dėl kurių ji, nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos, priėjo prie išvados, jog visu nagrinėjamu laikotarpiu importo dempingo kaina ir šio sprendimo 350 punkte nurodyti rodikliai kito tuo pačiu metu.

352 Dėl šių priežasčių antrąjį argumentą reikia atmesti.

353 Pateikdamos trečiąjį argumentą ieškovės ginčija Komisijos teiginį, kad, sumažėjus vartojimui Sąjungoje, nebuvo nutrauktas priežastinis ryšys tarp padidėjusio importo dempingo kaina ir pablogėjusių Sąjungos pramonės padėtį apibūdinančių rodiklių.

354 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad laikinojo reglamento 191 konstatuojamojoje dalyje Komisija pripažino, jog nagrinėjamų produktų suvartojimas per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo.

355 Vis dėlto toje pačioje konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad dėl šio sumažėjimo ir jo įtakos rodiklių raidai negalėjo būti nutrauktas priežastinis ryšys tarp padidėjusio importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonės patirtos žalos.

356 Grįsdama šią poziciją Komisija rėmėsi trimis skaičių grupėmis. Pirma, ji pažymėjo, kad nagrinėjamų produktų suvartojimas sumažėjo 8 %. Antra, ji konstatavo, kad Sąjungos pramonės pardavimo apimtis sumažėjo 11 %. Kadangi antrasis skaičius yra didesnis nei pirmasis, ji nusprendė, kad sumažėjusios pardavimo apimties negalima paaiškinti sumažėjusiu vartojimu.

Trečia, ji pažymėjo, kad tuo pačiu metu importas dempingo kaina padidėjo 16 %. Jos teigimu, šiuo padidėjimu galima paaiškinti skirtumą tarp sumažėjusio vartojimo ir didesnio Sąjungos pramonės pardavimų apimties kritimo.

357 Dėstydamos savo argumentus ieškovės nenurodė aplinkybių, leidžiančių manyti, kad formuluodama šiuos argumentus Komisija padarė kokią nors akivaizdžią vertinimo klaidą. Atvirkščiai, atrodo, kad toks samprotavimas atitinka jurisprudenciją (šiuo klausimu žr. 2014 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Crown Equipment (Suzhou) ir Crown Gabelstapler / Taryba*, T-643/11, EU:T:2014:1076, nepaskelbtas Rink., 122 punktą).

358 Taigi trečią argumentą reikia atmesti.

359 Pateikdamos ketvirtąjį argumentą ieškovės nesutinka, kad, kaip ginčijamame reglamente nurodė Komisija, priverstinis kainų mažinimas dėl importo dempingo kaina galėjo sumažinti Sąjungos gamintojų rinkos dalį ir pelną, nes per laikotarpį, kai buvo nustatytas priverstinis kainų mažinimas, t. y. tiriamuoju laikotarpiu, Sąjungos pramonės rinkos dalies indeksas padidėjo nuo 95 iki 97.

360 Šiuo klausimu galima pasakyti, kad siekdama nustatyti priežastinį ryšį Komisija rėmėsi, pirma, tiriamuoju laikotarpiu nustatytu priverstiniu kainų sumažinimu (nuo 31,6 % iki 39,2 %) ir, antra, aplinkybe, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės rinkos dalis sumažėjo 2,1 procentinio punkto, o importo dempingo kaina dalis išaugo 5,6 procentinio punkto.

361 Šiomis aplinkybėmis kyla klausimas, ar Komisija gali remtis tiriamuoju laikotarpiu nustatytu priverstiniu kainos sumažinimu, kad nustatytų poveikį Sąjungos pramonei per visą nagrinėjamąjį laikotarpį.

362 Šiuo klausimu pirmiausia reikia priminti, kad priverstinis kainų mažinimas yra nagrinėjamas remiantis pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalimis, siekiant nustatyti, ar importas dempingo kaina galėjo padaryti poveikį panašaus produkto pardavimo kainoms Sąjungos pramonėje. Jis nustatomas remiantis atrinktų eksportuojančių gamintojų pateiktais duomenimis, be kita ko, siekiant nustatyti jų dempingo skirtumus. Šie duomenys apskaičiuojami remiantis tiriamuoju laikotarpiu. Tokiomis aplinkybėmis negalima teigti, kad Komisija galėjo padaryti klaidą, kai apskaičiavo priverstinį kainų sumažinimą, remdamasi šio laikotarpio duomenimis (šiuo klausimu žr. 2019 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *Hubei Xinyegang Special Tube / Komisija*, T-500/17, nepaskelbtas Rink., dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2019:691, 51 punktą).

363 Toliau reikia pabrėžti, kad, kaip numatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalyse, priverstinis kainų sumažinimas yra susijęs su importo dempingo kaina poveikiu panašaus Sąjungos pramonės pagaminto produkto kainai ir, kaip numatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalyje, priežastinio ryšio nustatymui (žr. 2019 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *Hubei Xinyegang Special Tube / Komisija*, T-500/17, nepaskelbtas Rink., dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2019:691, 32 punktą; šiuo klausimu taip pat žr. 2011 m. lapkričio 30 d. Sprendimo *Transnational Company „Kazchrome“ ir ENRC Marketing / Taryba ir Komisija*, T-107/08, EU:T:2011:704, 59 punktą).

364 Į žalos įrodymus, įskaitant susijusius su importo dempingo kaina poveikiu Sąjungos pramonės pagaminto panašaus produkto kainai, iš tikrųjų atsižvelgiama Komisijai atliekant pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalyje numatytą priežastinio ryšio analizę. Todėl Komisijos atliktas palyginimas pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalį turi tapti pagrindas atlikti analizę,

susijusią su priežastiniu ryšiu tarp importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonės patirtos žalos (2019 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *Hubei Xinyegang Special Tube / Komisija*, T-500/17, nepaskelbtas Rink., dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2019:691, 57 punktas).

365 Tuo remiantis darytina išvada, kad Komisijos negalima kaltinti tuo, jog atsižvelgė į priverstinį kainos sumažinimą tiriamuoju laikotarpiu, kad įvertintų jo poveikį Sąjungos pramonės padėties blogėjimui ilgesniu laikotarpiu.

366 Atsižvelgiant į tai, aplinkybė, kad tiriamaisiais metais, per kuriuos buvo nustatytas priverstinis kainų mažinimas, padidėjo Sąjungos pramonės rinkos dalis, nors 2014 m. ir 2015 m. ir apskritai nagrinėjamuoju laikotarpiu ji buvo sumažėjusi, nėra pagrindas paneigti Komisijos nustatytą priežastinį ryšį šioje srityje.

367 Dėl šių priežasčių ketvirtąjį argumentą reikia atmesti.

368 Penktajame argumente ieškovės teigia, kad Komisija turėjo įvertinti rinkos dalių ir importo dempingo kaina pokyčius, atskirdama iš stipriojo ir pilkojo ketaus gaminamus produktus.

369 Kadangi jis glaudžiai susijęs su antrojo pagrindo antros dalies antruoju argumentu, bus aptartas nagrinėjant šį pagrindą.

370 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti antrojo pagrindo pirmą dalį, kiek ji susijusi su pirma nagrinėtais keturiais argumentais, darant nuorodą į su kita ieškinio pagrindo dalimi susijusią penktojo argumento analizę.

– Dėl antrojo ieškinio pagrindo antros dalies, susijusios su būtina žalos analize pagal segmentą

371 Ieškovių teigimu, Komisija negalėjo bendrai tvirtinti, kad importas dempingo kaina padarė nustatytą žalą, bet remdamasi kiekvieno segmento analize turėjo nustatyti ryšį tarp šių dviejų veiksnių.

372 Komisija teigia, kad ši dalis yra nepagrįsta, be to, nepriimtina, nes ieškovių pateikti argumentai nėra teisiškai suformuluoti.

373 Dėl priimtinumo reikia pažymėti, kad ieškovės remiasi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 ir 7 dalių pažeidimu, nes Komisija neįvertino, kodėl vienos rūšies produkto (kuris yra standartinis ir gaminamas beveik vien iš stipriojo ketaus) importas dempingo kaina galėjo padaryti konstatuotą žalą, nes jis apėmė ir kitų rūšių produktus. Kadangi galima, pirma, identifikuoti atitinkamas nuostatas ir, antra, suprasti ieškovių argumentą, šią ieškinio pagrindo dalį reikia pripažinti priimtina.

374 Iš esmės ieškovės savo argumentus grindžia 2004 m. spalio 28 d. Sprendimu *Shanghai Teraoka Electronic / Taryba* (T-35/01, EU:T:2004:317).

375 2004 m. spalio 28 d. Sprendimo *Shanghai Teraoka Electronic / Taryba* (T-35/01, EU:T:2004:317) 127 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad Taryba nepažeidė pagrindinio reglamento, kai siekdama įvertinti įvairius žalos rodiklius nagrinėjamoje byloje išanalizavo nagrinėjamojo produkto, t. y. elektroninių svarstyklių, segmentą. Bendrasis Teismas pažymėjo, kad pagal pagrindinį reglamentą neatmetama galimybė atlikti kiekvieno segmento analizę ir kad institucijos

galėjo ja remtis, ypač jeigu būtų paaiškėję, kad taikant kitą metodą gauti rezultatai dėl vienos ar kitos priežasties buvo iškreipti. Nagrinėjamoje byloje Taryba ginčijamo reglamento 83 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad, taikant visų elektroninių svarstyklių vidutinių pardavimo kainų apskaičiavimo metodą, rezultatai būtų buvę iškreipti dėl „pardavimų paskirstymo pokyčių (t. y. pardavimo apimties įvairiuose segmentuose esminių pakeitimų nuo 1995 m. iki tiriamojo laikotarpio)“.

376 Be to, reikia pažymėti, kad 2019 m. rugsėjo 24 d. Sprendime *Hubei Xinyegang Special Tube / Komisija* (T-500/17, nepaskelbtas Rink., dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2019:691), kuriuo rėmėsi ieškovės, atsakydamos į Bendrojo Teismo raštu pateiktus klausimus, buvo nuspręsta: kadangi Komisija konstatavo, jog nagrinėjamas produktas (t. y. toje byloje tam tikri besiūliai vamzdžiai ir vamzdeliai iš geležies ar plieno) yra susijęs su trimis skirtingais segmentais (naftos ir dujų, statybos ir elektros energijos gamybos), ji turėjo į šį skirstymą atsižvelgti nustatydama žalą, visų pirma, analizuodama priverstinį kainų sumažinimą. Bendrasis Teismas pažymėjo, kad toje byloje analizės pagal segmentą taikymas buvo grindžiamas ribotu produktų pakeičiamumu atsižvelgiant į paklausą, kainų skirtumais tarp segmentų, tuo, kad didžiausias atrinktas Sąjungos gamintojas daugiausia veikė naftos ir dujų sektoriuje, ir tuo, kad atrinktų eksportuojančių gamintojų importas daugiausia vyko statybos segmente. Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas nurodė, kad lyginimo metodas, grindžiamas gaminio kontrolės numeriu (PKN), t. y. „kiekvieno PKN metodas“, galėjo būti taikomas siekiant nustatyti produktų rūšių atitiktį ir naudojamas atliekant analizę, kurioje buvo atsižvelgiama į rinkos segmentaciją.

377 Iš 2004 m. spalio 28 d. Sprendimo *Shanghai Teraoka Electronic / Taryba* (T-35/01, EU:T:2004:317) ir 2019 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *Hubei Xinyegang Special Tube / Komisija* (T-500/17, nepaskelbtas Rink., dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2019:691) matyti, kad analizė pagal segmentą gali būti pateisinama, kai tiriami produktai nėra tarpusavyje pakeičiami ir kai importas dempingo kaina būna labiau susijęs su vienu ar keliais rinkos segmentais.

378 Bet tokia analizė pagal segmentą nebūtina, kai produktai pakankamai pakeičiami tarpusavyje. Tokiu atveju tai, kad produktai ar segmentai (A, B ir C) nėra aiškiai atskirti, ir jų tarpusavio ryšys rodo, kad Sąjungos gamintojų vykdomo A ir C produktų pardavimai taip pat galėtų sumažinti produkto B importą į Sąjungą. Taigi, nors importas dempingo kaina yra sukoncentruotas į vieną rinkos segmentą (B), jis gali daryti poveikį visai Sąjungos pramonei.

379 Analizė pagal segmentą būtų pateisinama tik tuo atveju, jei paaiškėtų, kad rezultatai dėl vienos ar kitos priežasties buvo iškreipti ir jei analizuojami produktai vis dėlto būtų tarpusavyje pakeičiami. Tokiu atveju suinteresuotoji šalis turėtų pateikti konkrečių įrodymų, pagrindžiančių jos teiginį, kad skirtingi produktai nėra pakankamai pakeičiami tarpusavyje arba kad neatliekant pakankamai tarpusavyje pakeičiamų produktų analizės nagrinėjamoje byloje būtų gauti iškreipti rezultatai.

380 Segmentavimo klausimu ieškovės pateikia tris argumentus savo teiginiams pagrįsti.

381 Pirmajame argumente ieškovės daro nuorodą į skundą, dėl kurio buvo pradėtas tyrimas. Šiame skunde atitinkami Sąjungos gamintojai nurodė, kad importas dempingo kaina buvo susijęs tik su standartiniais produktais ir kad padėtis Sąjungoje buvo kitokia, nes čia paprastai būdavo gaminama 90 % standartinių ir 10 % nestandartinių produktų. Ieškovių teigimu, tokiomis aplinkybėmis tik atliekant analizę pagal segmentą buvo galima užtikrinti, kad Sąjungos pramonės patirta žala, susijusi su jos nestandartiniais produktais, nebūtų klaidingai priskirta importui iš Kinijos Liaudies Respublikos.

382 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad standartiniai produktai skunde apibrėžiami kaip produktai, atitinkantys standartus EN 124 arba EN 1433. Atsižvelgiant į šiuos standartus, nestandartiniai gaminiai turi didesnes angas ir produkto vertę didinančių papildomų savybių: sandarumą, užsklendimo sistemą, yra patentuoti ir t. t.

383 Taigi tai, kad produktai priklauso skirtingiems asortimentams, savaime neįrodo, kad jie nepakeičiami tarpusavyje, vadinasi, gali būti analizuojami pagal segmentą, nes prie skirtingų prekių asortimentų priskiriami produktai gali atlikti tokias pačias funkcijas arba tenkinti tas pačias reikmes (šiuo klausimu žr. 1992 m. kovo 10 d. Sprendimo *Sanyo Electric / Taryba*, C-177/87, EU:C:1992:111, 12 punktą).

384 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nagrinėjamoje byloje ieškovės nepateikė jokių duomenų apie galimus specifinius ir išskirtinius klientų poreikius, kuriuos atitiktų kiekviena iš šių produktų (standartinių ir nestandartinių) kategorijų.

385 Šiomis sąlygomis reikia konstatuoti, kad, ieškovėms nepateikus priešingos informacijos, tuo, kad nagrinėjamoje byloje nebuvo atlikta atskira standartinių ir nestandartinių produktų analizė pagal segmentą, nebuvo pažeistas jurisprudencijoje nustatyti reikalavimai, todėl pirmasis argumentas turi būti atmestas.

386 Antrajame argumente ieškovės teigia, kad vertindama žalą Sąjungos pramonei Komisija turėjo atskirti nagrinėjamuosius produktus pagal tai, ar jie gaminami iš stipriojo ketaus, ar iš pilkojo ketaus. Šis argumentas taip pat buvo pateiktas nagrinėjant pirmojo pagrindo šeštą dalį ir antrojo pagrindo pirmos dalies penktą argumentą.

387 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad stipriojo ketaus ir pilkojo ketaus ryšys buvo analizuojamas peržiūrint pirmąsias antidempingo priemones, taikytas šios rūšies produkto importui iš Kinijos Liaudies Respublikos.

388 Nagrinėjamu atveju atliekant peržiūros procedūrą siekta nustatyti, ar stipriojo ketaus produktai, kaip ir pilkojo ketaus produktai, patenka į produkto, kuriam taikomas Reglamentas Nr. 1212/2005, t. y. tam tikrų nekaliojo ketaus liejinių, apibrėžtį.

389 Po peržiūros priimtame reglamente, t. y. 2009 m. birželio 11 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 500/2009, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1212/2005 (OL L 151, 2009, p. 6), Komisija nusprendė, kad antidempingo procedūros tikslais pilkojo ketaus ir stipriojo (kaliojo ir tąsiojo) ketaus gaminiai yra vienas ir tas pats produktas, nes jų fizinės, cheminės ir techninės savybės yra tos pačios, jie naudojami tiems patiems tikslams ir yra pakeičiami tarpusavyje.

390 Šiuo klausimu Komisija nurodė, kad ir pilkasis, ir stiprusis ketus gaunamas iš geležies ir anglies lydinio, nors tarp jų gali būti skirtumų, susijusių su žaliavos struktūra ir per gamybos procesą pridėtų medžiagų struktūra. Ji pridūrė, kad, žinoma, stiprusis ketus, priešingai nei pilkasis ketus, dėl techninių savybių yra atsparesnis didesniam spaudimui ir, dar svarbiau, gerokai atsparesnis deformacijai, taip pat nelūžta veikiant gniuždymu. Tačiau šį skirtumą kompensuoja panašios mechaninės ar techninės savybės, kaip antai liejamosios savybės, atsparumas dėvėjimuisi ir elastingumas. Be to, iš Reglamento Nr. 500/2009 matyti, kad pirmiau minėtas skirtumas turi įtakos tik specialios konstrukcijos liejiniui (t. y. siekiant nustatyti, ar liejinys turi būti su tvirtinimo įtaisu), bet ne liejinio tinkamumui konkrečiai paskirčiai – požeminėms arba paviršinėms sistemoms uždengti ir (arba) į jas patekti. Savo analizėje Komisija taip pat pažymėjo, kad vartotojai supranta, kad abiejų rūšių liejiniai yra tas pats produktas, naudojamas vandentiekio ir kanalizacijos

šuliniams uždengti, eismo apkrovoms atsparioms kelių konstrukcijoms gaminti, saugiai ir lengvai prieigai prie paslėptų tinklų įrengti arba paviršiniam vandeniui surinkti (latakų grotelės), ir kad abiejų rūšių liejiniai yra ilgalaikiai ir patvarūs.

391 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad ieškovės nepateikia įrodymų, paneigiančių šias išvadas, tačiau tvirtina, kad kai kuriose valstybėse narėse vienos ar kitos rūšies ketui teikiamas „prioritetas“ arba „pirmenybė“. Jų teigimu, Vokietijos rinkoje dominuoja pilkasis ketus, o Prancūzijos rinkoje – stiprusis ketus.

392 Kadangi šis teiginys nepagrįstas konkrečiais įrodymais, jo nepakanka Komisijos analizei paneigti. Bet kuriuo atveju, remiantis tik prioritetu, negalima užtikrintai nustatyti, kad produktai tarpusavyje nepakeičiami arba nepakankamai pakeičiami, todėl antrasis argumentas taip pat turi būti atmestas.

393 Trečiajame argumente ieškovės tvirtina, kad Komisija turėjo įvertinti žalą Sąjungos pramonei, atskirdama Rytų Europą nuo likusios Sąjungos dalies, nes šioje Sąjungos dalyje mažiau išplėtotos konkurencijos sąlygos.

394 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad šis argumentas nėra pakankamai pagrįstas, kad jį būtų galima tinkamai išnagrinėti, nes ieškovės, nepateikdamos jokių konkrečių paaiškinimų, tik nurodė, kad Rytų Europoje ir kituose Europos regionuose konkurencijos sąlygos nėra vienodos.

395 Žinoma, ieškovės pažymi, kad Reglamente Nr. 1212/2005, kuriuo remiantis buvo priimtos 2005 m. antidempingo priemonės, Komisija atliko analizę pagal segmentą, neįtraukdama tam tikros geografinės teritorijos, nagrinėjamu atveju – Prancūzijos.

396 Vis dėlto Reglamento Nr. 1212/2005 73 konstatuojamojoje dalyje Komisija tokį požiūrį pagrindė tuo, kad importo dempingo kaina skverbimasis į Sąjungos rinką vyko nevienodai. Iš tikrųjų, nors keturiolikoje valstybių narių importo dempingo kaina skvarba įgijo didelį mastą, Prancūzijos rinkoje importas dempingo kaina dar nevyko. Taip pat reikia pasakyti, kad dviejų atrinktų Prancūzijos gamintojų svertinis koeficientas, vertinant bendrą Sąjungos pramonės padėtį, buvo ypač didelis, nes jų liejinių produkcija ir pardavimas Prancūzijoje sudarė maždaug 36 % visos Sąjungos pramonės produkcijos ir visų šios pramonės pardavimų. Atsižvelgiant į šią konkrečią situaciją, buvo nuspręsta, kad kartu su žalos visai Sąjungos pramonei analize reikėtų atlikti konkrečios Sąjungos rinkos dalies, t. y. Sąjungos rinkos be Prancūzijos, tam tikrų rodiklių raidos krypčių analizę.

397 Ieškovės neįrodė, kad tokiomis aplinkybėmis šiuo atveju buvo galima pateisinti Vakarų Europos pramonei ir Rytų Europos pramonei padarytą žalą, todėl trečiąjį argumentą, taigi, ir visą antrojo ieškinio pagrindo antrą dalį, reikia atmesti.

– Dėl ieškinio antrojo pagrindo trečios dalies, susijusios su importo kainomis ir priverstinio kainų sumažinimo mastu

398 Antrojo pagrindo trečioje dalyje ieškovės pateikia du argumentus, kuriuos Komisija ginčija.

399 Pirmajame argumente ieškovės tvirtina, kad Komisija neturėjo patikimos informacijos apie importo dempingo kaina kainas.

400 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad laikinojo reglamento 126 konstatuojamojoje dalyje Komisija pripažino, jog importo dempingo kaina kainų raida nebuvo „visiškai patikima“, nes duomenys buvo grindžiami importo statistika, o išsamus įvairių rūšių produktų asortimentas nebuvo žinomas.

401 Vis dėlto reikia pažymėti, kad šioje ištraukoje Komisija, priešingai nei teigia ieškovės, pripažino ne tai, kad importo dempingo kaina kainų raida nebuvo pakankamai patikima, kad ja būtų galima remtis, o tik tai, kad, apskaičiuojant importo kainą, nebuvo pasiekta tokio pat išsamaus rezultato, kokį ji būtų norėjusi pasiekti, tačiau ji nemanė, kad šie duomenys yra nepatikimi ir kad jais visiškai nebuvo galima naudotis rengiant ginčijamą reglamentą.

402 Tai, kad minėtų kainų raida nėra „visiškai patikima“, matyti iš aplinkybės, kad Eurostato duomenyse nagrinėjamas produktas priskiriamas prie kodų, apimančių ir kitus produktus, ir kad dėl šios priežasties šie duomenys buvo pakoreguoti, kaip nurodyta šio sprendimo 158–166 punktuose.

403 Atsakant į pirmojo pagrindo pirmą dalį buvo nuspręsta, kad Komisija, neturėdama tikslesnės, naujesnės ir patikimesnės informacijos, galėjo remtis šiais pakoreguotais duomenimis, kad nustatytų importo dempingo kaina apimtį.

404 Tęsiant šį vertinimą, reikia konstatuoti, kad Komisija šiais duomenimis taip pat galėjo remtis vertindama importo dempingo kaina kainas ir atsekdama jų raidą.

405 Taigi pirmasis argumentas atmestinas.

406 Antrajame argumente ieškovės teigia, kad Komisija nepakankamai įvertino priverstinio kainų mažinimo svarbą, atsižvelgiant į Sąjungos pramonės dalį, kurioje nebuvo nustatyta jokio priverstinio kainų mažinimo.

407 Šiuo klausimu pažymėtina, kad ginčijamo reglamento 187 konstatuojamojoje dalyje Komisija nustatė, jog dėl atrinktų KLR eksportuojančių gamintojų vykdyto importo dempingo kaina, buvo priverstinai sumažinta 62,6 % visų atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimų kainų. Darydama šią išvadą, ji rėmėsi tuo, kad, pirma, visos importuotų produktų rūšys buvo panašios į atrinktų Sąjungos gamintojų parduodamų produktų rūšis ir, antra, kad dėl visų tipų importuotų produktų kainų buvo priverstinai sumažintos atrinktų Sąjungos gamintojų parduodamų panašių rūšių produktų kainos. Remdamasi šiais įvairiais įrodymais Komisija padarė išvadą, kad žalingas importo dempingo kaina kainų poveikis Sąjungos pramonės pardavimams yra pakankamai įrodytas.

408 Ieškovių teigimu, Komisija negalėjo padaryti tokios išvados, nes dalis, kurioje iš tikrųjų buvo nustatytas priverstinis kainų mažinimas, yra nedidelė: nagrinėjamoje byloje – 62,6 % atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimų. Jų nuomone, tokios dalies nepakanka dėl dviejų priežasčių. Pirmasis ieškovių prieštaravimas susijęs su tuo, kad pardavimų priverstinai sumažintomis kainomis dalis sudaro tik 26,9 % Sąjungos pardavimų, nes atrinkti gamintojai sudaro 43 % visų Sąjungos pramonės pardavimų. Antrasis ieškovių prieštaravimas susijęs su tuo, kad ši 62,6 % dalis rodo, kad likusios pardavimų dalies, kuri yra nemaža (daugiau kaip 37 %), kainos visiškai nebuvo sumažintos. Tokiomis aplinkybėmis, ieškovių teigimu, Komisija turėjo išnagrinėti, ar iš tikrųjų buvo galima nustatyti priežastinį ryšį, kalbant apie visai Sąjungos pramonei padarytą žalą. Šiuo klausimu jos pabrėžia, kad Sąjungos pramonės produktų pardavimai ir importas dempingo kaina labai skyrėsi, atsižvelgiant į produktus (stiprųjį ketų arba pilkąjį ketų) ir valstybes nares.

409 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 290 punkte, pagal pagrindinį reglamentą Komisijai leidžiama didelės apimties bylose savo tyrimą grįsti tam tikru skaičiumi šalių, pasinaudojant minėto reglamento 17 straipsnyje numatytu atrankos metodu, ir ieškovės, nagrinėjamu atveju pateikdamos neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, neginčijo šioje nuostatoje numatytos galimybės ar metodų.

410 Nagrinėjamu atveju Komisija, atlikdama šią atranką, kaip nurodyta šio sprendimo 296 punkte, panaudojo antrąjį šioje nuostatoje nurodytą metodą, t. y. atranką, grindžiamą „didžiausiais“ (pagaminamais ir parduodamais) kiekiais.

411 Taigi, vadovaujantis pagrindiniu reglamentu, reikia manyti, kad Komisijos atlikta analizė buvo grindžiama duomenimis, kurie turi būti laikomi tipiškais, todėl, kadangi buvo nustatytas priverstinis atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimo kainų mažinimas, jis turi būti laikomas tipišku visai Sąjungos pramonei.

412 Vadinasi, pirmasis ieškovių prieštaravimas dėl priverstinio kainų sumažinimo 26,9 % Sąjungos pardavimų atveju, kuriuo iš esmės paneigiama Komisijos galimybė remtis tipiškomis imtimis, turi būti atmestas.

413 Dėl antrojo ieškovių pateikto prieštaravimo pažymėtina, kad jos savo atsakymuose į Bendrojo Teismo raštu pateiktus klausimus pabrėžia, kad 37,4 % pardavimų, į kuriuos nebuvo atsižvelgta, nebuvo galima lyginti su atrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų importu, todėl, vertinant iš esmės, jų kainos nebuvo priverstinai sumažintos.

414 Grįsdamos savo argumentus ieškovės remiasi 2019 m. rugsėjo 24 d. Sprendimu *Hubei Xinyegang Special Tube / Komisija* (T-500/17, nepaskelbtas Rink., dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2019:691), kuriuo buvo panaikintas vienas Komisijos antidempingo reglamentas, be kita ko, motyvuojant tuo, kad atlikdama analizę ši institucija neatsižvelgė į 8 % apimties, susijusios su atrinktais Sąjungos gamintojų pardavimais, nes atitinkamos rūšies importuoto produkto nebuvo.

415 Ieškovių teigimu, šioje byloje tokia pati išvada darytina atsižvelgiant į abiejų bylų panašumus, juo labiau kad Komisija šiuo atveju neatsižvelgė į didesnę procentinę dalį (apie 37 %) nei ankstesnėje byloje (8 %). Abiejose bylose visi duomenys, kuriuos naudojo Komisija, nustatydama vidutines vieneto pardavimo kainas ir pardavimų Sąjungoje nepriklausomiems pirkėjams pelningumą, yra grindžiami visomis atrinktų Sąjungos gamintojų parduodamų produktų rūšimis. Be to, abiejose bylose Komisija nustatė konkretų ryšį tarp importo dempingo kaina kainų priverstinio mažinimo analizės ir Sąjungos pramonės produktų kainų pokyčių. Tame pačiame kontekste Komisija abiem atvejais nustatė ryšį tarp, pirma, sumažėjusių Sąjungos pramonės kainų ir, antra, sumažėjusio šios pramonės pelningumo ir jos rinkos dalių. Galiausiai nagrinėjamu atveju, kaip ir ankstesnėje byloje, Komisija nepateikė konkrečių motyvų, leidžiančių atmesti galimybę, kad parduodant produktus, į kuriuos neatsižvelgta, galėjo būti reikšmingai prisidėta prie atrinktų Sąjungos gamintojų kainų sumažinimo.

416 Šiuo klausimu reikia priminti, kad 2019 m. rugsėjo 24 d. Sprendime *Hubei Xinyegang Special Tube / Komisija* (T-500/17, nepaskelbtas Rink., dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2019:691), kuriuo rėmėsi ieškovės, Bendrasis Teismas priėmė sprendimą tokiomis aplinkybėmis, kai pati Komisija pažymėjo, kad egzistuoja atskiri segmentai, kuriuos sudaro tiriamieji produktai. Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas konstatavo, kad kainų mažinimo analizę Komisija atliko neišskirdama jos pačios nustatytų segmentų. Be to, jis nusprendė, kad savo analizėje ši institucija neatsižvelgė į tam tikras atrinktų Sąjungos gamintojų parduodamų

produktų rūšis, į kurias panašios atitinkamos importuojamo produkto rūšies nebuvo. Atsižvelgdamas į tai, minėto sprendimo 74 punkte jis nusprendė: „kadangi ginčijamame reglamente nepateikta konkrečių motyvų šiuo klausimu, negalima atmesti galimybės, kad 17 nagrinėjamų produktų rūšių, kurios sudaro 8 % minėtų gamintojų pardavimų apimties ir, atsižvelgiant į atskirų segmentų kainų svyravimą, gal net didesnę jų vertės dalį, nemažai prisidėjo prie atrinktų Sąjungos gamintojų kainų mažėjimo“.

417 Ši situacija skiriasi nuo situacijos nagrinėjamoje byloje, kurioje Komisija nenustatė skirtingų nagrinėjamo produkto rinkos segmentų ir išsamiai paaiškino savo poziciją šiuo klausimu, o ieškovės negalėjo pateikti įrodymų, kuriais remiantis būtų galima paneigti šį vertinimą arba juo suabejoti.

418 Ieškovės mano, kad jų antrasis prieštaravimas taip pat palaikomas PPO apeliacinės tarybos išvadoje nagrinėjant ginčą „Kinija – Antidempingo muitų nustatymas Japonijos kilmės aukštos kokybės besiūliams nerūdijančio plieno vamzdžiams „HP-SSST“ (WT / DS 454/AB / R ir WT / DS 460/AB / R, 2015 m. spalio 14 d. ataskaita).

419 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal jurisprudenciją Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) steigimo sutarties (OL L 336, 1994, p. 103; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 189) 1A priede pateiktas Susitarimo dėl GATT VI straipsnio įgyvendinimo (OL L 336, 1994, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 189; toliau – antidempingo susitarimas) aiškinimas negali būti privalomas Bendrajam Teismui, vertinančiam ginčijamo reglamento galiojimą (šiuo klausimu žr. 2005 m. kovo 1 d. Sprendimo *Van Parys*, C-377/02, EU:C:2005:121, 54 punktą).

420 Be to, reikia pažymėti, kad šio sprendimo 418 punkte minėtoje ataskaitoje PPO apeliacinė taryba nurodė, jog tyrimo institucija, siekdama objektyviai įvertinti importo dempingo kaina poveikį vidaus kainoms, turėjo atlikti dinaminį kainų pokyčių ir tendencijų, kiek tai susiję, pirma, su importo dempingo kaina kainomis ir, antra, panašaus nacionalinio produkto kainomis tyrimo laikotarpiu, atsižvelgiant į visus tinkamus įrodymus, įskaitant, jei tai tinkama, kiekvienos produkto rūšies rinkos dalį.

421 Vis dėlto šį teiginį reikia vertinti atsižvelgiant į jo kontekstą. Šioje byloje buvo nustatyta, kad nagrinėjami produktai, t. y. besiūliai aukštos kokybės nerūdijančio plieno vamzdžiai (HP-SSST), turi būti suskirstyti į atskirus rinkos segmentus, atitinkančius skirtingas produktų grupes, kurių pakeičiamumas nebuvo įrodytas. Be to, vykstant tyrimui, Kinijos tyrimo tarnyba pažymėjo, kad tiriamuoju laikotarpiu importas dempingo kaina ir pardavimai vidaus rinkoje daugiausia vyko skirtinguose HP-SSST rinkos segmentuose. Iš tikrųjų, nors didžiąją dalį Kinijos nacionalinės HP-SSST produkcijos sudarė A kokybės produktai, 2008 m. A kokybės produktų importo rinkos dalis buvo 1,45 %, o po šios datos – 0 %.

422 Būtent šiomis konkrečiomis aplinkybėmis PPO apeliacinė taryba nusprendė, kad Kinijos tyrimo institucija negalėjo, kaip ji pati tai padarė, tiktai konstatuoti, kad importuojamų B ir C kokybės produktų kainos buvo sumažintos; ji taip pat turėjo atsižvelgti į santykinę kiekvieno produkto A, B ir C rinkos dalį.

423 Šiuo atveju situacija skiriasi, nes, nors Komisija palyginimo tikslais skaido nagrinėjamąjį produktą į PKN kodus, nagrinėjamasis produktas apima įvairias gaminių rūšis, kurios vis dėlto viena kitą pakeičia.

424 Be to, šį metodą patvirtino PPO apeliacinis komitetas šio sprendimo 418 punkte minėtoje ataskaitoje, nes 5.180 punkte jis nurodė, kad už tyrimą atsakinga valdžios institucija pagal antidempingo sutarties 3.2 straipsnį neprivalo nustatyti priverstinio kainų sumažinimo kiekvienos tiriamos rūšies produktų atveju arba kiek tai susiję su visu panašų nacionalinį produktą sudarančių prekių asortimentu.

425 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad 31,6 %–39,2 % priverstinio kainų sumažinimo skirtumas, taikomas 62,6 % atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimų, nagrinėjamu atveju yra pakankamas, kad būtų galima padaryti išvadą, jog kaina buvo smarkiai sumažinta, palyginti su panašaus Sąjungos pramonės produkto kaina, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalį.

426 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, antrąjį argumentą, vadinasi, ir visą antrojo pagrindo trečią dalį, reikia atmesti.

427 Kadangi visi nurodant antrąjį pagrindą pateikti argumentai buvo atmesti, šį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su atsisakymu pateikti tam tikrą informaciją

428 Trečiajame pagrinde ieškovės teigia, kad Komisija atsisakė pateikti joms informaciją, kuri būtų naudinga nustatant dempingą ir žalą. Šis argumentas taip pat pateiktas nagrinėjant ieškinio pirmojo pagrindo šeštą dalį.

– Dėl trečiojo pagrindo priimtinumo

429 Komisijos teigimu, trečiasis ieškinio pagrindas turi būti pripažintas nepriimtinu visų ieškovių atžvilgiu. Pirma, kadangi CCCME nėra suinteresuotoji šalis, kaip tai suprantama pagal pagrindinį reglamentą, ji negali remtis iš šio reglamento kylančių procesinių teisių pažeidimu. Antra, kadangi CCCME nariai ir kiti I priede išvardyti juridiniai asmenys nedalyvavo tyrime ir nepateikė pastabų, taip pat neprašė leisti susipažinti su nekonfidencialia bylos medžiaga, jie negali remtis procesinių teisių pažeidimu, susijusiu su informacijos nepateikimu jiems.

430 Nagrinėjant šį nepriimtinumo pagrindą, reikia išskirti tris atvejus, kurie priklauso nuo šį pagrindą pateikiančio subjekto ar įmonės tapatybės.

431 Taigi pirmasis atvejis, kurį reikia nagrinėti, yra tas, kai šį argumentą pateikia CCCME, veikdama savo vardu.

432 Šiuo klausimu reikia pažymėti: kadangi CCCME, dalyvaudama tyrime, paprašė suteikti jai trečiajame ieškinio pagrinde nurodytą informaciją, ji turi procesines teises, kurių apsaugos gali siekti, pareikšdama šį ieškinį.

433 Tokiomis aplinkybėmis trečiasis ieškinio pagrindas yra priimtinas tiek, kiek juo rėmėsi CCCME, veikdama savo vardu.

434 Antrasis atvejis, kurį reikia nagrinėti, yra tas, kai ieškinio pagrindą pateikia CCCME nariai ir kiti I priede nurodyti juridiniai asmenys, kurie siekia paneigti ginčijamą reglamentą dėl to, kad jiems nebuvo pateikta jų interesams ginti svarbiausia informacija.

435 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad šias dvi kategorijas sudaro įmonės, neįrodžiusios, kad dalyvavo tyrime arba pateikė prašymus pateikti aptariamą informaciją.

436 Iš pagrindinio reglamento, visų pirma jo 5 straipsnio 10 dalies, matyti: kadangi institucijos negali nustatyti visų įmonių, kurios gali būti suinteresuotos antidempingo procedūra, ir taip įvertinti, kam pateikti informaciją, kurią atskleisti leidžiama, suinteresuotosios šalys turi išreikšti ir nurodyti savo suinteresuotumą būti informuotos ir dalyvauti tyrime.

437 Kaip nurodyta jurisprudencijoje, šios šalys turi suteikti institucijoms galimybę įvertinti, kokių problemų gali kilti dėl tam tikro joms pateiktos informacijos aspekto nebuvimo, tačiau Sąjungos teisme jos negali skųstis tuo, kad nebuvo pateikta informacija, jeigu vykstant tyrimui nepateikė institucijoms jokio su informacija susijusio prašymo (žr. 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 93 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

438 Taigi trečiasis ieškinio pagrindas negali būti laikomas priimtinu CCCME narių ir kitų juridinių asmenų, kurių pavardės ir pavadinimai nurodyti I priede, atžvilgiu, tiek, kiek šios įmonės siekia, kad ginčijamas reglamentas būtų panaikintas dėl to, kad joms nebuvo pateikta informacija, kuri turėjo būti pateikta.

439 Galiausiai trečias ir paskutinis atvejis yra tas, kai ieškinio pagrindą pateikia CCCME nariai ir kiti juridiniai asmenys, kurių pavadinimai nurodyti I priede, teigdami, kad nebuvo užtikrinta teisė į gynybą CCCME atžvilgiu.

440 Šiuo klausimu primintina, kad pagal jurisprudenciją teisės į gynybą pažeidimas savo esme yra subjektyvus pažeidimas (žr. 2010 m. spalio 26 d. Sprendimo *CNOP ir CCG / Komisija*, T-23/09, EU:T:2010:452, 45 punktą), todėl juo turi remtis pats suinteresuotasis asmuo, o kita šalis to padaryti negali (šiuo klausimu žr. 2010 m. liepos 1 d. Sprendimo *ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni / Komisija*, T-62/08, EU:T:2010:268, 186 punktą).

441 Taigi reikia laikytis nuomonės, kad pagal šią jurisprudenciją kiti juridiniai asmenys, kurių pavardės ir pavadinimai nurodyti I priede, Sąjungos teisme negali remtis procesinių teisių, kurios CCCME buvo suteiktos vykstant tyrimui, pažeidimu.

442 Anot ieškovių, vis dėlto pagal Sąjungos teisę asociacijos nariai gali remtis jos turimų procesinių teisių pažeidimu, jei minėta asociacija per tyrimą Komisijoje veikė jų vardu, turint omenyje, kad tokiu atveju tai, ko jie galiausiai prašo – yra prašymas apsaugoti jų pačių teises, kuriomis asociacija jų vardu pasinaudojo šiuo administraciniu etapu.

443 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad galimybė asociacijai pasinaudoti kai kurių savo narių procesinėmis teisėmis per antidempingo procedūrą buvo pripažinta jurisprudencijoje (šiuo klausimu žr. 2019 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Zhejiang Jndia Pipeline Industry / Komisija*, T-228/17, EU:T:2019:619, 36 punktą).

444 Vis dėlto pagal tą pačią jurisprudenciją ši galimybė buvo suteikta su sąlyga, kad per tyrimą subjektas išreiškė ketinimą veikti kaip kai kurių savo narių atstovas, o tai reiškia, kad šie nariai buvo identifikuoti ir kad jis gali įrodyti, jog gavo įgaliojimą, pagal kurį gali jų vardu naudotis šiomis procesinėmis teisėmis.

445 Iš bylos medžiagos matyti, kad nagrinėjamu atveju CCCME tyrimo metu taip neprisistatė Komisijai, bet, priešingai, per visą tyrimą veikė kaip visai Kinijos pramonei atstovaujantis subjektas.

446 2017 m. rugsėjo 15 d. pateiktose pastabose dėl laikinojo reglamento CCCME pažymėjo:

„CCCME interesai atitinka visos Kinijos ketaus pramonės interesus. Šie interesai dažnai gali sutapti ir sutampa su įvairių Kinijos nagrinėjamą produktą eksportuojančių gamintojų interesais, tačiau yra atskiri ir viršija šiuos individualius interesus. Kalbant konkrečiai, CCCME nariai yra ne tik atrinkti Kinijos eksportuojantys gamintojai, bet ir Kinijos eksportuojantys gamintojai, kurie nebuvo atrinkti ir kuriems dėl to taikomas „kitoms Priede išvardytoms bendradarbiavusioms bendrovėms“ arba „visoms kitoms bendrovėms“ taikomas tarifas. Jos narės taip pat yra bendrovės, kurios šiame etape neeksportuoja nagrinėjamų produktų į Europos Sąjungą (ES), bet gali ketinti tai daryti ateityje. CCCME dalyvavimu šiame tyrime siekiama apsaugoti bendrus jos narių ir Kinijos ketaus pramonės (eksportuotojos) interesus, o ne individualius jos narių interesus. Šiuos individualius interesus gina patys įvairūs Kinijos gamintojai (eksportuotojai), kai kurie iš jų asmeniškai dalyvauja šiame procese.“

447 Tokiomis aplinkybėmis negalima teigti, kad yra įvykdyti jurisprudencijoje nustatyti reikalavimai, leidžiantys asociacijos nariams siekti apsaugoti procesines teises, kuriomis CCCME pasinaudojo administraciniu etapu.

448 Per posėdį ieškovės pasisiūlė pateikti CCCME narių jai suteiktus įgaliojimus, kuriais leidžiama ir prašoma jų vardu ginti procesines teises, į kurias jie galėjo pretenduoti.

449 Vis dėlto šį pasiūlymą pateikti įrodymą reikia laikyti nereikšmingu šiame proceso stadijoje, nes šie įgaliojimai, jeigu egzistavo, turėjo būti pateikti tam, kad Komisija suteiktų atitinkamoms įmonėms procesines teises, kurių jos galėjo reikalauti.

450 Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Bendrasis Teismas mano, kad trečiąjį pagrindą gali pateikti CCCME, veikdama savo vardu kaip asociacija, atstovaujanti visai Kinijos pramonei, ir atmesti kaip nepriimtinus šiame pagrinde išdėstytus CCCME narių ir kitų juridinių asmenų, kurių pavadinimai nurodyti I priede, argumentus.

– *Dėl teisės į gynybą ir pareigos užtikrinti konfidencialumą sąsajos*

451 Iš esmės reikia pažymėti, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, teisės į gynybą užtikrinimas per bet kokią procedūrą, pradėtą prieš asmenį ir galinčią pasibaigti jam neigiamų pasekmių sukeliančiu sprendimu, yra pagrindinis Sąjungos teisės principas, kurio reikia laikytis net ir nesant jokių procedūrą reglamentuojančių teisės aktų (žr. 2009 m. spalio 1 d. Sprendimo *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware / Taryba*, C-141/08 P, EU:C:2009:598, 83 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

452 Teisingumo Teismo teigimu, šis principas yra nepaprastai svarbus vykstant antidempingo tyrimo procedūroms (žr. 2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 77 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

453 Remiantis šiuo principu suinteresuotosioms įmonėms turi būti suteikta galimybė per administracinę procedūrą veiksmingai išreikšti savo nuomonę dėl, pirma, nurodytų faktų ir aplinkybių tikrumo ir svarbos, taip pat, antra, dėl įrodymų, kuriais rėmėsi Komisija, grįsdama dempingo praktikos ir iš jos kylančios žalos egzistavimą (2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 76 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

454 Tokiomis aplinkybėmis Sąjungos institucijos privalo elgtis rūpestingai, kad suteiktų suinteresuotosioms įmonėms jų gynybai naudingas nuorodas, turėdamos tam tikrą laisvę prireikus pasirinkti tinkamą tokio pateikimo tvarką (1991 m. birželio 27 d. Sprendimo *Al-Jubail Fertilizer / Taryba*, C-49/88, EU:C:1991:276, 17 punktas ir 2000 m. spalio 3 d. Sprendimo *Industrie des poudres sphériques / Taryba*, C-458/98 P, EU:C:2000:531, 99 punktas; taip pat žr. 1985 m. kovo 20 d. Sprendimo *Timex / Taryba ir Komisija*, 264/82, EU:C:1985:119, 30 punktą).

455 Šie principai įgyvendinami pagrindiniame reglamente, numatančiame garantijų sistemą, kuria siekiama dviejų tikslų, t. y. pirma, leisti suinteresuotosioms šalims veiksmingai ginti savo interesus ir, antra, užtikrinti per tyrimą surinktos informacijos konfidencialumą (2016 m. birželio 30 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba* (T-424/13, EU:T:2016:378, 96 punktas).

456 Su šiais dviem tikslais susijusios taisyklės nagrinėjamos paskesniuose punktuose.

457 Kalbant apie pirmąjį tikslą, suinteresuotųjų šalių teisę į informaciją užtikrinančios procedūrinės garantijos visų pirma yra apibrėžtos pagrindinio reglamento 6 straipsnio 7 dalyje ir 20 straipsnyje (2016 m. birželio 30 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba* (T-424/13, EU:T:2016:378, 97 punktas).

458 Taigi pagrindinio reglamento 6 straipsnio 7 dalyje numatyta, kad suinteresuotosios šalys, pateikusios rašytinius prašymus, gali peržiūrėti visą bet kurios tyrime dalyvaujančios šalies pateiktą informaciją – skirtingai nei Sąjungos ar jos valstybių narių valdžios institucijų parengtus vidaus naudojimo dokumentus – kuri yra svarbi joms pateikiant savo argumentus, bet nėra konfidenciali, ir kuri naudojama atliekant tyrimą (2016 m. birželio 30 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba* (T-424/13, EU:T:2016:378, 98 punktas).

459 Savo ruožtu pagrindinio reglamento 20 straipsnyje numatyti du komunikacijos su suinteresuotosiomis šalimis, įskaitant eksportuotojus ir jiems atstovaujančias asociacijas, etapai, kai galima pateikti konkrečios informacijos apie esminius faktus ir motyvus, kuriais gali būti grindžiamos antidempingo priemonės, t. y. pirma, po laikinųjų priemonių nustatymo ir, antra, iki galutinių priemonių nustatymo (2016 m. birželio 30 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Jinan Meide Casting / Taryba* (T-424/13, EU:T:2016:378, 99 punktas).

460 Kalbant apie antrąjį tikslą, pažymėtina, kad pagrindiniame reglamente yra nustatytos taisyklės, kuriomis reikia vadovautis siekiant užtikrinti per tyrimą surinktos informacijos konfidencialumą (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 30 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba* (T-424/13, EU:T:2016:378, 103 punktą).

461 Šiomis aplinkybėmis pagrindinio reglamento 19 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas principas, pagal kurį konfidencialią informaciją valdžios institucijos turi naudoti konfidencialiai.

462 Ši informacija yra konfidenciali dėl savo pobūdžio arba dėl to, kad ją nurodė ją pateikę asmenys ar subjektai. Pirmajai kategorijai priklauso informacija, kurios atskleidimas suteiktų didelį konkurencinį pranašumą konkurentui arba reikšmingai neigiamai paveiktų informaciją suteikusį asmenį ar asmenį, iš kurio šis gavo informaciją. Kalbant apie antrąją kategoriją, pažymėtina, kad, remiantis pagrindinio reglamento 19 straipsnio 5 dalies pirmu sakiniu, Komisija ir valstybės narės arba jų pareigūnai privalo neatskleisti jokios pagal šį reglamentą gautos informacijos, kurią jos pateikėjas prašė naudoti konfidencialiai, be specialaus jos pateikėjo leidimo.

463 Pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnio 5 dalies antrą sakinį informacija, kuria keičiasi Komisija ir valstybės narės, taip pat vidaus naudojimo dokumentai, kuriuos parengia Sąjungos institucijos ir valstybės narės, negali būti atskleidžiami, išskyrus specialiai pagrindiniame reglamente numatytus atvejus.

464 Taip pristačius abu tikslus, kurių siekiama teisės aktais, reikia pažymėti, kad Sąjungos teisėje yra nuorodų į tai, kaip jie gali būti suformuluoti (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 30 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba* (T-424/13, EU:T:2016:378, 105 punktą).

465 Kai kuriose pagrindinio reglamento nuostatose pabrėžiama konfidencialumo svarba. Šio reglamento 6 straipsnio 7 dalyje, apie kurią primenama šio sprendimo 458 punkte, nurodyta, kad dėl su tyrimu susijusios šalies pateiktos informacijos konfidencialumo suinteresuotosios šalys negali su ja susipažinti. Be to, šio reglamento 20 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad galutinė informacija turi būti pateikta „deramai paisant konfidencialios informacijos apsaugos“ (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 30 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba* (T-424/13, EU:T:2016:378, 105 punktą).

466 Vis dėlto jurisprudencijoje nurodyta, kad dėl pareigos užtikrinti informacijos konfidencialumą teisė į gynybą neturi tapti beprasmė (šiuo klausimu žr. 1985 m. kovo 20 d. Sprendimo *Timex / Taryba ir Komisija*, 264/82, EU:C:1985:119, 29 punktą).

467 Siekiant suderinti abu tikslus, pagrindinio reglamento 19 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad tais atvejais, kai perduodama konfidenciali informacija, konfidencialumo prašanti šalis turi pateikti nekonfidencialią jos santrauką, ir ta santrauka turi būti pakankamai išsami, kad būtų galima tinkamai suprasti konfidencialiai pateiktos informacijos esmę).

468 Siekiant to paties tikslo paisyti teisių į gynybą, kai informacijos negalima atskleisti konfidencialumo sumetimais, pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnio 4 dalį institucijos privalo atskleisti bendrojo pobūdžio informaciją, pavyzdžiui, motyvus, kuriais grindžiami pagal pagrindinį reglamentą priimami sprendimai.

469 Atsižvelgiant būtent į šiuos principus ir nuostatas, reikia patikrinti, ar CCCME turėjo galimybę veiksmingai pareikšti savo nuomonę dėl nurodytų faktų ir aplinkybių tikrumo ir svarbos bei dėl Komisijos turimų įrodymų, atsižvelgiant į tai, kad, kai institucijos turi suderinti konfidencialumo reikalavimus ir suinteresuotųjų šalių teisę į informaciją, atsižvelgdamos į šią informaciją jos turi įvertinti konkrečią suinteresuotosios šalies padėtį ir, be kita ko, šios suinteresuotosios šalies padėtį nagrinėjamoje rinkoje, palyginti su informaciją pateikusio asmens padėtimi (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 199 punktą).

470 Atliekant šį tyrimą bus paeiliui išnagrinėtos visos trys šį pagrindą sudarančios dalys.

– Dėl trečiojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su prašymu pateikti Komisijos atliktus skaičiavimus

471 Pirmoje dalyje CCCME teigia, kad Komisija nepateikė išsamių normaliosios vertės, dempingo skirtumų, Kinijos importo poveikio kainoms, žalos ir žalos pašalinimo lygio skaičiavimų. CCME nuomone, aplinkybė, kad suinteresuotosios šalys turi Komisijos atliktus skaičiavimus ir jiems atlikti panaudotus duomenis, paprastai leidžia joms pateikti jų gynybai vertingesnių pastabų. Iš tikrųjų jos gali konkrečiai patikrinti, kaip Komisija panaudojo šiuos duomenis, ir palyginti juos su savo skaičiavimais, o tai leidžia joms nustatyti galimas Komisijos klaidas, kurios antraip nebūtų nustatytos.

472 Komisija neginčija, kad CCCME prašomi skaičiavimai suinteresuotosioms šalims, pavyzdžiui, eksportuojantiems gamintojams, kuriems gali būti taikomos nagrinėjamos antidempingo priemonės, gali būti esminiai faktai ir motyvai, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 20 straipsnio 2 dalį. Tačiau ji mano, kad CCCME negali būti laikoma suinteresuotąja šalimi, kaip tai suprantama pagal pagrindinį reglamentą, nes šis subjektas pats nevykdo veiklos kaip atitinkamo produkto gamintojas ar prekybininkas. Komisijos teigimu, atstovaujančių asociacijų pareigos pateikti informaciją apimtis yra siauresnė nei suinteresuotųjų šalių, visų pirma – eksportuojančių gamintojų.

473 Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia nustatyti, ar, kaip per tyrimą prieštaravo Komisija, skaičiavimuose, su kuriais CCCME paprašė leisti susipažinti, yra konfidencialios informacijos, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnio 1 dalį.

474 Dėl normaliosios vertės skaičiavimų ginčijamame reglamente Komisija paaiškino, kad kiekvienu konkrečiu atveju buvo naudojami skirtingi apskaičiavimo metodai. Taigi pirmasis atvejis yra tas, kai eksportuojamo produkto rūšis buvo tapati Indijos rinkoje gaminamo produkto rūšiai arba į ją panaši, nes pažymėtina, kad Indijos Respublika buvo pasirinkta kaip trečioji rinkos ekonomikos šalis, tinkama normaliajai vertei apskaičiuoti. Tokiu atveju skirtingi metodai buvo taikomi atsižvelgiant į tai, ar nagrinėjamo produkto rūšis buvo tipiškais kiekiais parduodama Indijos rinkoje, ar ne. Iš tikrųjų, kai parduodamos rūšies produktas buvo tipiškais kiekiais parduodamas Indijos rinkoje, o tai buvo konkrečiai susiję su vieno Indijos gamintojo parduodamo produkto rūšimi, Komisija rėmėsi įprastomis prekybos sąlygomis taikytomis pardavimo kainomis. Kai nagrinėjamos rūšies produktu nebuvo prekiaujama Indijos rinkoje tipiškais kiekiais, kiek tai susiję su visomis kitomis produktų rūšimis, kurios yra tapačios eksportuojamų produktų rūšims arba į jas panašios, Komisija dar papildomai atskyrė produktų rūšis, kurių bent vienas Indijos gamintojas pardavė „pakankamą kiekį“, ir tokiu atveju rėmėsi pardavimo kainomis, taikytomis vykdant įprastus prekybos sandorius (toliau – antrasis metodas), arba atsižvelgdama į tai, kad produkto rūšis nebuvo parduodama, bet buvo gaminama bent vieno Indijos gamintojo, normaliąją vertę apskaičiavo remdamasi gamybos sąnaudomis, prie kurių pridėjo PBA išlaidas, ir pelnu, gaunamu šiam Indijos gamintojui vykdant su įprastais prekybos sandoriais susijusius vidaus pardavimus (toliau – trečiasis metodas). Antruoju atveju eksportuojamo produkto rūšis nebuvo tapati Indijos rinkoje gaminamo produkto rūšiai ar į ją panaši. Tokiu atveju Komisija naudojo normaliąją vertę, pagrįstą visų rūšių produktų, gaminamų iš tos pačios žaliavos (stipriojo arba pilkojo ketaus), pardavimais, kuriuos Indijos gamintojai vykdo vidaus rinkoje įprastomis prekybos sąlygomis.

475 Atsižvelgiant į šiuos paaiškinimus, reikia konstatuoti, kad normaliosios vertės apskaičiavimai, su kuriais CCCME prašė leisti susipažinti, yra susiję su pardavimo kainomis ir gamybos sąnaudomis, PBA sąnaudomis ir Indijos gamintojų pelnu, suskirstytais pagal produkto rūšį.

476 Vis dėlto tokia informacija, kaip gamybos sąnaudos, PBA sąnaudos ar pelnas nagrinėjamu atveju yra konfidenciali dėl savo pobūdžio, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnio 1 dalį, nes, kaip nurodyta šioje nuostatoje, jeigu ši informacija būtų žinoma trečiosioms šalims, konkurento padėtis verslo srityje dėl to galėtų reikšmingai pagerėti arba tai galėtų turėti reikšmingą neigiamą poveikį informaciją pateikusiam asmeniui (žr. šio sprendimo 462 punktą).

477 Bet kuriuo atveju reikia konstatuoti: kadangi ši informacija, kaip ir kainos, buvo įtraukta į ribotą Komisijai pateikto klausimyno versiją, šie duomenys, kaip ir kainos, buvo šalių pateikti konfidencialiai ir dėl to šią informaciją gavusios valdžios institucijos privalėjo paisyti konfidencialumo, nes priešingu atveju būtų pažeistos pagrindinio reglamento 19 straipsnio 1 ir 5 dalys (žr. šio sprendimo 462 punktą).

478 Tas pats pasakytina ir apie kitus skaičiavimus, kuriuos CCCME prašo pateikti.

479 Taigi dempingo skirtumų skaičiavimai, kai jie apima atrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų normaliosios vertės ir eksporto kainų palyginimą, būna susiję su konfidencialiais Indijos gamintojų ir Kinijos eksportuojančių gamintojų, kurių kainos lyginamos, duomenimis.

480 Be to, apskaičiuojant žalą, taip pat atliekant Kinijos importo poveikio kainoms apskaičiavimą, įtraukiami ir konfidencialūs duomenys. Pirma, priverstinio kainų mažinimo apskaičiavimai, kuriais remiantis galima įvertinti importo poveikį produktų kainoms Sąjungos rinkoje, būna pagrįsti atrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų eksporto kainų ir atrinktų Sąjungos gamintojų panašių modelių ar panašių produktų kainų palyginimu. Antra, Sąjungos pramonei padaryta žala vertinama atsižvelgiant į importo poveikį Sąjungos pramonei. Šiuo tikslu Sąjungos pramonės konfidencialūs duomenys, t. y. atrinktų Sąjungos gamintojų duomenys apie kainas ir veiksnius, turinčius įtakos kainoms, darbo sąnaudas, atsargas, pelningumą, grynųjų pinigų srautus, investicijas, jų grąžą ir galimybę pritraukti kapitalą, renkami ir analizuojami atsižvelgiant į Komisijos vertinamus mikroekonominius rodiklius. Tas pats pasakytina apie Sąjungos pramonės gamintojų duomenis, susijusius su gamyba, gamybos pajėgumais, jų naudojimu, pardavimo apimtimi, rinkos dalimi, augimu, užimtumu ir produktyvumu, kurie renkami ir analizuojami atsižvelgiant į Komisijos vertinamus makroekonominius rodiklius.

481 Galiausiai, žengiant ta pačia linkme, žalos pašalinimo lygio apskaičiavimai taip pat susiję su konfidencialiais duomenimis, kurie gaunami palyginus eksporto kainas su atitinkamomis Sąjungos pramonės taikomomis nežalingomis kainomis.

482 Taigi iš iki šiol atliktos analizės matyti, kad visi CCCME prašomi skaičiavimai yra konfidencialūs, todėl turi būti apsaugoti.

483 Vis dėlto reikia priminti, kad tais atvejais, kai informacijos negalima pateikti dėl to, kad ji konfidenciali, pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnio 2–4 dalis, pirma, suinteresuotosios šalys įpareigojamos kiekvieną kartą, kai įmanoma, pateikti nekonfidencialią šios informacijos santrauką ir, antra, Komisija privalo atskleisti bendro pobūdžio informaciją, be kita ko, motyvus, kuriais grindžiami pagal pagrindinį reglamentą priimti sprendimai.

484 Taigi reikia nustatyti, ar, atsižvelgiant į jai pateiktą informaciją, CCCME turėjo galimybę, kaip to reikalaujama pagal jurisprudenciją, pateikti savo gynybai naudingą informaciją.

485 Atliekant šį tyrimą reikia atsižvelgti į du aspektus, t. y. pirma, CCCME turėtą konkrečią informaciją ir, antra, jos statusą atliekant šį tyrimą (žr. šio sprendimo 469 nurodytą jurisprudenciją). Šie aspektai išnagrinėti toliau.

486 Dėl pirmojo aspekto reikia pažymėti, kad, kiek tai susiję su normaliosios vertės skaičiavimais, tam, kad būtų apsaugota ne tik bendradarbiavusių Indijos gamintojų, bet ir atrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų komerciniu požiūriu jautri informacija, Komisija CCCME pateikė normaliosios vertės apskaičiavimo metodo, taikyto atsižvelgiant į šio sprendimo 474 punkte nurodytus atvejus, aprašymą ir tam tikras nuorodas, susijusias su šių skaičiavimų rezultatais. Komisija jai pranešė, kad šis rezultatas patenka į 3 000–4 000 Ženmibi juanių (CNY) intervalą ir 8 000–9 000 CNY intervalą pagal produkto rūšį. CCCME prašymu Komisija savo baigiamųjų išvadų 61 punkte ir ginčijamo reglamento 67 konstatuojamojoje dalyje taip pat nurodė, kad PBA sąnaudų suma ir pelnas, kuris buvo įtrauktas taikant trečiąjį metodą, sudaro 1–10 % pilkojo ketaus produktų apyvartos ir 10–20 % stipriojo ketaus produktų apyvartos.

487 Kiek tai susiję su dempingo skirtumo apskaičiavimu, CCCME sužinojo apie Komisijos naudotą metodiką, t. y. buvo daroma taip, kaip nurodyta laikinojo reglamento 92 konstatuojamojoje dalyje: atrinktų eksportuojančių gamintojų dempingo skirtumą Komisija apskaičiavo lygindama kiekvienos rūšies panašaus produkto vidutinę svertinę normaliąją vertę su atitinkamos rūšies nagrinėjamojo produkto vidutine svertine eksporto kaina. Taigi Komisija apskaičiavo dempingo skirtumą pagal produkto rūšį. Paskui ji apskaičiavo kiekvieno atrinkto eksportuojančio gamintojo dempingo skirtumą pagal jo parduodamų produktų rūšis. CCCME buvo informuota apie tai, kad iš šių skaičiavimų rezultatų matyti, jog dempingo skirtumas svyravo nuo 15,5 iki 38,1 %.

488 Kiek tai susiję su priverstinio kainų mažinimo apskaičiavimu, CCCME, kaip nurodyta laikinojo reglamento 127 ir 128 konstatuojamosiose dalyse, buvo informuota apie tai, kad Komisija nustatė priverstinį kainos sumažinimą per tiriamąjį laikotarpį, palygindama vidutines svertines kiekvienos produkto rūšies pardavimo kainas, kurias trys atrinkti Sąjungos gamintojai taikė atrinktiems nepriklausomiems pirkėjams Sąjungos rinkoje, pakoreguotas EXW sąlygomis, ir atitinkamas vidutines svertines kainas pagal produkto tipą, kurias penki atrinkti Kinijos Liaudies Respublikos eksportuojantys gamintojai įtraukė į sąskaitas ir paskui, kai importavo, pateikė pirmajam nepriklausomam pirkėjui Sąjungos rinkoje, apskaičiuotas remiantis „sąnaudos, draudimas, frachtas“ (CAF) kaina ir deramai pakoreguotas, siekiant atsižvelgti į pilkojo ketaus gaminiams taikomą 1,7 % muito mokestį ir į stipriojo ketaus gaminiams taikomą 2,7 % muito mokestį. Komisija pridūrė, kad lygino to paties prekybos etapo sandorių dėl kiekvienos rūšies produkto kainas, kurios prireikus buvo tinkamai pakoreguotos atskaičius lengvatas ir nuolaidas. Palyginimo rezultatai buvo išreikšti trijų atrinktų Sąjungos gamintojų apyvartos tiriamuoju laikotarpiu procentine dalimi ir parodė 35,4–42,7 % priverstinio kainų sumažinimo skirtumus, kurie vėliau buvo pakoreguoti, kaip nurodyta ginčijamo reglamento 122 konstatuojamojoje dalyje.

489 CCCME atliko skaičiavimus, pagrindžiančius mikroekonominių ir makroekonominių rodiklių, leidžiančių įvertinti Sąjungos pramonei padarytą žalą, analizę, ir gavo bendrus skaičius pagal rodiklį ir metus, nurodytus laikinojo reglamento 137–166 konstatuojamosiose dalyse.

490 Galiausiai, kiek tai susiję su žalos pašalinimo lygio apskaičiavimu, CCCME buvo informuota apie tai, kad siekdama nustatyti pelną, kurį įprastomis konkurencijos sąlygomis galėtų pagrįstai gauti Sąjungos pramonė, Komisija išnagrinėjo pardavimo nepriklausomiems pirkėjams pelną. Preliminariai buvo nustatytas 5,3 % tikslinis pelnas, atitinkantis pardavimo nepriklausomiems pirkėjams pelną 2013 m. Šiuo klausimu Komisija nurodė: kadangi 2014 m. importas dempingo kaina labai išaugo, paskui stabilizavosi, laikoma, kad 2013 m. pelno dydis atitinka tai, ką pagrįstai

būtų galima pasiekti įprastomis konkurencijos sąlygomis, t. y. jeigu nebūtų importo dempingo kaina. Tuomet Komisija, remdamasi atrinktų KLR eksportuojančių gamintojų vidutinės svertinės importo kainos, tinkamai pakoreguotos siekiant atsižvelgti į importo išlaidas ir muitus, nustatytos apskaičiuojant priverstinį kainų mažinimą, palyginimu su tiriamuoju laikotarpiu atrinktų Sąjungos gamintojų Sąjungos rinkoje parduoto panašaus produkto nežalinga vidutine svertine kaina, nustatė žalos pašalinimo lygį. Atlikus palyginimą gautas skirtumas buvo išreikštas vidutinės svertinės importo vertės EXW sąlygomis procentine dalimi. Šių skaičiavimų rezultatas sudarė 70,7 %–80,7 %.

491 Dėl antrojo aspekto, į kurį reikia atsižvelgti nustatant, ar CCCME buvo gavusi informaciją, kurios jai reikėjo siekiant pasinaudoti teise į gynybą, reikia priminti, kad šis subjektas nėra atrinktas kaip eksportuojantis gamintojas. Taigi jos padėtis nėra tokia, kaip ekonominės veiklos vykdytojų, kurių individualizuotus duomenis, jų pačių pateiktus Komisijai, ši institucija panaudojo atlikdama skaičiavimus, kad padarytų pagal pagrindinį reglamentą reikalaujamas išvadas. Būtent šiems ūkio subjektams Komisija pateikia atliktus skaičiavimus, konkrečiai susijusius su kiekvienu iš jų, kurių dalis būna jų pačių duomenys ir nekelia konfidencialumo problemų jų atžvilgiu, o kita dalis būna susijusi su Indijos ar Sąjungos gamintojų konfidencialiais duomenimis. Remdamiesi Komisijos pateiktais paaiškinimais jie gali geriau suprasti jiems nustatytus muitus, o šie paaiškinimai turi būti kuo išsamesni ir tikslesni, kad prireikus būtų galima užginčyti Komisijos sprendimus.

492 Kaip nurodyta šio sprendimo 58 punkte, atliekant tyrimą CCCME turėjo suinteresuotosios šalies statusą, kaip tai suprantama pagal pagrindinį reglamentą. Vykstant tyrimui, kaip pati nurodė procedūros pradžioje, ji veikė kaip asociacija, atstovaujanti visiems Kinijos Liaudies Respublikoje veikiantiems Kinijos gamintojams, t. y. daugeliui įmonių. Todėl ji negali reikalauti surinkti visą informaciją apie tam tikrus Kinijos eksportuojančius gamintojus be jų leidimo. Be to, ji taip pat negali teigti, kad turi prieigą prie konfidencialių Indijos ir Sąjungos gamintojų duomenų, o šių gamintojų sprendimas bendradarbiauti atliekant tyrimą priklauso, be kita ko, nuo jiems suteikiamų konfidencialumo garantijų. Leidimas CCCME turėti tokią plačią prieigą, kokios ji prašė, neatitinka reikalavimų užtikrinti konfidencialumą, kurių Sąjungos institucijos turi paisyti pagal pagrindinį reglamentą.

493 Iš to matyti, kad nagrinėjamoje byloje Komisija galėjo, kaip ji ir padarė, pateikti CCCME tikslią ir apibendrintą informaciją, kad įvykdytų konfidencialumo pareigą, kiek tai susiję su jos atliktais skaičiavimais.

494 Be to, būtent po CCCME pateiktų komentarų Komisija pakeitė savo normaliosios vertės apskaičiavimo metodą, konkrečiai antrąjį ir trečiąjį metodą, t. y. atitinkamai tą, kuris taikomas, kai eksportuojamo produkto rūšis yra tapati Indijos rinkoje pagaminto ir parduoto mažo kiekio produkto rūšiai arba į ją panaši, ir tą, kuris taikomas, kai tos rūšies produktas neparduodamas, bet jį gamina bent vienas atrinktas Indijos gamintojas. Galiausiai Komisija normaliąją vertę apskaičiavo remdamasi šių pardavėjų taikomomis pardavimo kainomis (antrasis metodas), kaip paaiškinta ginčijamo reglamento 66 konstatuojamojoje dalyje, ir gamybos sąnaudomis pridėjus PBA sąnaudas ir pelną, susijusį su nagrinėjamo Indijos gamintojo vidaus pardavimais įprastomis prekybos sąlygomis (trečiasis metodas), kaip paaiškinta ginčijamo reglamento 67 konstatuojamojoje dalyje, o ne, kaip nurodyta anksčiau, remiantis normaliąja verte, grindžiama vidutinėmis kiekvieno Indijos gamintojo gaminamo panašaus produkto gamybos sąnaudomis. CCCME taip pat galėjo užginčyti normaliosios vertės apskaičiavimą pagal šį trečiąjį metodą, konkrečiau kalbant, atsižvelgimą į PBA sąnaudas ir vieno Indijos gamintojo pelną, nors, kaip nurodyta ginčijamo reglamento 70–72 konstatuojamosiose dalyse, jos argumentai buvo atmesti.

495 Tokiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, kad nagrinėjamoje byloje Komisija galėjo pagrįstai atsisakyti suteikti CCCME, kaip Kinijos pramonei atstovaujančiai asociacijai, galimybę susipažinti su išsamiais normaliosios vertės, dempingo skirtumų, Kinijos importo poveikio kainoms, žalos ir žalos pašalinimo lygio skaičiavimų duomenimis, kurių ji paprašė atliekant tyrimą, nes, turėdama jai pateiktą informaciją, kuri pakartota šio sprendimo 486–490 punktuose, ši asociacija žinojo faktines aplinkybes ir pagrindinius argumentus, kuriais remdamasi Komisija ketino rekomenduoti nustatyti galutines priemones; taigi išsaugodama minėtų duomenų konfidencialumą Komisija suteikė jai galimybę tinkamai išdėstyti savo požiūrį šiuo klausimu.

496 Prieštaraudama šiai pozicijai CCCME nurodo du sprendimus.

497 CCCME visų pirma remiasi 2016 m. birželio 30 d. Sprendimu *Jinan Meide Casting / Taryba* (T-424/13, EU:T:2016:378), kuriame Bendrasis Teismas nusprendė, kad atsisakiusi pateikti ieškovui išsamius normaliosios vertės skaičiavimus pagal kiekvieną produkto rūšį ir šių skaičiavimų rezultatą Komisija pažeidė jo teises į gynybą.

498 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad bylos, kurioje priimtas 2016 m. birželio 30 d. Sprendimas *Jinan Meide Casting / Taryba* (T-424/13, EU:T:2016:378), kuriuo remiasi CCCME, faktinės aplinkybės buvo kitokios nei šiuo atveju nagrinėjamos bylos. Pirmoji byla, pirma, buvo susijusi su atrinktu eksportuojančiu gamintoju, o ne su visai pramonei atstovaujančia asociacija, kaip antai CCCME, kurios padėtis dėl šio sprendimo 491 ir 492 punktuose nurodytų priežasčių yra kitokia nei tokio eksportuojančio gamintojo. Antra, toje byloje Bendrojo Teismo paskelbtas panaikinimas bet kuriuo atveju įvyko tam tikromis konkrečiomis aplinkybėmis, kai panašios šalies gamintojas, kurio duomenimis remtasi atliekant skaičiavimus, leido atskleisti duomenis, kuriais grindžiami šie skaičiavimai. Kaip pažymi Komisija, 2016 m. birželio 30 d. Sprendime *Jinan Meide Casting / Taryba* (T-424/13, EU:T:2016:378) Bendrasis Teismas pasmerkė jos atsisakymą, nors ekonominės veiklos vykdytojas, iš kurio buvo gauti duomenys, sutiko, kad jie būtų atskleisti, manydamas, kad jeigu tam pritarė ekonominės veiklos vykdytojas, galėjo pritarti ir institucija. Nagrinėjamoje byloje tokia prielaida nedaroma, nes tokiam duomenų atskleidimui visų pirma nepritarė Indijos gamintojai.

499 Antra, CCCME remiasi 2017 m. birželio 1 d. Sprendimu *Changmao Biochemical Engineering / Taryba* (T-442/12, EU:T:2017:372), kuriame Bendrasis Teismas, siekdamas panaikinti ginčijamą reglamentą, rėmėsi tuo, kad Komisija atsisakė pateikti informaciją apie normaliosios vertės apskaičiavimą, visų pirma apie atitinkamo produkto kainų šaltinį ir veiksnius, kurie daro poveikį kainų palyginimui.

500 Šiuo klausimu reikia dar kartą pabrėžti skirtumus tarp šios bylos ir bylos, kurioje priimtas 2017 m. birželio 1 d. Sprendimas *Changmao Biochemical Engineering / Taryba* (T-442/12, EU:T:2017:372). Iš tikrųjų pastarasis sprendimas irgi buvo susijęs su tirto eksportuojančio gamintojo situacija, kuri skyrėsi nuo visam pramonės sektoriui atstovaujančios asociacijos padėties. Be to, šio sprendimo apimtis nėra tokia plati, kaip teigia CCCME. Visų pirma Bendrojo Teismo sprendimas dėl panaikinimo buvo susijęs su atsisakymu pateikti konkrečią informaciją apie normaliosios vertės apskaičiavimą, t. y. informaciją apie DL-vyno rūgšties (tyrimo dalykas) ir L+ vyno rūgšties (gaminamos panašioje šalyje) kainų skirtumą, bet tame sprendime nebuvo prašoma pranešti apie pačias kainas. Be to, panaikinimas buvo grindžiamas tuo, kad Komisijos atsisakymas pateikti šią konkrečią informaciją nebuvo pagrįstas tinkamu motyvu. Iš tikrųjų per administracinę procedūrą Komisija nepagrindė savo atsisakymo. Bendrajame Teisme ji paaiškino, kad galiausiai prašoma informacija nebuvo pateikta dėl konfidencialumo. Vis dėlto, Bendrojo Teismo teigimu, toks paaiškinimas negalėjo būti pirmą kartą pateiktas Bendrajame Teisme. Jis ieškovei turėjo būti

pateiktas per administracinę procedūrą. Taigi iš minėto sprendimo matyti, kad Bendrasis Teismas neatmetė galimybės, kad jei Komisija būtų tinkamai motyvavusi atsisakymą pateikti šią informaciją per administracinę procedūrą, būtų galėjusi neleisti ieškovams su ja susipažinti.

501 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad CCCME, kaip Kinijos pramonei atstovaujanti asociacija, negali susipažinti su išsamiais normaliosios vertės, dempingo skirtumų, Kinijos importo poveikio kainoms, žalos ir žalos pašalinimo lygio skaičiavimais, nes jie yra susiję su konfidencialia informacija. Iš nagrinėjamos bylos aplinkybių matyti, kad šios įstaigos gauta informacija apie faktines aplinkybes ir pagrindinius argumentus, kuriais remdamasi Komisija numatė priimti galutines priemones, leido jai veiksmingai apginti savo, kaip Kinijos pramonei atstovaujančios asociacijos, interesus.

502 Per tyrimą CCCME paprašė leisti jos advokatams susipažinti su pirma nurodyta informacija, nurodant jiems paisyti šių duomenų konfidencialumo.

503 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad tokia tvarka nenumatyta pagrindiniame reglamente, nors, kaip nurodyta šio sprendimo 467 ir 468 punktuose, jame tiksliai nustatyta, ką turi padaryti atitinkamą informaciją turinčios institucijos ir šalys, kai ši informacija yra konfidenciali. Kadangi institucijos ir susijusios šalys vykdė joms nustatytus reikalavimus, nereikia kritikuoti Komisijos sprendimo atsisakyti leisti su ja susipažinti.

504 Taigi ieškinio trečiojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

– Dėl trečiojo pagrindo antros dalies, susijusios su prašymu pateikti apibendrintus duomenis

505 Antroje dalyje, kuri yra subsidiari, palyginti su pirmąja, CCCME tvirtina, kad Komisija turėjo pateikti bent jau pirmoje pagrindo dalyje nurodytus apibendrintus duomenis, ypač kiek tai susiję su, pirma, normaliosios vertės apskaičiavimu, Kinijos importo poveikiu kainoms ir žalos pašalinimo lygiui ir, antra, su makroekonominių rodiklių įverčiais.

506 Komisija prašo atmesti šią dalį.

507 Šiuo klausimu, pirma, reikia pažymėti, kad konfidencialių duomenų pateikimas apibendrinta forma nebūtinai yra pagrindas panaikinti jų konfidencialumą. Nagrinėjamu atveju tai taikytina, be kita ko, normaliosios vertės skaičiavimams. Šiuo klausimu Komisija teisingai nurodo: kadangi vertindama tam tikras produkto rūšis ji naudojo vienintelio Indijos gamintojo duomenis, o kitų produktų atveju duomenys buvo susiję tik su dviem ar trimis Indijos gamintojais, tuos duomenis apibendrinus nebuvo galima pakankamai užtikrinti, kad nebus įmanoma identifikuoti individualių šių gamintojų duomenų. Tas pats pasakytina ir apie skundo pateikėjų atliktus makroekonominių rodiklių vertinimus, susijusius su likusių gamintojų padėtimi. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas jau yra nusprendęs, kad vertinami atitinkamų Sąjungos gamintojų produkcijos įverčiai, kuriais rėmėsi Komisija, apskaičiuodama vartojimą, buvo pagrįstai laikomi konfidencialiais, nes buvo pagrįsti skundo pateikėjų rinkos išmanymu. Taigi Bendrasis Teismas nusprendė, kad nurodydama tik visos produkcijos kiekį Komisija veikė laikydamasi pagrindinio reglamento (2011 m. spalio 25 d. Sprendimo *CHEMK ir KF / Taryba*, T-190/08, EU:T:2011:618, 231 punktas).

508 Antra, reikia pabrėžti, kad, kaip tvirtina Komisija, remiantis atliekant tyrimą vykdomais skaičiavimais ir pagrindiniame reglamente nustatytais duomenimis, ne visais atvejais gaunami apibendrinti duomenys apie visus atitinkamus gamintojus.

509 Taigi ginčijamo reglamento 24 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad CCCME prašomi apibendrinti priverstinio kainos mažinimo skaičiavimai neegzistuoja, nes priverstinis kainos sumažinimas buvo apskaičiuotas tik pagal kiekvieno eksportuojančio gamintojo produkto rūšį. Taigi kiekvienas atrinktas Kinijos eksportuojantis gamintojas gavo savo eksportuojamų produktų rūšies priverstinai sumažintų kainų skaičiavimus.

510 Žinoma, Komisija gali būti įpareigota parengti dokumentą, kad būtų užtikrinta vienos iš šalių teisė į gynybą (pagal analogiją žr. 2019 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Izuzquiza ir Semsrott / Frontex*, T-31/18, EU:T:2019:815, 53 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

511 Vis dėlto nagrinėjamoje byloje ši pareiga negali apimti Komisijos pareigos parengti dokumentą tokiai šaliai, kokia yra CCCME, t. y. Kinijos pramonei atstovaujančiai asociacijai, kad ši galėtų gauti visą informaciją, kurios pagrindu būtų numatytos prekybos apsaugos priemonės, nes priešingu atveju Komisijai būtų taikomi griežtesni reikalavimai, nei numatytieji pagrindiniame reglamente, susiję su informacijos konfidencialumo užtikrinimo pritaikymu, siekiant apsaugoti suinteresuotųjų šalių teises į gynybą.

512 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nagrinėjamu atveju CCCME prašomos informacijos apimtis yra tokia, kad jei Komisija turėtų pateikti visą šią informaciją vien tam, kad patenkintų tokio subjekto poreikius, jai galėtų būti kliudoma vykdyti savo veiklą ir atlikti tyrimą. Reikia priminti, kad skirtingi antidempingo procedūros etapai vykdomi per griežtai nustatytą terminą. Taigi pagrindinio reglamento 6 straipsnio 9 dalyje yra nustatytas bendras penkiolikos mėnesių terminas tyrimams atlikti. Šio reglamento 7 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad laikinieji muitai nustatomi ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo procedūros pradžios ir kad pagal 9 straipsnio 4 dalį pasiūlymas nustatyti galutinius muitus turi būti pateiktas ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki laikinųjų muitų galiojimo pabaigos.

513 Taigi, remiantis CCCME pateiktais argumentais, kuriais grindžiama antra ieškinio pagrindo dalis, negalima pakeisti išvados, kurią Bendrasis Teismas padarė nagrinėdamas pirmą dalį, kad CCCME šiuo atveju galėjo remtis faktinėmis aplinkybėmis ir esminiais argumentais, kuriais remdamasi Komisija numatė priimti galutines priemones, ir dėl to šis subjektas galėjo veiksmingai ginti savo, kaip Kinijos pramonei atstovaujančios asociacijos, interesus.

514 Taigi trečiojo ieškinio pagrindo antra dalis turi būti atmesta.

– Dėl trečiojo ieškinio pagrindo trečios dalies, susijusios su kita CCCME prašoma informacija

515 Trečioje dalyje, kurią ginčija Komisija, CCCME išvardija trijų rūšių informaciją, kurią laiko svarbia ir su kuria Komisija jai neteisėtai neleido susipažinti.

516 Pirmajame argumente CCCME priekaištauja Komisijai, kad ši jai neperdavė kitos informacijos, nei nurodyta PKN, susijusios su Indijos ir Sąjungos gamintojų produktais, kurie buvo lyginami su importuotais produktais. CCCME tvirtina, kad šioje situacijoje jai buvo sutrukdyta nustatyti, ar pakoregavimai buvo būtini kainų palyginamumui užtikrinti. Šiuos argumentus ieškovės taip pat išdėstė ketvirtojo pagrindo antroje dalyje.

517 Grįsdama šį argumentą CCCME remiasi PPO apeliacinio komiteto ataskaita byloje „Europos Bendrijos. Galutinės antidempingo priemonės, taikomos tam tikroms geležinėms ir plieninėms tvirtinimo detalėms iš Kinijos“ (WT / DS 397/AB / R, 2016 m. sausio 18 d. ataskaita).

518 Toje byloje PPO apeliacinis komitetas tvirtino, kad „atliekant antidempingo tyrimą, kuriame dalyvauja panašios šalies gamintojas, tiriami eksportuotojai taip pat [turėjo] būti informuoti apie „konkrečius produktus, kurių atžvilgiu [buvo] nustatyta normalioji vertė“, nes to nepadarius jie „negali prašyti koregavimų, kurie, jų manymu, yra būtini“. Minėtoje byloje apeliacinio komiteto pozicija buvo grindžiama aplinkybe, kad atliekant tokį tyrimą su normaliąja verte susijusi informacija buvo gauta iš trečiojo šaltinio, t. y. panašios šalies gamintojo. Kadangi tiriami eksportuotojai neturi prieigos prie šios informacijos, jie negali prašyti pakoreguoti duomenis atsižvelgiant į skirtumus, turinčius įtakos eksportuojamų produktų ir panašios šalies gamintojo vidaus rinkoje parduodamų produktų kainų palyginamumui. Apeliacinio komiteto teigimu, šiems gamintojams nepakanka nurodyti „produktų grupių“, kuriomis remiantis buvo lyginami sandoriai, atskleidžiant PKN. Jiems reikėtų pateikti visą informaciją apie panašios šalies gamintojų produktų savybes, kuriomis remiamasi lyginant kainas.

519 Šiuo klausimu reikia pasakyti, kad, kaip priminta šio sprendimo 419 punkte, remiantis jurisprudencija, šios institucijos pateiktas Antidempingo sutarties aiškinimas negali saistyti Bendrojo Teismo vertinant ginčijamo reglamento galiojimą (šiuo klausimu žr. 2005 m. kovo 1 d. Sprendimo *Van Parys*, C-377/02, EU:C:2005:121, 54 punktą).

520 Be to, šioje byloje CCCME pateiktas aiškinimas negali būti taikomas atsakant į iškeltus klausimus.

521 Iš tikrųjų CCCME nurodyta byla yra susijusi su eksportuojančiais gamintojais, į kurių duomenis buvo atsižvelgta apskaičiuojant dempingo skirtumą. CCCME pateiktoje ataskaitoje PPO apeliacinis komitetas, siekdamas pateisinti informacijos apie produktų modelius pateikimą tuo atveju, kai taikomas panašios šalies metodas, nurodo, kad atliekant „įprastą“ antidempingo tyrimą normalioji vertė paprastai nustatoma remiantis atitinkamo eksportuotojo pardavimais vidaus rinkoje. Taigi, jo nuomone, galima tikėtis, kad tiriamas eksportuotojas turės reikiamų žinių apie savo produktus, naudojamus eksporto kainai ir normaliajai vertei nustatyti.

522 Vadinasi, jeigu eksportuojančiam gamintojui, kurio duomenis Komisija nagrinėja apskaičiuodama dempingo skirtumą, būtų pranešta apie panašios šalies produktų savybes, žinodamas visus parametrus jis galėtų patikrinti šių produktų panašumą į produktus, kuriuos pats eksportavo į Sąjungą.

523 Vis dėlto šioje byloje situacija yra kitokia, nes būtent CCCME, kaip visai Kinijos pramonei atstovaujanti asociacija, kaip nurodyta šio sprendimo 445 ir 446 punktuose, paprašė leisti susipažinti su informacija apie produktų savybes.

524 Jeigu informacija apie produktų savybes būtų atskleista, ji negalėtų veiksmingai palyginti nagrinėjamų produktų, nes iš principo neturi atrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų rinkai pateiktų produktų modelių, kurie buvo palyginti su Indijos produktais.

525 Taigi neįrodyta, kad informacijos apie panašios šalies gamintojų produktų savybes atskleidimas padėtų CCCME geriau užsitikrinti teises į gynybą.

526 Bet kuriuo atveju, kaip per tyrimą nurodė Komisija, ši informacija yra konfidenciali. Todėl, remiantis tais pačiais argumentais, kurie nurodyti šio sprendimo 501 punkte, reikia laikytis nuomonės, kad visai pramonei atstovaujanti asociacija, kaip antai CCCME, žino faktines aplinkybes ir esminius argumentus, kurių pagrindu ketinama imtis priemonių, todėl gali veiksmingai pareikšti savo nuomonę, kai žino, kokios produktų rūšys (PKN) lyginamos atliekant pagal bazinį reglamentą būtinus skaičiavimus.

527 Ta pati išvada taikytina ir pranešimui apie Sąjungos pramonės produktus, kurių kainos lyginamos su Kinijos produktų kainomis apskaičiuojant priverstinį kainų sumažinimą, todėl pirmąjį argumentą reikia atmesti.

528 Antrajame argumente CCCME teigia, kad Komisija turėjo jai pateikti skaičiavimus, susijusius su importo iš Kinijos Liaudies Respublikos, Indijos Respublikos ir kitų trečiųjų šalių apimtimi, taip pat dokumentus, kuriais rėmėsi.

529 Šiuo klausimu primintina, kad iš bylos medžiagos matyti, jog per antidempingo procedūrą CCCME buvo informuota apie Komisijos taikytą importo apimties apskaičiavimo metodą. Kalbant konkrečiai, ji žinojo apie importo iš Kinijos Liaudies Respublikos, Indijos Respublikos ir kitų trečiųjų šalių procentines dalis pagal ankstesnius subkodus, galiojusius iki bendrojo KN kodo ex 7325 10 00 priskyrimo 2014 m., fiksuotą sumą, kurią reikėjo atimti iš KN ex 7325 99 10 kodo, siekiant apskaičiuoti importą iš Kinijos Liaudies Respublikos, Indijos Respublikos ir trečiųjų šalių, ir procentinę dalį, kurią reikėjo atimti iš viso importo apimties, siekiant neįtraukti latakų grotelių. Be to, kadangi duomenys, naudoti siekiant nustatyti šį importą, buvo paimti iš Eurostato pateiktų statistinių duomenų, kurie skelbiami viešoje duomenų bazėje COMEXT, CCCME turėjo visą naudingą informaciją, kad galėtų atkurti Komisijos skaičiavimus, kuriuos prašė pateikti. Tokiomis aplinkybėmis negalima daryti išvados, kad šiuo atžvilgiu Komisija pažeidė pagrindinį reglamentą.

530 Tiesa, 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba* (T-424/13, EU:T:2016:378), kuriuo remiasi CCCME, 207 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad buvo pažeista teisė į gynybą, ir nurodė, kad toje byloje gavusi Komisijos atliktus skaičiavimus ieškovė šia informacija galėjo veiksmingai pasinaudoti, todėl galėjo pateikti tinkamesnes pastabas, nei buvo pateikusi anksčiau.

531 Vis dėlto byla, kurioje buvo priimtas 2016 m. birželio 30 d. Sprendimas *Jinan Meide Casting / Taryba* (T-424/13, EU:T:2016:378), skiriasi nuo nagrinėjamos bylos dviem svarbiais aspektais.

532 Visų pirma ieškovo žinojimo lygis buvo gerokai mažesnis už tą, kuris galėjo būti konstatuotas šiuo atveju. Byloje, kurioje priimtas 2016 m. birželio 30 d. Sprendimas *Jinan Meide Casting / Taryba* (T-424/13, EU:T:2016:378), ieškovė tik bendrais bruožais žinojo, koks metodas buvo naudojamas atitikmenų neturinčių produkto rūšių normaliajai vertei apskaičiuoti. Ji nežinojo, kokia rinka ir kokiomis tipinėmis kainomis rėmėsi Komisija, apskaičiuodama šių produktų rūšių normaliosios vertės koregavimą, kurį lėmė šių produktų ir atitinkamų produktų rūšių fizinių savybių skirtumai. Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas pažymėjo, kad, jei ieškovė būtų turėjusi kiekvieno produkto rūšies normaliosios vertės skaičiavimus, būtų galėjusi palyginti Komisijos gautus rezultatus su savo rezultatais, gautais taikant kitą metodą. Šios aplinkybės skiriasi nuo nagrinėjamos bylos aplinkybių, nes joje, kaip nurodyta šio sprendimo 529 punkte, Komisijos naudotas apskaičiavimo metodas buvo žinomas CCCME.

533 Be to, atsižvelgiant į nagrinėtinų dokumentų skaičių, šalims buvo skirtas visai kitoks laikotarpis skaičiavimams atlikti. Byloje, kurioje priimtas 2016 m. birželio 30 d. Sprendimas *Jinan Meide Casting / Taryba* (T-424/13, EU:T:2016:378), ieškovė turėjo labai ribotą terminą (septynias dienas) Komisijos skaičiavimams atkurti, o tie skaičiavimai buvo labai didelės apimties, nes susiję su 1 645 produktų rūšimis. Šioje byloje atliktini skaičiavimai buvo mažesnės apimties, o CCCME gavo reikalaujamą informaciją apie naudotą importo apskaičiavimo metodą ne vėliau kaip tuo metu, kai buvo priimtas laikinasis reglamentas, kuriame daroma nuoroda į skundą, o šiame buvo patikslinti tam tikri skaičiavimai ir CCCME turėjo galimybę su jais susipažinti.

534 Dėl šių priežasčių antrąjį argumentą reikia atmesti.

535 Trečiajame argumente CCCME ginčija Komisijos atsisakymą nagrinėjant kiekvieną makroekonominį rodiklį, kuris buvo naudojamas siekiant nustatyti Sąjungos patirtą žalą, išskaidyti surinktus skaičius į dvi kategorijas pagal tai, ar jie yra pagrįsti faktiniais duomenimis, ar įverčiais, kad jai būtų pateikti naujausi apibendrinti duomenys.

536 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad vykstant tyrimui CCCME turėjo galimybę susipažinti su visos Sąjungos pramonės apibendrintais duomenimis, suskirstytais pagal kiekvieną Komisijos pasirinktą makroekonominį rodiklį ir pagal metus. Kaip nurodyta pirmojo pagrindo antroje dalyje, šie apibendrinti duomenys buvo parengti surinkus skundo pateikėjų ir atrinktų Sąjungos gamintojų pateiktus duomenis bei skundo pateikėjų apskaičiuotus likusių gamintojų įverčius.

537 CCCME mano, kad Komisija pažeidė jos teisę į gynybą, nes atsisakė gautus skaičius suskirstyti, pirma, į tuos, kurie apskaičiuoti remiantis faktiniais duomenimis, ir tuos, kurie buvo pagrįsti įverčiais.

538 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip nurodė Komisija, vertindama Sąjungos patirtą žalą ji neprivalo taip suskirstyti duomenų, nes žala vertinama visos Sąjungos pramonės mastu. Vis dėlto, kaip nurodyta šio sprendimo 510 punkte, Komisija gali būti įpareigota parengti tam tikrą dokumentą, kai nagrinėjamas reikalavimas užtikrinti suinteresuotųjų šalių teisę į gynybą atliekant antidempingo tyrimą ir, kaip numatyta jurisprudencijoje, privalo, kiek tai suderinama su verslo paslapties apsauga, pateikti suinteresuotųjų šalių interesų gynybai naudingą informaciją, prireikus savo iniciatyva pasirinkdama tinkamą jos pateikimo tvarką (šiuo klausimu žr. 1985 m. kovo 20 d. Sprendimo *Timex / Taryba ir Komisija*, 264/82, EU:C:1985:119, 30 punktą).

539 Vis dėlto šioje byloje reikia pažymėti, kad atrinktų gamintojų ir kitų skundo pateikėjų faktiniai duomenys ir likusių gamintojų įverčiai, nors ir apibendrinti, yra konfidencialūs.

540 Šiuo klausimu, kaip nurodyta šio sprendimo 507 punkte, Bendrasis Teismas 2011 m. spalio 25 d. Sprendime *CHEMK ir KF / Taryba* (T-190/08, EU:T:2011:618, 231 punktas) nusprendė, kad atitinkamų Sąjungos gamintojų numanoma gamyba, kuria rėmėsi Komisija, apskaičiuodama vartojimą, buvo pagrįstai laikoma konfidencialia, nes buvo pagrįsta skundo pateikėjų žiniomis apie rinką. Taigi Bendrasis Teismas nusprendė, kad pateikdama tiktai bendrus gamybos duomenis Komisija veikė pagal pagrindinį reglamentą.

541 Kadangi nagrinėjamoje byloje aptariamas prašymas pateikti neskelbtinus komercinius duomenis apie tam tikrą Sąjungos pramonės dalį, gautus iš asociacijos, atstovaujančios visiems šiame sektoriuje veiklą vykdantiems Kinijos eksportuojantiems gamintojams, ir tiems, kurie ateityje turėtų eksportuoti nagrinėjamus produktus į Sąjungą, kaip nurodyta šio sprendimo 445 ir446

punktuose, reikia daryti išvadą, kad šios asociacijos žinomų apibendrintų duomenų apie visą Sąjungos pramonę pagal kiekvieną Komisijos naudojamą makroekonominį rodiklį pakanka, kad ji galėtų apginti savo interesus.

542 Vadinasi, šio pagrindo trečią dalį, taigi, ir visą trečiąjį pagrindą, reikia atmesti.

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su kainų, naudojamų apskaičiuojant dempingo skirtumą ir analizuojant žalą, palyginamumu

543 Ketvirtąjį pagrindą sudaro trys dalys, kurias ginčija Komisija.

– Dėl ketvirtojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su kiekvieno PKN metodu

544 Pirmoje dalyje ieškovės ginčija Komisijos per tyrimą atliktą supaprastinimą, susijusį su PKN priskiriamomis savybėmis, naudojamomis dempingo skirtumui apskaičiuoti ir žalos analizei atlikti.

545 Šiuo klausimu pirmiausia reikia priminti, kad PKN yra kodai, kurie naudojami atliekant antidempingo tyrimus produktų rūšių atitikčiai nustatyti. Atliekant tyrimą įmonės, su kuriomis susisiekiama, raginamos savo produktus suklasifikuoti pagal kategorijas, kurias atitinka šie kodai. Kodai susiejami su savybėmis, pagal kurias apibūdinami atitinkami produktai.

546 Šioje byloje Komisija, atlikdama tyrimą, atitinkamų kodų nesusiejo su tam tikromis savybėmis, kurios, nors iš pradžių buvo jiems priskirtos, jai neatrodė svarbios. Taigi Indijos gamintojams nurodytas PKN, pagal kurį jie turėjo klasifikuoti savo produktus, iš pradžių buvo susietas su 15 savybių. Per tyrimą palyginimui buvo naudojamos tik tam tikros savybės: vienintelė savybė (žaliava) tuo atveju, kai nagrinėjamas produktas nebuvo nei gaminamas, nei parduodamas atrinkto Indijos gamintojo, ir trys savybės (žaliava, apkrovos klasė ir produkto rūšis) – kitais atvejais.

547 Komisijos teigimu, praktika, kai lyginant atmetamos tam tikros savybės, yra įprasta, kai nagrinėjamos sudėtingos produktų rūšys, nes tokiu atveju galima nustatyti tam tikrą atitiktį tarp produktų rūšių, kurių kitu atveju nebūtų galima palyginti.

548 Dėl šio požiūrio ieškovės savo motyvuose pateikia du argumentus, kuriuos ginčija Komisija.

549 Pirmajame argumente ieškovės teigia, kad penkiolika iš pradžių PKN priskirtų reikšmingų savybių buvo svarbios ir turėjo būti išsaugotos per visą tyrimą, o Komisija negalėjo atlikti šio sprendimo 546 punkte nurodyto supaprastinimo.

550 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad kai nagrinėjamas produktas apima platų prekių asortimentą, o šių prekių savybės ir kaina labai skiriasi, gali būti būtina jas suskirstyti į daugiau ar mažiau vienalytes kategorijas (2010 m. kovo 4 d. Sprendimo *Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory / Taryba*, T-409/06, EU:T:2010:69, 172 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2015 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Einhell Germany ir kt. / Komisija*, T-73/12, EU:T:2015:865, 76 punktą).

551 Pagal jurisprudenciją šia operacija siekiama užtikrinti teisingą panašių produktų palyginimą ir taip išvengti klaidingo dempingo skirtumo ir žalos apskaičiavimo dėl netinkamo palyginimo (2010 m. kovo 4 d. Sprendimo *Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory / Taryba*, T-409/06, EU:T:2010:69, 172 punktas).

552 Norėdamos tinkamai užginčyti Komisijos šioje srityje taikytą požiūrį ieškovės turi įrodyti, kad šios institucijos siūlomas kodifikavimas yra akivaizdžiai netinkamas (šiuo klausimu žr. 2010 m. kovo 4 d. Sprendimo *Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory / Taryba*, T-409/06, EU:T:2010:69, 180 punktą).

553 Vis dėlto šioje byloje ieškovės nepateikė jokio įrodymo, konkrečiai parodančio, kodėl priskiriant šiuos kodus būtų suformuotos akivaizdžiai netinkamos produktų kategorijos.

554 Nesant tokių duomenų, negalima teigti, kad ieškovės įrodė, jog Komisijos naudotas kodavimas buvo akivaizdžiai netinkamas, todėl pirmasis argumentas turi būti atmestas.

555 Pateikdamos antrąjį argumentą ieškovės teigia, kad Komisija nepripažino tų pačių PKN priskiriamų savybių, pirma, dempingo nustatymo ir, antra, žalos vertinimo tikslais.

556 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 550 ir 551 punktuose, PKN nomenklatūra yra naudojama siekiant nustatyti savybes, pagal kurias vykstant tyrimui galima atlikti atitinkamo produkto kategorijos kainų ir verčių vidinį palyginimą.

557 Kaip nurodo Komisija, šios nomenklatūros naudojimas su ne rinkos ekonomikos šalimi susijusiomis aplinkybėmis lemia tai, kad iš šios nomenklatūros kylančios savybės nebūtinai yra identiškos analizuojant žalą ir nustatant dempingo skirtumą.

558 Siekiant išanalizuoti žalą, Kinijos Liaudies Respublikos kilmės produktai lyginami su Sąjungoje pagamintais produktais. Kadangi siekiama išnagrinėti pirmųjų importo poveikį antrųjų kainai, norint atlikti šį palyginimą, faktiškai lyginamos rūšys turi atitikti.

559 Nustatant dempingą, lyginamos eksportuojančių gamintojų kainos vidaus rinkoje ir tų pačių eksportuojančių gamintojų į Sąjungą eksportuojamų produktų pardavimo kainos. Siekiant nustatyti dempingą nagrinėjamoje byloje, reikėjo atsižvelgti į tai, kad Kinijos Liaudies Respublika nebuvo laikoma rinkos ekonomikos valstybe. Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą dėl šios aplinkybės atliekant palyginimą neįmanoma taikyti Kinijos vidaus rinkoje taikomų kainų.

560 Būtent atsižvelgiant į tai, nustatoma normalioji vertė. Siekdama nustatyti šią normaliąją vertę Komisija ieško rinkos ekonomikos požymių turinčios šalies, kuri ekonominiu požiūriu yra panašiausia į Kinijos Liaudies Respublikos rinką. Nagrinėjamu atveju pasirinkta šalis yra Indijos Respublika.

561 Kad atliktų pirma nurodytą palyginimą, Komisija turi nustatyti produktus, kurie, atsižvelgiant į PKN savybes, yra artimiausi Kinijos eksportuojančių gamintojų į Sąjungą eksportuojamiems produktams. Nustatydamos šiuos produktus Komisijos tarnybos palaipsniui atmeta savybes, pagal kurias negalima nustatyti atitinkamų produktų atitikties, kol joms pavyksta nustatyti tas, kurias galima palyginti.

562 Tokiomis aplinkybėmis, siekiant atlikti reikalingus skaičiavimus pagal šias dvi sistemas, skirtumas tarp PKN, naudojamų nustatant dempingą ir analizuojant žalą, gali būti paaiškintas produktų, kuriuos reikia palyginti, skirtumu.

563 Dėl šių priežasčių antrasis argumentas turi būti atmestas, nes Komisija negali būti kaltinama tuo, kad, pirma, nustatydama dempingą ir, antra, vertindama žalą neatsižvelgė į tas pačias PKN savybes.

564 Kadangi abu argumentai buvo atmesti, reikia atmesti visą ketvirtojo pagrindo pirmą dalį.

– Dėl ketvirtojo pagrindo antros dalies, susijusios su informacijos apie lyginamų produktų savybes nebuvimu

565 Antroje dalyje ieškovės tvirtina, kad, nors Komisija atskleidė naudotus PKN, ji nepateikė jokios informacijos apie lyginamus produktų modelius, todėl joms buvo užkirstas kelias nustatyti, ar pakoregavimai buvo būtini kainų palyginamumui užtikrinti.

566 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad CCCME nariai ir kiti juridiniai asmenys, kurių pavardės ir pavadinimai nurodyti I priede, neįrodė, jog dalyvavo tyrime ar pateikė Komisijai prašymą pateikti nagrinėjamą informaciją.

567 Kadangi CCCME nariai ir kiti I priede nurodyti juridiniai asmenys nesuteikė Komisijai galimybės įvertinti, kokių problemų jiems galėjo sukelti šių duomenų neįtraukimas į pateiktą informaciją, remiantis šio sprendimo 437 punkte nurodyta jurisprudencija, jie negali savo ieškinio pagrįsti ketvirtojo pagrindo antra dalimi.

568 Be to, dėl šios ieškinio pagrindo dalies tiek, kiek ją pateikė CCCME, reikia pažymėti, kad tie patys argumentai, kuriuos šis subjektas išdėstė trečiojo ieškinio pagrindo trečioje dalyje, buvo atmesti šio sprendimo 519–527 punktuose.

569 Taigi ketvirto ieškinio pagrindo antrąją dalį reikia atmesti.

– Dėl ketvirtojo pagrindo trečios dalies, susijusios su kaliojo ketaus gamybos sąnaudų koregavimu

570 Trečioje dalyje ieškovės teigia, kad Komisija turėjo pakoreguoti Indijos gamintojų kainas, kad užtikrintų jų palyginamumą su Kinijos gamintojų kainomis. Indijos gamintojų specializacijos nebuvimas gaminant stipriojo ketaus produktus turėtų įtakos gamybos sąnaudoms, į kurias Komisija atsižvelgė atlikdama tyrimą. Šios sąnaudos yra daug didesnės už Kinijos eksportuojančių gamintojų patirtas dėl Indijos gamintojų masto ekonomijos ir praktinės patirties trūkumo.

571 Šiuo klausimu ieškovės pateikia du argumentus, kuriuos ginčija Komisija.

572 Pirmajame argumente ieškovės teigia, kad prašymas atlikti koregavimą negalėjo būti atmestas dėl to, kad Komisija manė, jog įsitikino Indijos pardavimų tipiškumu.

573 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip Komisija nurodė ginčijamo reglamento 89 konstatuojamojoje dalyje, ji patikrino, ar vieno atrinkto Indijos gamintojo, kuris gamino tokius produktus ir kurio taikytos kainos buvo atrinktos, stipriojo ketaus produktų pardavimai vidaus rinkoje buvo tipiški, kaip tai suprantama pagal pagrindinį reglamentą, t. y. ar pagal šio reglamento 2 straipsnio 2 dalį jie sudarė ne mažiau kaip 5% visų pardavimų Sąjungoje apimties, jeigu šie pardavimai nebuvo nuostolingi ir buvo įvykdyti įprastomis prekybos sąlygomis.

574 Priešingai, nei teigia ieškovės, remiantis šiais patikrinimais galima daryti išvadą, kad Indijos gamintojas, kurio duomenys buvo naudojami, turi tam tikros praktinės patirties ir tam tikrus gamybos pajėgumus, nes jo pagamintų stipriojo ketaus produktų pardavimai vidaus rinkoje sudarė ne mažiau kaip 5% visų Sąjungoje įvykdytų pardavimų, o tai prieštarauja teiginiui, grindžiamam tuo, kad Indijos pramonė dėl mažo pagaminamo ketaus kiekio neturėjo jokios praktinės patirties ir neužtikrino masto ekonomijos.

575 Taigi pirmąjį argumentą reikia atmesti.

576 Antrajame argumente ieškovės teigia, kad nebuvo įmanoma pagrįsti prašymo atlikti koregavimą, nes nebuvo galimybės susipažinti nei su duomenimis apie Indijos gamintojų gamybos sąnaudas, nei su šios informacijos santrauka. Taigi Komisija nepaisė 2008 m. liepos 8 d. Sprendimu *Huvis / Taryba* (T-221/05, nepaskelbtas Rink., EU:T:2008:258, 77 ir 78 punktai) grindžiamos jurisprudencijos, pagal kurią koregavimo prašančiam asmeniui draudžiama nustatyti nepagrįstą įrodinėjimo pareigą.

577 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį eksporto kaina ir normalioji vertė teisingai lyginamos, prireikus atliekant koregavimą, kai atsižvelgiama į skirtingus veiksnius, kurie, kaip tvirtinama ir įrodyta, turi įtakos kainoms ir jų palyginamumui.

578 Pagal jurisprudenciją prašymą pateikusi šalis turi įrodyti, kad prašomas koregavimas yra būtinas tam, kad būtų galima palyginti normaliąją vertę su eksporto kaina ir nustatyti dempingo skirtumą (šiuo klausimu žr. 2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 58 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

579 Taigi pagal jurisprudenciją nagrinėjamu atveju būtent ieškovės turėjo įrodyti, kad koregavimas buvo būtinas.

580 Tiesa, remiantis ieškovių nurodyta ir šio sprendimo 576 punkte minėta jurisprudencija, galima daryti išvadą, kad asmuo, prašantis atlikti koregavimą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį ir turintis įrodyti prašomo koregavimo būtinumą, neturi susidurti su nepagrįsta įrodinėjimo našta ir institucijos turi jam nurodyti, kokia informacija reikalinga.

581 Vis dėlto nagrinėjamoje byloje ieškovės, remdamosi savo žiniomis apie šį sektorių, bent jau Kinijos sektorių, būtų galėjusios pagrįsti savo prašymą, nurodydamos gamybos modelius ir gamybos rodiklius, kurie nelėmė pernelyg didelių vieneto gamybos sąnaudų.

582 Susirašinėdama su Komisija CCCME tiktai pažymėjo, kad paprastai Indijos gamintojai pagamindavo nedaug stipriojo ketaus, ir, atsižvelgdama į tai, padarė išvadą, kad jų vieneto sąnaudos turėjo būti per didelės, o jų kainos negalėjo būti tipinės.

583 Tokiomis aplinkybėmis, kurioms taip pat būdingas atitinkamos informacijos konfidencialumas, Komisijai nebuvo netinkama reikalauti iš CCCME pirmiausia įrodyti, kad prašymas tikrai yra patikimas ir grindžiamas ne vien bendromis prielaidomis.

584 Atsižvelgiant į šiuos argumentus, reikia atmesti antrąjį argumentą, taigi, ir visą ketvirtojo pagrindo trečią dalį.

585 Darytina išvada, kad ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl penktojo pagrindo, susijusio su PVM koregavimu

586 Penktajame ieškinio pagrinde ieškovės ginčija Komisijos atliktą PVM normaliosios vertės koregavimą.

587 Pirmiausia reikia pažymėti, kad siekdama nustatyti, ar dempingo būta, Komisija palygino eksporto kainą ir normaliąją vertę. Iš principo normalioji vertė apskaičiuojama pagal kainas, kurios įprastomis prekybos sąlygomis buvo arba turėjo būti sumokėtos eksportuojančioje valstybėje, t. y. Kinijos Liaudies Respublikoje. Tačiau ši šalis nebuvo laikoma rinkos ekonomikos šalimi, todėl nagrinėjamoje byloje normalioji vertė buvo apskaičiuota remiantis pardavimo kainomis Indijoje pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą.

588 Iš ginčijamo reglamento 79–81 konstatuojamųjų dalių matyti, kad nagrinėjamu atveju Komisija pakoregavo PVM, siekdama užtikrinti eksporto iš Kinijos Liaudies Respublikos kainos ir Indijos normaliosios vertės palyginamumą, remdamasi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punktu. Dėl eksporto kainos pažymėtina: kadangi eksporto PVM tarifas Kinijos Liaudies Respublikoje buvo 17 %, o iš jų 5 % buvo galima susigrąžinti, Komisija nustatė eksporto kainą, į kurią buvo įtrauktas 12 % PVM tarifas. Kiek tai susiję su normaliąja verte, kadangi į Indijos kainas nebuvo įtrauktas PVM, Komisija, atsižvelgdama į pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punktą, ketino joms pritaikyti Kinijoje galiojantį 17 % PVM tarifą ir iš šios procentinės dalies atimti 5 %.

589 Penktąjį pagrindą sudaro du argumentai, kuriuos ginčija Komisija.

590 Pirmajame argumente ieškovės tvirtina, kad aprašytas koregavimas negali būti atliekamas remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punktu. Ieškovių teigimu, iš šios nuostatos teksto matyti, kad pagal ją koregavimą galima atlikti tik tuo atveju, kai normaliosios vertės sąnaudos nepadengiamos arba kompensuojamos eksportuojant produktus. Tačiau nagrinėjamu atveju nebuvo nei Indijoje parduodamam „produktui taikomų netiesioginių mokesčių“, nei Kinijos Liaudies Respublikoje parduodamam „produktui taikomų netiesioginių mokesčių“. Iš tikrųjų atlikdama koregavimą Komisija siekia ištaisyti padėtį, kai taikomi tik netiesioginiai mokesčiai už pardavimą eksportui iš Kinijos Liaudies Respublikos į Sąjungą, kurie yra negrąžinami. Tačiau pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punkto tekstą negalima atlikti koregavimo, siekiant atsižvelgti į šią padėtį.

591 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį eksporto kainos ir normaliosios vertės palyginimas turi būti teisingas. Šiuo tikslu tuo pačiu prekybos etapu lyginama kiek įmanoma artimesnėmis datomis įvykdyti pardavimai, tinkamai atsižvelgiant į kitus skirtumus, turinčius įtakos kainų palyginamumui.

592 Tuo atveju, kai nustatyta normalioji vertė ir eksporto kaina negali būti lyginamos, kiekvienu atveju koreguojant atsižvelgiama į skirtingus veiksnius, kurie, kaip tvirtinama arba įrodyta, turi įtakos kainoms ir jų palyginamumui.

593 Atliekant koregavimą siekiama atkurti produkto normaliosios vertės ir eksporto kainos simetriją. Taigi ši simetrija yra esminis elementas, atitinkantis būtinybę nustatyti kainų palyginamumą, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 1 straipsnio 2 dalį (2011 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials / Taryba*, T-423/09, EU:T:2011:764, 42 ir 43 punktai).

594 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje išvardyti veiksniai, kuriais remiantis gali būti atliekamas koregavimas, tarp jų apmokestinimas importo mokesčiais ir netiesioginiais mokesčiais. Minėto reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punkte nustatyta, kad „normaliosios vertės koregavimo suma turi atitikti visus importo mokesčius ir netiesioginius mokesčius, mokamus už panašų produktą arba jo gamybai panaudotas medžiagas, kai šis produktas skirtas vartoti eksportuojančioje valstybėje, bet kurie nėra renkami ar grąžinami, kai produktas eksportuojamas į Sąjungą“.

595 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies k punkte patikslinama, kad gali būti koreguojama, kai skiriasi kiti nei a–j punktuose numatyti veiksniai, jeigu matyti, kad atsiradę skirtumai turi įtakos kainų palyginamumui, kaip reikalaujama pagal šią dalį, ypač jeigu pirkėjai vidaus rinkoje nuolatos moka skirtingas kainas dėl tokių veiksnių skirtumo.

596 Be to, reikia pažymėti, kad pagal jurisprudenciją didelė institucijų diskrecija antidempingo srityje taikoma faktinėms aplinkybėms, pateisinančioms taikyto palyginimo metodo teisingumą, o teisingumo sąvoką institucijos turi sukonkretinti kiekvienu konkrečiu atveju, atsižvelgdamos į atitinkamą ekonominį kontekstą (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials / Taryba*, T-423/09, EU:T:2011:764, 41 punktą).

597 Nagrinėjamu atveju, pirma, reikia pažymėti, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punkte specialiai nenumatytas panašios šalies normaliosios vertės koregavimas, siekiant atsižvelgti į valstybėje, iš kurios vyksta importas dempingo kaina, taikomą eksporto PVM. Nors taikydama šią nuostatą Komisija padarė teisės klaidą, nagrinėjamos bylos aplinkybėmis ši klaida neturėjo jokios lemiamos įtakos jai pateikto atvejo vertinimo rezultatui, nes pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies k punktą Komisijai leidžiama atlikti tokį koregavimą, siekiant atkurti atitinkamo produkto normaliosios vertės ir eksporto kainos simetriją bei užtikrinti teisingą šių dviejų verčių palyginimą.

598 Antra, reikia pažymėti, kad šiuo atveju Komisijos pasirinkimas palyginti normaliąją vertę ir eksporto kainą „įskaitant PVM“ negali būti kritikuojamas, atsižvelgiant į didelę diskreciją, kurią ji turi dėl taikomo palyginimo metodo.

599 2011 m. gruodžio 16 d. Sprendime *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials / Taryba* (T-423/09, EU:T:2011:764) Bendrasis Teismas pripažino, kad toks tam tikrų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės magnezijos plytų normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimas yra teisingas. Taigi buvo nuspręsta, kad Taryba, nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos, galėjo nuspręsti, kad šioje byloje normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimas „įskaitant PVM“ buvo teisingas palyginimo metodas, nes šis palyginimas buvo atliktas laikantis tuo pačiu prekybos lygiu ir tuo pačiu metu vykdomų tiek vidaus pardavimų, tiek eksporto, kuriems buvo taikomas 17% PVM tarifas, normaliosios vertės ir eksporto kainos simetrijos reikalavimo.

600 Nagrinėjamu atveju, kadangi Komisija turi teisę pasirinkti eksporto kainą su PVM, nes Kinijos Liaudies Respublika taiko 17% eksporto PVM, iš kurių 5% grąžinami, ji pagrįstai pakoreguoja normaliąją vertę, pridėdama pagal 12 % „grynąjį“ tarifą apskaičiuotą PVM, kad atkurtų šių dviejų verčių simetriją.

601 Dėl šių priežasčių pirmąjį argumentą reikia atmesti.

602 Antrajame argumente ieškovės tvirtina, kad aptariamas koregavimas negali būti atliktas, kai Komisija taiko panašios šalies metodą. Iš tikrųjų taikant šį metodą siekiama, kad nereikėtų atsižvelgti į ne rinkos ekonomikos valstybėse galiojančias kainas ir patiriamas sąnaudas, nes šie parametrai nėra įprastas rinkoje veikiančių jėgų rezultatas. Kadangi Komisija PVM susigrąžinimo sistemą laiko visuotiniu Kinijos ekonomikos iškraipymu, trukdančiu valstybei įgyti rinkos ekonomikos statusą, būtent tai yra veiksnys, į kurį ši institucija neturėtų norėti atsižvelgti. Kitaip tariant, ieškovės teigia, kad, taikant panašios šalies metodą, nurodytas PVM schemos iškraipymas jau buvo pašalintas.

603 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą importo iš ne rinkos ekonomikos valstybių, kaip antai Kinijos Liaudies Respublikos, normalioji vertė iš principo apskaičiuojama remiantis trečiojoje rinkos ekonomikos šalyje, šiuo atveju – Indijos Respublikoje, nustatyta kaina arba apskaičiuota verte.

604 Pagal jurisprudenciją pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktu siekiama neatsižvelgti į ne rinkos ekonomikos valstybėse galiojančias kainas ir patiriamas sąnaudas, nes šie parametrai nėra normalių rinkoje veikiančių jėgų rezultatas (žr. 2018 m. vasario 28 d. Sprendimo *Komisija / Xinyi PV Products (Anhui) Holdings*, C-301/16 P, EU:C:2018:132, 64 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

605 Vis dėlto tai nereiškia, kad taip nustatyta normalioji vertė negali būti koreguojama. Iš tikrųjų pagrindiniame reglamente nėra nieko, kas rodytų, kad šio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkte yra išdėstyta bendra nuostata, leidžianti palyginamumo tikslais nukrypti nuo reikalavimo atlikti koregavimus pagal to paties reglamento 2 straipsnio 10 dalį.

606 Taigi tokiu atveju, koks nagrinėjamas šioje byloje, kai institucijos, remdamosi Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalimi, normaliąją vertę nustato taikydamos panašios šalies metodą, atlikdamos koregavimą jos privalo atsižvelgti į skirtingus veiksnius, kurie, kaip tvirtinama ir įrodyta, turi įtakos kainoms ir kainų palyginamumui.

607 Vis dėlto tuo atveju, kai numatoma koreguoti normaliąją vertę, būtina, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalis būtų aiškinama atsižvelgiant į to paties reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą ir jo kontekstą. Tačiau tam, kad ši nuostata neprarastų veiksmingumo, reikia, kad atliekant koregavimus į institucijų analizę nebūtų įtrauktos aplinkybės, kurios nėra šioje šalyje, nagrinėjamu atveju – Kinijos Liaudies Respublikoje, veikiančių normalių rinkos jėgų rezultatas. (šiuo klausimu žr. generalinio advokato P. Mengozzi išvados sujungtose bylose *Changshu City Standard Parts Factory ir Ningbo Jinding Fastener / Taryba*, C-376/15 P ir C-377/15 P, EU:C:2016:928, 102 punktą).

608 Nagrinėjamoje byloje tai, kad Kinijos Liaudies Respublikoje galiojantis PVM tarifas taikomas normaliajai vertei, nereiškia, kad apskaičiuojant normaliąją vertę, nustatytą remiantis panašios šalies metodu, turėtų būti įtrauktas arba pakartotinai įtrauktas Kinijos schemą iškraipantis elementas.

609 Iš tikrųjų, nors Komisija, remdamasi ieškovių pateiktais dokumentais, galėjo Kinijos PVM schemą laikyti iškreipiančia, kaip ji nurodo, taip buvo tik dėl to, kad Kinijos Liaudies Respublika taikė eksporto PVM, numatydama, kad šis PVM galėjo būti susigrąžinamas tiktai už tam tikrus, o ne visus produktus.

610 Dėl visų šių priežasčių reikia atmesti antrąjį argumentą, taigi, ir penktąjį pagrindą.

Dėl šeštojo ieškinio pagrindo, susijusio su PBA sąnaudomis ir pelnu

611 Nurodydamos šeštąjį ieškinio pagrindą ieškovės tvirtina, kad nustatydama produktų, kurių trys atrinkti Indijos gamintojai nepardavė, bet bent vienas juos gamino, rūšių normaliąją vertę Komisija negalėjo remtis PBA sąnaudomis ir pelnu, susijusiais su šio gamintojo įprastomis prekybos sąlygomis vykdytais pardavimais vidaus rinkoje.

612 Ieškovių teigimu, Komisija negali pagrįsti savo pozicijos remdamasi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalimi, kaip ji tai padarė ginčijamo reglamento 71 konstatuojamojoje dalyje. Iš tikrųjų pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punktą ši nuostata taikoma tik bendrovėms, turinčioms rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios bendrovės statusą.

613 Komisija prašo šį pagrindą atmesti. Ji pažymi, kad tiek, kiek ieškovės siekia nurodyti naują pagrindą, susijusį su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies pažeidimu, šis pagrindas turi būti laikomas nepriimtinu, nes buvo pateiktas tik dublike.

614 Šiuo klausimu visų pirma reikia pažymėti, kad Komisija neteisingai pateikia ieškovių argumentus. Jos tvirtina, kad Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą, t. y. nuostatą, kurioje nurodyta, kaip apskaičiuoti normaliąją vertę taikant panašios šalies metodą. Ieškovių teigimu, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą Komisija negali remtis minėto reglamento 2 straipsnio 6 dalimi, kurioje nustatyta PBA sąnaudų ir pelno apskaičiavimo tvarka, nes ši nuostata taikoma tik importo iš rinkos ekonomikos šalies arba skirto ne rinkos ekonomikos šalies bendrovėms atveju, jeigu dėl jų buvo nuspręsta, kad joms pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punktą gali būti taikoma rinkos ekonomikos tvarka. Tačiau šie argumentai buvo pateikti dar ieškinyje, todėl yra priimtini.

615 Toliau reikia priminti, kad, kaip ginčijamo reglamento 67 konstatuojamojoje dalyje nurodė Komisija, kai trys atrinkti Indijos gamintojai neparduodavo tam tikros rūšies produkto, bet bent vienas iš jų jį gamino, ji naudojo apskaičiuojant normaliąją vertę gautą vertę. Ši vertė buvo apskaičiuota remiantis šio Indijos gamintojo gamybos sąnaudomis, pridėjus PBA sąnaudas ir pelną, susijusį su šio gamintojo pardavimais vidaus rinkoje įprastomis prekybos sąlygomis.

616 Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalį „[PBA] sąnaudų bei pelno sumos turi būti pagrįstos faktiniais duomenimis apie tiriamojo eksportuotojo ar gamintojo gaminamo panašaus produkto gamybą ir pardavimus įprastomis prekybos sąlygomis“. Be to, šioje nuostatoje išvardyti kiti metodai, kuriuos galima taikyti tuo atveju, kai šių sumų neįmanoma nustatyti.

617 Ieškovės neginčija, kad Komisija būtų galėjusi atsižvelgti į vienintelio Indijos gamintojo, kuris gamino nagrinėjamų rūšių produktus, PBA išlaidas ir pelną, vadovaudamasi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalimi, jeigu šis reglamentas būtų taikomas. Jos teigia, kad tokiu atveju, koks nagrinėjamas šioje byloje, kai normalioji vertė pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą nustatoma taikant panašios šalies metodą, šio straipsnio 1–6 dalys netaikytinos.

618 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip pagrįsdamos savo argumentus nurodė ieškovės, iš jurisprudencijos matyti, kad, nukrypstant nuo to paties straipsnio 1–6 dalyse nustatytų taisyklių, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą importo iš ne rinkos ekonomikos šalių atveju, normalioji vertė iš esmės nustatoma remiantis kaina arba verte, apskaičiuota trečiojoje rinkos ekonomikos šalyje (2012 m. liepos 19 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Taryba / Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group*, C-337/09 P, ECLI:EU:C:2012:471, 66 punktas).

619 Taigi iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies formuluotės ir struktūros matyti, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalyse nustatytas taisykles Kinijos Liaudies Respublikos kilmės produktų normalioji vertė nustatoma tik konkrečiais individualiais atvejais, kokių šioje byloje nenustatyta, kai kiekvienas atitinkamas gamintojas savo ruožtu pateikė tinkamai pagrįstą ieškinį pagal minėto reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte nustatytus kriterijus ir procedūras (2003 m. spalio 23 d. Sprendimo *Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures ir Zhejiang Yankon / Taryba*, T-255/01, Rink., EU:T:2003:282, 40 punktas).

620 Siekiama tikslo išvengti atsižvelgti į ne rinkos ekonomikos valstybėse galiojančias kainas ir sąnaudas, nes jos nėra normalių rinkoje veikiančių jėgų rezultatas (2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Taryba / Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group*, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 66 punktas).

621 Tuo remiantis darytina išvada, kad apskaičiuodama normaliąją vertę Komisija negali nukrypti nuo pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkto reikalavimų, o pagal šią nuostatą „normalioji vertė apskaičiuojama pagal trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kainą, apskaičiuotą vertę, arba pagal kainą, taikomą importuojant iš tokios trečiosios valstybės į kitas valstybes, įskaitant Sąjungą, o jei tai neįmanoma – remiantis kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu, įskaitant už panašų produktą Sąjungoje faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą, kuri prireikus tinkamai pakoreguojama, kad būtų įskaičiuojama pagrįsta pelno norma“.

622 Atsižvelgiant į tai, reikia pažymėti, kad, be kainos ar sąnaudų, kurios turi būti nustatytos, šaltinio, kuris atitinka Komisijos pasirinktą trečiąją rinkos ekonomikos valstybę, nagrinėjamoje byloje – Indijos Respubliką, ir nurodytų metodų pateikimo eiliškumo, kurio Komisija turi laikytis, kaip priminta jurisprudencijoje (šiuo klausimu žr. 2012 m. kovo 22 d. Sprendimo *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 24–26 punktus), pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkte nėra nurodytos panašios šalies kainos apskaičiavimo ar vertės nustatymo sąlygos, visų pirma kiek tai susiję su PBA sąnaudomis ir pelnu.

623 Tokiomis aplinkybėmis negalima atmesti galimybės, kad Komisija gali perimti tam tikrus metodinius aspektus, nurodytus pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalyse, jeigu jie nėra akivaizdžiai netinkami ir dėl jų pakartotinai neįtraukiami kilmės šalies parametrai, kurie nėra normalių rinkoje veikiančių jėgų rezultatas.

624 Nagrinėjamu atveju PBA sąnaudos ir pelnas, nustatyti apskaičiuojant vienos stipriojo ketaus rūšies ir dviejų pilkojo ketaus rūšies normaliąją vertę, yra tik vieno Indijos gamintojo, kuris gamino nagrinėjamus produktus ir kurio gamybos sąnaudos buvo pasirinktos, PBA sąnaudos ir pelnas.

625 Atsižvelgiant į Komisijai suteiktą didelę diskreciją antidempingo srityje, negalima manyti, kad buvo akivaizdžiai netinkama prie šio gamintojo gamybos sąnaudų pridėti PBA sąnaudas ir pelną, susijusį su jo pardavimais. Be to, atsižvelgus tik į šio Indijos gamintojo PBA sąnaudas ir pelną, nebuvo pakartotinai įtraukti Kinijos Liaudies Respublikos parametrai, kurie nebuvo normalių rinkoje veikiančių jėgų rezultatas.

626 Taigi šeštąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl prašymo taikyti proceso organizavimo priemonę

627 Pirmojo pagrindo pabaigoje ieškovės prašo Bendrojo Teismo taikant proceso organizavimo priemonę nurodyti Komisijai pateikti informaciją, kurios šios institucijos jau buvo paprašyta atliekant tyrimą, t. y. skaičiavimus ir duomenų šaltinius, susijusius su importo dempingo kaina apimtimi, žala ir Kinijos ir Indijos eksportuojančių gamintojų dempingo skirtumu.

628 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal jurisprudenciją būtent Bendrasis Teismas turi įvertinti proceso organizavimo priemonių naudingumą (žr. 2015 m. kovo 9 d. Sprendimo *Deutsche Börse / Komisija*, T-175/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:148, 417 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

629 Nagrinėjamu atveju bylos medžiagoje esančių įrodymų pakanka, kad Bendrasis Teismas galėtų priimti sprendimą šioje byloje, nes priimdamas sprendimą jis turėjo galimybę remtis vykstant procesui pateiktais reikalavimais, pagrindais ir argumentais bei atsižvelgti į šalių pateiktus dokumentus.

630 Darytina išvada, kad prašymas taikyti proceso organizavimo priemonę, kaip ir visas ieškinys, turi būti atmesti, nesant reikalo priimti sprendimo dėl visų Komisijos ginčijamų argumentų priimtinumo ir reikšmingumo, nes jie buvo atmesti iš esmės.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

631 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovės pralaimėjo bylą, be savo bylinėjimosi išlaidų, jos turi padengti Komisijos ir įstojusių į bylą šalių bylinėjimosi išlaidas pagal jų pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. **Priteisti iš *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products* ir kitų ieškovių, kurių pavadinimai pateikti I priede, atstovaujamų advokatų R. Antonini, E. Monard ir B. Maniatis, bylinėjimosi išlaidas.**

Gervasoni Madise Nihoul

Frendo Martín y Pérez de Nanclares

Paskelbta 2021 m. gegužės 19 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Kancleris Pirmininkas
E. Coulon

Turinys

Ginčo aplinkybės . . . 2

Procesas ir šalių reikalavimai . . . 3

Dėl teisės . . . 4

Dėl priimtinumo . . . 4

Dėl ieškinio neaiškumo ir netikslumo . . . 4

Dėl ieškinio, kiek jį savo vardu pareiškė CCCME, priimtinumo . . . 5

– Dėl „locus standi“ . . . 7

– Dėl suinteresuotumo pareikšti ieškinį . . . 10

Dėl ieškinio priimtinumo tiek, kiek CCCME jį pareiškė savo narių vardu, ir dėl šiam ieškiniui pagrįsti pateiktų argumentų priimtinumo . . . 11

– Netipiškumas . . . 11

– Ginčijamo reglamento pobūdis . . . 13

– Nariai, kurie nebuvo atrinkti . . . 15

– Argumentų, kuriais galima remtis, ribotumas . . . 16

Dėl ieškinio priimtinumo tiek, kiek jį pareiškė kiti juridiniai asmenys, kurių pavadinimai nurodyti I priede . . . 17

Išvada dėl priimtinumo . . . 18

Dėl esmės . . . 18

Dėl teisminės kontrolės apimties . . . 18

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, susijusio su žalos buvimo ir priežastinio ryšio nustatymu . . . 19

– Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su importo apimties apskaičiavimu . . . 19

– Dėl ieškinio pirmojo pagrindo antros dalies, susijusios su makroekonominiais rodikliais, kuriuos naudojo Komisija, nustatydama Sąjungos pramonės patirtą žalą . . . 26

– Dėl ieškinio pirmojo pagrindo trečios dalies, susijusios su Sąjungos gamintojų pelningumu . . . 30

– Dėl ieškinio pirmojo pagrindo ketvirtos dalies, susijusios su atrinktais Sąjungos gamintojais . . . 32

– Dėl ieškinio pirmojo pagrindo penktos dalies, susijusios su grupės vidaus kainų įtraukimu apskaičiuojant Sąjungos pramonės sąnaudas 35

– Dėl ieškinio pirmojo pagrindo šeštos dalies, iš esmės susijusios su Indijos ir Kinijos eksportuojančių gamintojų praktikos skirtumu 36

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su priežastiniu ryšiu 37

– Dėl ieškinio antrojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su tuo, kad importo dempingo kaina padidėjimas ir Sąjungos pramonės padėties pablogėjimas įvyko ne vienu metu . 37

– Dėl antrojo ieškinio pagrindo antros dalies, susijusios su būtina žalos analize pagal segmentą 42

– Dėl ieškinio antrojo pagrindo trečios dalies, susijusios su importo kainomis ir priverstinio kainų sumažinimo mastu 45

Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su atsisakymu pateikti tam tikrą informaciją 49

– Dėl trečiojo pagrindo priimtinumo 49

– Dėl teisės į gynybą ir pareigos užtikrinti konfidencialumą sąsajos 51

– Dėl trečiojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su prašymu pateikti Komisijos atliktus skaičiavimuss 54

– Dėl trečiojo pagrindo antros dalies, susijusios su prašymu pateikti apibendrintus duomenis 59

– Dėl trečiojo ieškinio pagrindo trečios dalies, susijusios su kita CCCME prašoma informacija 60

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su kainų, naudojamų apskaičiuojant dempingo skirtumą ir analizuojant žalą, palyginamumu 64

– Dėl ketvirtojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su kiekvieno PKN metodu 64

– Dėl ketvirtojo pagrindo antros dalies, susijusios su informacijos apie lyginamų produktų savybes nebuvimu 66

– Dėl ketvirtojo pagrindo trečios dalies, susijusios su kaliojo ketaus gamybos sąnaudų koregavimu 66

Dėl penktojo pagrindo, susijusio su PVM koregavimu 68

Dėl šeštojo ieškinio pagrindo, susijusio su PBA sąnaudomis ir pelnu 71

Dėl prašymo taikyti proceso organizavimo priemonę 73

Dėl bylinėjimosi išlaidų 73